

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1999-2000

3 december 1999

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	129
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	136
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	149
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden	155
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	166
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	174
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	179
Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport	188
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	196
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	203
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	206
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	207
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	208

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	216
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	217

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER	219
----------------	-----

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7).**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 1
van 27 september 1999
van de heer CARL DECALUWE**

Kabinetsmedewerkers – Detacheringen

De kabinetten van de nieuwe Vlaamse regering zouden een derde kleiner zijn dan die van de vorige regering. Voor het niveau van de politieke raadgevers en adviseurs had de vorige regering een reductie van 30 procent gepland.

Dit zou door de nieuwe Vlaamse regering nog wat worden verstrengd. Op bladzijde 14 en 15 van het regeerakkoord wordt duidelijk gesteld dat de rol van de administratie wordt versterkt.

1. Hoeveel medewerkers werden naar het kabinet gedetacheerd vanuit de administratie die onder de bevoegdheid van de minister valt ?

2. Hoeveel medewerkers werden naar het kabinet gedetacheerd vanuit de administratie die niet onder de bevoegdheid van de minister valt ?

3. Hoeveel medewerkers werden gedetacheerd vanuit de Vlaamse openbare instellingen ?

4. Hoeveel medewerkers worden, overeenkomstig een artikel van de rechtspositieregeling van betrokken Vlaamse openbare instelling die onder de bevoegdheid van de minister valt, belast met beleidsressortterend werk, maar worden niet gedetacheerd naar het kabinet ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

1. Op de kabinetten zijn 12 medewerkers gedetacheerd vanuit de administraties die onder de bevoegdheid vallen van de respectieve ministers.

2. Er werden 61,5 medewerkers gedetacheerd vanuit de administraties die niet onder de bevoegdheid vallen van de respectieve ministers.

3. Vanuit de Vlaamse openbare instellingen zijn 23 medewerkers gedetacheerd.

4. Er worden 3,5 medewerkers belast met beleidsressortterend werk, zonder detachering naar het kabinet.

Onderstaande tabel geeft een overzicht per kabinet.

Kabinet	Vraag 1	Vraag 2	Vraag 3	Vraag 4
Minister-president	0	7	2	0
Minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	1	9	0	0
Minister vice-president	0	5	1	0
Minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	1	11	5	1
Minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	0	6	0	1/2
Minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden	0	9 1/2	1	1
Minister van Onderwijs en Vorming	2	3	5	0
Minister van Werkgelegenheid en Toerisme	0	2	3	0
Minister van Leefmilieu en Landbouw	4	4	2	1
Minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport	3	6	5	0
Minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	3	8	4	0
Totaal	12	61 1/2	23	3 1/2

Vraag nr. 4
van 30 september 1999
van de heer PATRICK LACHAERT

Overheidsopdrachten – Identiteit bestuurders en aandeelhouders

GIM NV, voluit Geographic Information Management NV, is een vennootschap gevestigd in het Leuvense. 99 % van haar aandelen behoort toe aan GIM SA, gevestigd in Luxemburg. 75 % van de aandelen van GIM SA is eigendom van Kival Consultants, een vennootschap gevestigd op de Bahama's.

De wetgeving van de Bahama's maakt het onmogelijk om na te gaan wie er achter een vennootschap schuilgaat. Het doel van de wetgeving op de Bahama's en andere exotische "belastingparadijzen" is de anonimiteit garanderen van de aandeelhouders. Dit maakt het mogelijk een vennootschap te gebruiken als dekmantel voor illegale praktijken.

Deze algemeen bekende situatie mag vanzelfsprekend niet leiden tot overhaaste conclusies, maar ze zou de overheid alleszins moeten aanzetten tot de

nodige voorzichtigheid ten opzichte van contractanten met dergelijke vestiging.

GIM NV krijgt geregeld opdrachten toegewezen door diverse departementen en instellingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

1. Vraagt de Vlaamse Gemeenschap bij overheidsopdrachten, voorafgaandelijk aan de gunning van de opdracht, aan de inschrijvers/vennootschappen om de ware identiteit van hun bestuurders en aandeelhouders bekend te maken, om te kunnen nagaan wie er achter de vennootschappen schuilgaat en om te kunnen verhinderen dat men opdrachten gunt aan vennootschappen die een dekmantel zouden kunnen zijn voor illegale praktijken? Worden eventueel de gerechtelijke en fiscale instanties op de hoogte gebracht?
2. Is het verantwoord dat de Vlaamse Gemeenschap contracten afsluit met vennootschappen waarvan de meerderheidsaandeelhouders zijn gevestigd op dergelijke plaatsen?
3. Welke contracten werden er de laatste vier jaar afgesloten met GIM NV?

Wat was het bedrag per opdracht ?

Volgens welke overheidsopdrachtenprocedure werden de respectieve contracten gegund (aanbesteding, offerteaanvraag, onderhandelingsprocedure) ?

Antwoord

1 en 2. De Vlaamse volksvertegenwoordiger wenst te vernemen of de Vlaamse Gemeenschap bij het gunnen van overheidsopdrachten (in casu van diensten) de identiteit nagaat van de bestuurders en aandeelhouders van de meedingende firma's en of ze, in geval van ontdekking van bestuurders of aandeelhouders met verdachte locaties, weigert met dergelijke firma's te contracteren.

Het gaat hier om de eigenheden en kwalificaties van de betrokken firma's die de administratie moet onderzoeken in de eerste gunningsfase, namelijk de kwalitatieve selectie (in tegenstelling tot de inhoud van hun offertes, die de administratie onderzoekt in de tweede gunningsfase, namelijk de eigenlijke gunning).

De kwalitatieve selectie inzake opdrachten van diensten is geregeld in de artikelen 68 tot 74 van het koninklijk besluit (KB) van 8 januari 1996 over de gunning van overheidsopdrachten in de klassieke sectoren. Welnu, al die artikels zijn in hun redactie toegespitst op de firma zelf, en niet op haar bestuurders, componenten, aandeelhouders of dochters. Soms is er wel eens sprake van onderaannemers (artikel 71, 3° en 8°), maar dat doet hier niet terzake.

Vanzelfsprekend wordt er ook gezinspeeld op de kwalificaties van het personeel van de firma (artikel 71, 1°, 3° en 4° en artikel 72, § 3, 2e lid), doch nergens wordt er een punt gemaakt van de woonplaats of de nationaliteit van dat personeel ! Dat zou trouwens ook niet kunnen, want indien men bepaalde woonplaatsen of nationaliteiten van het personeel zou uitsluiten, zou dat een ongeoorloofde discriminatie en inmenging in de interne zaken van de firma zijn.

Op basis van de regelgeving betreffende de overheidsopdrachten bestaat er bijgevolg geen verplichting voor de administratie om te informeren naar de identiteit van bestuurders, componenten, aandeelhouders of dochters van de mededingende firma's, noch voor die firma's om die gegevens mee te delen.

Uiteraard zou de administratie kunnen vragen om die gegevens vrijwillig over te leggen en, in geval van ontdekking van verdachte situaties, de gerechtelijke en fiscale instanties op de hoogte kunnen brengen.

Het lijkt evenwel onbegonnen werk om dit te vragen van de duizenden firma's die jaarlijks meedingen naar de opdrachten van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest.

Hoe dan ook zou het bestuur op dat ogenblik niet kunnen weigeren om de overheidsopdracht aan een verdachte firma te gunnen, enkel en alleen om die reden. Dat zou pas kunnen als een van de uitsluitingsgronden van artikel 69 van hetzelfde KB toepasselijk zou zijn, bijvoorbeeld na een definitieve veroordeling van de firma of van een van haar bestuurders.

3. De afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie van de administratie Economie van het **departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw** (EWBL), werkt in het kader van het samenwerkingsverband "Databank Ondergrond Vlaanderen" (DOV) samen met GIM NV. De projecten voor de ontwikkeling van de Internettoepassing en de GIS-toepassing (Geografisch Informatiesysteem) van de "Databank Ondergrond Vlaanderen" worden evenwel gefinancierd door de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) van het departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN).

Voor het **departement Leefmilieu en Infrastructuur** werden volgende opdrachten afgesloten met GIM NV.

a) Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer : opdrachten via de Milieuinfostuurgroep (MIS) met een technische opvolging van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM), afdeling OC GIS-Vlaanderen (Ondersteunend Centrum).

– *Opdracht tot het leveren van diensten voor de begeleiding van de opbouw van metadata van geografische gegevens*

De Milieu-infostuurgroep heeft in zitting van 24 april 1997 haar goedkeuring gegeven aan het uitschrijven van deze prijsaanvraag.

Wijze van gunning : beperkte offerteaanvraag zonder voorafgaande bekendmaking. De opdracht wordt gefinancierd met midde-

len die beschikbaar zijn voor de ontwikkeling van de Milieudatabank.

Het bedrag van de opdracht bedroeg in totaal 2.912.537 frank, inclusief BTW.

Uitvoering : najaar 1997 – voorjaar 1998.

- *Studie voor de realisatie van een ruimtelijk gerefereerd Centraal Referentiebestand (CRAB) voor Vlaanderen*

De opdracht, inclusief prijszetting, gebeurt in het kader van het bijzonder bestek nr. MIS/97/01 – Milieudatabank, met betrekking tot de "levering van diensten noodzakelijk voor de verdere uitbouw van de Milieudatabank", waarvan perceel 1 werd gegund aan GIM op 1 december 1997. Alle voorwaarden zoals in dit bijzonder bestek MIS/97/01 beschreven, zijn blijvend van toepassing.

Conform deel 2, artikel 7 – Administratieve bepalingen, zullen de betalingen gebeuren op basis van maandelijks op te stellen schuldvorderingen waarin alle vergoedingen voor de prestaties van de voorbije volledige kalendermaand zijn opgenomen.

Begroting conform de offerte op het bestek MIS/97/01 – Milieudatabank, betaald door MIS.

Het bedrag van de opdracht bedroeg in totaal 2.405.359 frank, inclusief BTW.

Uitvoering : voorjaar 1999 – afgesloten september 1999.

- *Vervolg van de opleiding en de begeleiding van de opbouw van metadata in Spidi (Spatial Information Directory, databank waarin beschrijvingen van geografische datasets zijn opgeslagen – red.)*

De opdracht, inclusief prijszetting, gebeurt in het kader van het bijzonder bestek nr. MIS/97/01 – Milieudatabank met betrekking tot de "levering van diensten noodzakelijk voor de verdere uitbouw van de Milieudatabank", waarvan perceel 1 werd gegund aan GIM op 1 december 1997. Alle voorwaarden zoals in dit bijzonder bestek MIS/97/01 beschreven, zijn blijvend van toepassing.

Conform deel 2, artikel 7 – Administratieve bepalingen, zullen de betalingen gebeuren op basis van maandelijks op te stellen schuldvorderingen waarin alle vergoedingen voor de prestaties van de voorbije volledige kalendermaand zijn opgenomen.

Begroting conform aan de offerte op het bestek MIS/97/01 – Milieudatabank, betaald door MIS.

Het bedrag van de opdracht bedroeg in totaal 2.774.530 frank, inclusief BTW.

Uitvoering : juni 1999 – november 1999.

- *Uitwerking beheersomgeving en ontwikkeling van GIS-instrumenten voor het onderhoud van de Vlaamse Hydrografische Atlas*

De opdracht, inclusief prijszetting, gebeurt in het kader van het bijzonder bestek nr. MIS/97/01 – Milieudatabank, met betrekking tot de "levering van diensten noodzakelijk voor de verdere uitbouw van de Milieudatabank", waarvan perceel 1 werd gegund aan GIM op 1 december 1997. Alle voorwaarden zoals in dit bijzonder bestek MIS/97/01 beschreven, zijn blijvend van toepassing.

Bedrag van de opdracht : 350 mensdagen, 8.913.586 frank, inclusief BTW.

Uitvoering : juni 1999 – oktober 2000.

- *Ooievaars zonder grenzen, een interactieve kaarttoepassing*

Datum gunning : juni 1999 – bedrag 1.502.094 frank, inclusief BTW.

Gunning via MIS/97/01 (raamcontract via openbare aanbesteding van 20 juni 1997).

b) AROHM en VLM

- *Aanmaak master cd-roms van het digitale gewestplan (ref. GISVL/OC/97/GWP) (aanvraag najaar 1997)*

Wijze van gunningsonderhandelingsprocedure : de prijsvraag werd aan verschillende firma's verstuurd. Na evaluatie van de inschrijvingen werd de opdracht gegund aan de firma GIM (de selectie van het bureau ge-

beurde door de stuurgroep GIS-Vlaanderen, Arohm heeft dit voorstel gevolgd).

Opdracht gegund door de VLM.

Bedrag van de opdracht bedroeg in totaal 1.782.209 frank, inclusief BTW (1.283.205 ten laste van Arohm + 499.004 ten laste van VLM).

Uitvoering : najaar 1997 – afgesloten april 1998.

Arohm was partner in de overeenkomst omdat op die manier de eigendom van de master cd-rom binnen de eigen administratie kon worden gehouden. Arohm financierde die zaken welke specifiek verbonden zijn aan de opmaak van de cd-rom "digitale gewestplannen". De VLM heeft de zaken betaald die meer algemeen waren en die ook nog voor andere opdrachten kunnen worden gebruikt.

c) Opdrachten via afdeling Informatica/cel Informatica- en Communicatiebeheer, departement LIN

Situatie voor 1 maart 1999 (startdatum outsourcing informatica ministerie van de Vlaamse Gemeenschap)

Met betrekking tot de firma GIM NV is de cel Informatie- en Communicatiebeheer van het departement LIN, opvolger van de voormalige afdeling Informatica, op de hoogte van de overeenkomst die op 1 december 1997 na een algemene offerteprocedure werd gesloten tussen GIM NV en de Milieu-infostuurgroep, dit namens de participanten van de Milieudatabank, waaronder afdelingen van het departement LIN, en conform lot 3 van het bestek MIS/97/01-Milieudatabank van 14 april 1997 en de offerte voor lot 3 van GIM NV van 17 juni 1997.

In uitvoering van deze overeenkomst werden via de afdeling Informatica totnogtoe twee bestellingen inzake diensten betreffende GIS geplaatst bij GIM NV en behoorlijk uitgevoerd.

– Bestelling ref. LIN/97/X/XX/GIM/701 van 10 oktober 1997

opdracht inzake decompositie van het multi-thematisch geografisch skeletbestand StreetNet (TeleAtlas, Ondersteunend Centrum GIS-Vlaanderen) tot enkelvoudige thema's,

met opslag van de resultaten in de GIS-ont-haalomgeving aangepast aan de technische omgeving LIN, en met bijbehorende opleiding van ambtenaren van diverse afdelingen van het departement LIN, in het bijzonder van Aminoal ;

55 mensdagen, totale prijs 1.287.682 frank (BTW inbegrepen).

– Bestelling ref. Aminoal/WAT/mvd/971211 van 12 december 1997

inhuring van Intranet/Internetdeskundige voor de ontwikkeling van een prototype van een Intranetwebsite inzake de Databank Ondergrond Vlaanderen (kaartblad met geologische, hydrogeologische en geotechnische alfanumerische en geografische informatie ten behoeve van Aminoal, de afdeling Geotechniek (LIN) en de afdeling Natuurlijke Rijkdommen (EWBL) ;

52 mensdagen, totale prijs 1.099.043 frank (BTW inbegrepen).

– Bestelling Aminoal/WAT/mvd/980617 van 19 juni 1998

opdracht inzake de ontwikkeling van een systeem voor het beheer van de geografische aspecten van de Databank Ondergrond Vlaanderen, het GIS-luik van de DOV inzake geologische, hydrogeologische en geotechnische informatie, steunend op ESRI-software (ArcInfo, ArcView) ;

200 mensdagen, totale prijs 4.259.563 frank (BTW inbegrepen).

– Bestelling ref. LIN/98/63/9/GIM/801 van 10 juli 1998

opdracht inzake de ontwikkeling van een routesysteem voor de gewestwegen als enkelvoudig GIS-thema resulterend uit de decompositie van het geografisch skeletbestand StreetNet (cfr. opdracht ref. LIN/97/X/XX/GIM/701), als basis voor verkeerssimulatie en mobiliteitsmodellen ten behoeve van de Mobiliteitscel en van de administratie Wegen en Verkeer ;

36 mensdagen (met Ground for GIS – Katholieke Universiteit Leuven als onderaannemer), totale prijs 804.045 frank (BTW inbegrepen).

Situatie na 1 maart 1999 (startdatum outsourcing informatica ministerie van de Vlaamse Gemeenschap)

Sinds 1 maart 1999 gebeuren alle IT-initiatieven (informatietechnologie) bij het MVG in het kader van het contract voor outsourcing van informatica dat werd gesloten met de firma Siemens Business Services (SBS).

De zelfstandige entiteit Sturing en Controle Informatica, die rapporteert aan het college van secretarissen-generaal, bewaakt het contract en de marktconformiteit van de geleverde diensten en van de prijzen, in het bijzonder van de diensten inzake ontwikkeling en onderhoud van IT-toepassingen die door SBS heel dikwijls worden geleverd via onderaannemers.

Voor 1999 wordt bijzondere aandacht besteed aan de continuïteit van de IT, reden waarom SBS de lopende contracten van het MVG heeft overgenomen en waarom de diensten inzake ontwikkeling en onderhoud van IT-toepassingen door SBS heel dikwijls worden geleverd via de voormalige opdrachthouders, waaronder GIM.

Bij SBS als hoofdaannemer werd volgende bestelling ("werkaanvraag") geplaatst die thans uitgevoerd wordt door GIM NV.

- Werkaanvraag ref. a0339 Aminal 990514 mm 20.doc van 14 mei 1999

opdracht inzake de verdere ontwikkeling van twee van de drie luiken van de Data-bank Ondergrond Vlaanderen, namelijk "DOV-Geografisch" ten behoeve van Aminal, afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Geotechniek, en "DOV-Internet" ten behoeve van instellingen en bedrijven geïnteresseerd in geologische, hydrogeologische en geotechnische alfanumerische en geografische informatie (luik 3, namelijk "DOV-Alfanumerisch", wordt ontwikkeld door de firma Trasy);

329 mensdagen, prijs conform SBS-offerte van 19 juli 1999 in totaal 12.080.882 frank (BTW inbegrepen).

Bijlage : elementen van antwoord verschaft door Vlaamse openbare instellingen (VOI)

- VLM : opdracht van VLM, afdeling OC GIS-Vlaanderen, met goedkeuring van de stuurgroep GIS-Vlaanderen

Productie van cd-roms met de digitale zwart-wit orthofoto's (aanvraag najaar 1996)

Wijze van gunning : beperkte offerteaanvraag zonder voorafgaande bekendmaking. De prijsvraag werd aan verschillende firma's verstuurd. Na evaluatie van de inschrijvingen werd de opdracht gegund aan de firma GIM.

Opdracht gegund door de VLM.

Het bedrag van de opdracht bedroeg in totaal 1.508.870 frank, inclusief BTW.

Uitvoering : voorjaar 1997.

- Instituut Bosbouw en Wildbeheer (IBW)

Proefproject voor de opbouw van de GIS-databank "Bosevolutie"

Datum gunning : juni 1999 – bedrag 1.737.923 frank, inclusief BTW.

Gunning via MIS/97/91 (raamcontract via openbare aanbesteding van 20 juni 1997).

- Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM)

Implementatie van een geografisch informatiesysteem

Gunning op 4 mei 1999 – bedrag : 6.462.500 frank, exclusief BTW.

Prijsaanvraag georganiseerd via een algemene offerteaanvraag.

- Vlaamse Milieumaatschappij (VMM)

De laatste vier jaar heeft de Vlaamse Milieu-maatschappij de volgende twee opdrachten gegund aan GIM NV :

- a) studie- en samenwerkingsovereenkomst van 16 juli 1997 in verband met de uitwerking van het thema "versnippering" van het Milieu- en Natuurrapport Vlaanderen – Themaparaat 1998. Het bedrag van de overeenkomst was 525.000 frank, exclusief BTW. De overeenkomst werd gegund volgens de onderhandelingsprocedure ;
- b) opstellen van een begeleidingsplan voor de migratie van MapGrafix naar een Corporate Geografisch Informatiesysteem. Deze opdracht werd gegund op 15 september 1998 voor het bedrag van 1.029.600 frank, exclusief BTW. De opdracht werd gegund volgens de onderhandelingsprocedure.

Daarnaast is de Vlaamse Milieu-maatschappij projectleider van twee projecten die in het kader van de Milieu-infostuurgroep door Aminal aan GIM NV werden vergund :

- a) realisatie van een GIS-onthaalomgeving. Deze opdracht werd gegund op 10 juni 1999 voor het bedrag van 4.709.800 frank, exclusief BTW, volgens het bestek MIS/97/01-lot 3 ;
- b) een informatiesysteem voor het beheer van rioleringsstructuren in Vlaanderen : de RioDB-toepassing. Deze opdracht werd gegund op 14 juni 1999 voor het bedrag van 6.195.900 frank, exclusief BTW volgens het bestek MIS/97/01-lot 3.

Vraag nr. 10
van 14 oktober 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Ring Brussel – Bewegwijzering

Naar aanleiding van het gesprek dat de minister-president eind september laatstleden had met Jacques Simonet, minister-voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke regering, werd beslist dat er een werkgroep komt die zich, naast de uitbouw van het gewestelijk expresnet rond Brussel (GEN), zal buigen over de gebrekkige bewegwijzering van bedrijfsterreinen op de ring rond Brussel.

Kan de minister-president uitleggen wat precies het belang is van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in dit laatste dossier ?

Antwoord

Het is juist dat de minister-voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke regering bij het eventueel opstarten van werkgroepen binnen de beide regeringen het probleem van de signalisatie op de ring rond Brussel wil bespreken.

Het komt mij uiteraard niet toe om te oordelen wat juist het belang is van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in het dossier.

Vraag nr. 11
van 18 oktober 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Vrouwen zijn goed aanwezig op de arbeidsmarkt en in maatschappelijke groepen. In leidende functies komen ze echter minder voor. Het is nochtans belangrijk hier vrouwen aan te treffen, wegens hun brede belangstelling en hun specifieke inbreng.

In de vorige legislatuur werden er decreten goedgekeurd om een minimale vertegenwoordiging in beheers- en adviesorganen te garanderen. Daarom is het een must ook op kabinetten voldoende vrouwen te hebben op beslissingsniveaus.

In de persmededeling van 27 juli 1999 verklaarde de Vlaamse regering de nodige aandacht te willen schenken aan een evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de Vlaamse kabinetten.

In het kader van deze verklaring wens ik te vernemen hoeveel mannen en vrouwen op het kabinet van de minister werken en welke functies zij er vervullen.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 5
van 30 september 1999
van de heer JOHAN DE ROO

Hasselts openbaarvervoerexperiment – Financiële evaluatie

Het mobiliteitsplan van de stad Hasselt voorziet sinds 1 juli 1997 in gratis stadsvervoer, en daarvoor neemt de stad de financiering van het verlies aan ticketontvangsten voor zijn rekening.

1. Voor welke bedragen is de Vlaamse Gemeenschap tegemoetgekomen in de kosten voor rollend materieel en personeel in 1998 en 1999 en welk bedrag is gepland voor 2000 ?
2. Kan de minister vice-president een overzicht geven van de kosten die de stad Hasselt op zich neemt ter financiering van de ticketverkoop, en dit voor de jaren 1997, 1998 en 1999 ?
3. Bestaan er reeds kostenramingen die de meerkosten voor de Vlaamse Gemeenschap aan rollend materieel en personeel bij een toename van het aantal reizigers en ritten extrapoleren van het Hasseltse voorbeeld naar andere steden en/of gemeenten ?
4. Kan de minister vice-president ten slotte meedelen, welke Vlaamse steden en/of gemeenten het project van Hasselt volgen ?

Antwoord

Zoals in talloze steden en gemeenten in Vlaanderen heeft De Lijn in het kader van het mobiliteitsconvenant ook in Hasselt het aanbod van het openbaar vervoer geherstructureerd. In het bijzonder gebeurt dit door het op niveau brengen en het vernieuwen van het stadsnet. Achtergelegen gebieden werden hierdoor ook beter bediend.

Bij de start van het convenantenproject Hasselt in 1997 zijn er 7 minibussen voor een bedrag van 21.525.070 frank en 20 midibussen voor een bedrag van 120.810.380 frank aangekocht.

In 1998 is het rollend materieel uitgebreid met 1 midibus ter waarde van 6.040.519 frank. Dit betekent dat er voor het project Hasselt in totaal voor een bedrag van 148.375.969 frank aan rollend materieel is aangekocht.

Ook in andere steden waar het convenant werd ondertekend, is bijkomend materieel gekocht. De aankoop van rollend materieel verloopt met een toelage van 25 % kapitaalsubsidie door het Vlaams Gewest. De overige 75 % wordt door De Lijn betaald.

De Vlaamse Gemeenschap is tegemoetgekomen in de extra exploitatiekosten van het project Hasselt :

- in 1997 (vanaf 1 juli 1997 tot 31 december 1997) voor een bedrag van 34.814.167 frank,
- in 1998 voor 64.915.939 frank (jaarbasis),
- in 1999 (tot 30 juni 1999) voor 32.887.244 frank.

Deze wijziging van het stadsnet heeft het stadsbestuur aangegrepen om daarbovenop het gebruik van het openbaar vervoer gratis te maken. Dit was mogelijk door bijakte 10 van het mobiliteitsconvenant te ondertekenen. De stad Hasselt treedt hierbij op als derde betaler.

Voor de financiering van het verlies aan vervoersontvangsten heeft de stad Hasselt in 1997 (vanaf 1 juli 1997 tot 31 december 1997) een bijdrage geleverd van 4.844.153 frank, in 1998 bedroeg deze bijdrage 13.468.295 frank (jaarbasis) en in 1999 (tot 30 juni 1999) 9.647.872 frank.

Ingevolge het onderschrijven van het mobiliteitsconvenant door de stad Hasselt, met name bijakte 10, wordt door het stadsbestuur progressief een hogere bijdrage betaald. In het eerste jaar 1997 bedroeg dit 9 % van de totale exploitatiekosten, in het daaropvolgende jaar 1998 12 %, in 1999 17 %, in 2000 21 %. In 2001 wordt dit 25 %. In de daaropvolgende jaren moet de tegemoetkoming van de stad Hasselt evolueren naar het gemiddelde dekingscoëfficiënt van de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM).

Op dit moment bestaan er geen kostenramingen voor de invoering van het Hasseltse model in andere steden of gemeenten. De kostprijs voor De Lijn is sterk afhankelijk van de restcapaciteit aan rollend materieel. Indien er nog restcapaciteit is, liggen de kosten voor De Lijn beduidend lager. Als er in de betrokken stad of gemeente echter geen restcapaciteit is, moet de capaciteit worden uitgebreid.

De invoering van het gratis stadsvervoer in Hasselt ging gepaard met de vernieuwing en uitbreiding van het stadsnet, teneinde het op een gelijkaardig niveau als dat van de andere stadsnetten te brengen.

De aanleg van de zogenaamde derde ring is overbodig geworden door de invoering van dit nieuwe openbaarvervoersysteem.

Ik kan wel meedelen dat door de vernieuwing van het stadsnet Brugge er voor 184.731.307 frank nieuw rollend materieel werd aangekocht. De tegemoetkoming in de extra exploitatiekosten voor 1998 bedroeg 77.004.612 frank.

Voor het stadsnet Mechelen werd in 51,5 miljoen voor extra exploitatiekosten voorzien, terwijl er voor 114,7 miljoen nieuw rollend materieel werd aangekocht.

In Leuven werd voor 144 miljoen rollend materieel aangeschaft en werd er in 107 miljoen voor extra exploitatiekosten op jaarbasis voorzien.

De Vlaamse Gemeenschap is in 1998 tegemoetgekomen in de extra exploitatiekosten van het project Meetjesland, op jaarbasis, voor 12.730.568 frank. Bij de start van het project is er een bijkomend voertuig aangekocht voor een bedrag van 3.215.995 frank.

Geen enkele Vlaamse stad of gemeente heeft een bijakte 10 zoals Hasselt ondertekend met als doel de tegemoetkoming van de lokale overheid in de exploitatiekosten van het openbaar vervoer, met name door middel van compensatie van vervoersontvangsten.

Een aantal gemeenten leveren een kleine bijdrage in de financiering van de ticketverkoop of financieren het TOV-ticket (taxi en openbaar vervoer). Op dit moment zijn er 6 bijakten 10 inzake tegemoetkoming van de lokale overheid in de exploitatiekosten van het openbaar vervoer, namelijk Brede ne (1), Gent (1), Hasselt (1), Mechelen (1) en Oostende (2).

**Vraag nr. 9
van 6 oktober 1999
van de heer CARL DECALUWE**

Verlichtingspalen E313 – Roestvorming

In de omgeving van de splitsing van de autowegen E313 (richting Hasselt) en E34 (richting Eindhov-

en) werden recentelijk nieuwe verlichtingspalen geplaatst. Deze verlichtingspalen vertonen reeds talrijke roestplekken.

1. Wat is de verklaring voor het roesten van deze nieuwe verlichtingspalen ?
2. Werd het lastenboek volledig gevolgd ?
3. Wat is de kostprijs van deze plaatsing van verlichtingspalen ?

Antwoord

1 en 2. De verkeerswisselaar in Ranst bestaat uit de kruising van de autosnelwegen E313 Ranst-Hasselt, E34 Ranst-Eindhoven en E34-E313 Ranst-Antwerpen.

De verlichting geplaatst langs deze autosnelwegen ter hoogte van Ranst kan als volgt worden omschreven :

- E313 vak Ranst-Herentals (richting Hasselt) : middenbermverlichting ; metalen verlichtingspalen met een lichtpunthoogte van 20 m ; de verlichtingspalen werden geplaatst in 1980 en herschilderd in 1999 ; geen roestvorming meer te merken ;
- E34 vak Ranst-Lille (richting Eindhoven) : middenbermverlichting ; metalen verlichtingspalen met een lichtpunthoogte van 20 m ; de verlichtingspalen werden geplaatst in 1995 ter vervanging van betonnen verlichtingspalen ; geen roestvorming aanwezig ;
- E34/E313 vak Ranst-Antwerpen : middenbermverlichting ; metalen verlichtingspalen met een lichtpunthoogte van 20 m ; de verlichtingspalen werden geplaatst in 1986 ter vervanging van betonnen verlichtingspalen ; begin roestvorming merkbaar. De verlichtingspalen worden opgenomen in een volgend programma voor herschildering ;
- E34-E313/E34 verkeerswisselaar : zijbermverlichting ; betonnen verlichtingspalen met arm met een lichtpunthoogte van 12,5 m ; de verlichtingspalen werden ongeveer dertig jaar geleden geplaatst. Enkele verlichtingspalen werden uit oogpunt van vetustiteit in de loop der jaren vervangen door metalen verlichtingspalen.

Er zijn dan ook geen nieuwe verlichtingspalen die roestvorming vertonen : aan de bepalingen van de respectieve bestekken is voldaan.

3. De kostprijs voor het aanleggen van een wegverlichtingsinstallatie bedraagt voor een :
 - middenbermverlichting voor autosnelwegen met rechte metalen verlichtingspalen met een lichtpunthoogte van 20 m en een tussenafstand van de verlichtingspalen van 90 m : 3,5 mln. fr./km ;
 - zijbermverlichting van op- en afritten van autosnelwegen met metalen verlichtingspalen met arm met een lichtpunthoogte van 12,5 m en een tussenafstand van de verlichtingspalen van 33 m : 2,5 mln. fr./km.

**Vraag nr. 10
van 6 oktober 1999
van de heer JOS DE MEYER**

N49 Antwerpen-Knokke – Omvorming tot autosnelweg

De omvorming van de dodenweg N49 Antwerpen-Knokke – de hoofdas tussen de belangrijke Vlaamse havens – tot autosnelweg verloopt tergend traag. Deze eeuw zullen de werken nog niet beëindigd zijn. Dit is onverantwoord !

1. Welke werken werden in 1999 aanbesteed ?

Graag de omschrijving van de werken, de kostprijs en de timing van de uitvoering.
2. Welke werken werden in 1999 effectief reeds uitgevoerd ?
3. Welke werken kunnen in 2000 worden aanbesteed (omschrijving, kostprijs, timing) ?
4. Wat is de concrete timing voor de volgende jaren om de volledige omvorming tot autosnelweg te realiseren ?
5. Komt er in de gemeente Stekene een laterale weg en fietspad langs de autosnelweg (graag een juiste omschrijving van de plaatsen) ?

Antwoord

1. Aanbesteed op 8 december 1998 : R43 ring om Eeklo : aanleg van verbinding N9-N49 en bouwen van verkeerswisselaar met N49.

Kostprijs : 250.173.428 frank.

Aanvang werken : februari 2000.

Duur : 330 werkdagen.

Nog gepland om aan te besteden in 1999 : fietsersbrug ter hoogte van Aalstgoed in Eeklo.

Raming : 22 miljoen frank.

Duur : 110 werkdagen.

2. *Gepland en aan te besteden voor 1999*

- a) Bouwen van een viaduct in de N49 over de Langelede in Wachtebeke.

Raming : 250.000.000 frank.

De werken behelzen de bouw van een brug over de Langelede en de gemeenteweg in de N49. De N49 wordt dus opgehoogd. De werken kunnen principieel in de eerste helft van het jaar 2000 starten.

Duur van de werken : ± acht maanden.

- b) Herstellen en aanpassen aan landbouw- en fietsverkeer van de uitbatingswegen in Wachtebeke en Moerbeke.

Raming : 53.000.000 frank.

Aanbesteding: 16 november 1999.

Wegens de ombouw tot autosnelweg zullen de fietsers en de landbouwvoertuigen geen gebruik meer mogen maken van de N49. Derhalve worden de uitbatingswegen beter uitgerust zonder profielverbreding.

- c) N49 : herstellingswerken aan de noorderrijbaan in Wachtebeke.

Raming : 120.000.000 frank.

Aan te besteden in november 1999.

Duur van de werken : zes maanden, voorjaar 2000.

Werken in uitvoering 1999

- a) Bouwen van een brug ter hoogte van de Zalegemdijk in Sint-Gillis-Waas.

Werken in uitvoering sinds juni 1999.

Duur van de werken : acht maanden.

- b) Aanvang aanleg van een zuidelijke laterale weg tussen Stekene (Tromp, N403) en Beveren (Polderhuis, N451).

Bouwvergunning verleend eind september 1999.

Aanbesteed in november 1998 (zie ook punt 5).

3 en 4. *Provincie Oost-Vlaanderen*

- a) Werken aan te besteden in 2000 en opgenomen in het huidige driejarenprogramma :

– herstellen spoorvorming, stroefheid, betonverhardingen : 100 miljoen frank.

- b) Werken die vanaf 2000 aanbestedingsklaar zullen zijn en die zullen worden aanbesteed rekening houdende met de beschikbare middelen :

– plaatselijk verbreden en verharderen van de noordelijke uitbatingswegen en aanpassing van het landbouw- en fietsverkeer : 35 miljoen frank ;

– brug aan Ramonshoek in Wachtebeke : 100 miljoen frank ;

– bouwen van de verkeerswisselaar N49-R4 (westelijke oever), eerste en tweede fase : 565 miljoen frank ;

– vervolledigen verkeerswisselaar N49-R4 (oostelijke oever) in Zelzate-Zuid : 75 miljoen frank.

Provincie West-Vlaanderen

De studies over het streefbeeld van de gewestweg N49 op het grondgebied van de provincie West-Vlaanderen en de haalbaarheids-MER's

(milieueffectrapport) zijn momenteel in opmaak.

5. Op het grondgebied van Stekene komt een laterale weg (breedte 6 meter), met daarnaast een vrijliggend dubbelrichtingsfietspad vanaf het complex "De Tromp" (N403) via Sint-Gillis-Waas tot Beveren (N451).

Vanaf "De Tromp" (N403) richting Moerbeke-Waas bestaat er reeds een uitbatingsweg met verschillende breedtes (van 3 tot 4 meter), specifiek bestemd voor fietsers en landbouwverkeer. Een verbreding van die uitbatingsweg is niet gepland.

**Vraag nr. 11
van 6 oktober 1999
van de heer CARL DECALUWE**

Verkeerscampagnes – Evaluatie

Door de Vlaamse overheid werden reeds een drietal verkeerscampagnes uitgevoerd.

1. Wat is de kostprijs van de respectieve verkeerscampagnes ?
2. In welke mate gebeurde er een evaluatie en welke conclusies werden hieruit getrokken ?
3. Wat zijn de concrete resultaten van de diverse campagnes tegen het zwerfvuil ? In welke mate is er reeds een afname van het zwerfvuil vastgesteld ?
4. Kan de minister mij een overzicht geven van het zwerfvuil (in ton) dat langs autowegen werd verzameld voor de laatste drie jaar ?

Antwoord

1. In 1999 werden door de Vlaamse overheid reeds drie verkeerscampagnes gevoerd :

a) van 5 april tot en met 9 mei

campagne : jeugd en mobiliteit

kostprijs :

1.191.200 fr. (maken en plakken van 3 verschillende affiches)

200.605 fr. (sticker op 10.000 exemplaren)

- b) van 10 mei tot en met 13 juni
- campagne : zwerfvuil
- kostprijs :
- 745.020 fr. (maken en plakken van 1 affiche)
- 1.690.556 fr. (maken en inlassen van 1 krantenadvertentie – 1/4 pagina in alle Vlaamse kranten)
- 537.419 fr. (maken van een folder op 150.000 exemplaren)
- 2.741.541 fr. (maken en uitzenden van 3 radiospots tussen 15/5 en 30/5 op Radio Donna en Radio 2)
- c) van 23 augustus tot en met 26 september
- campagne : mobiliteit in de toekomst
- kostprijs : 1.005.223 fr. (maken en plakken van 2 verschillende affiches).
- Niet inbegrepen zijn de interne kosten voor behandeling, verzending en dies meer.
2. Campagne 1 en 3 zijn sensibiliseringscampagnes rond het thema "mobiliteit". Dezelfde thema's komen in dezelfde periode aan bod in het blad "Uitweg". De evaluatie gebeurt dan ook meer voor het geheel : blad + affichecampagne.
- Campagne 2 is een gezamenlijke campagne tussen de administraties Wegen en Verkeer en Waterwegen en Zeewezen. De evaluatie is gepland voor dit najaar.
3. De diverse campagnes tegen het zwerfvuil leiden tot een slechts tijdelijke en beperkte afname van het zwerfvuil. Net zoals voor andere thema's zal men enkel via blijvende bewustmaking en wervende acties (cf. Vlaanderen Proper) tot een resultaat op lange termijn komen.

4. Overzicht zwerfvuil

	1997	1998	1999
Antwerpen	531 ton	493 ton	520 ton
Vlaams-Brabant	441 ton (geraamde hoeveelheden : aannemer werd betaald per beurt)	435 ton (zelfde opmerking)	355 ton (1/1 tot 30/8)
West-Vlaanderen	geen exacte gegevens beschikbaar	idem	380 ton (1/1 tot 30/9)
Oost-Vlaanderen	81,23 ton (enkel langs autosnelwegen)	63,54 ton (enkel langs autosnelwegen)	45,18 ton (1/1 tot 30/9) (enkel langs autosnelwegen)
Limburg	244,11 ton	268 ton	194,72 ton (1/1 tot 14/10)

Vraag nr. 13
van 6 oktober 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

N730 As-Opglabbeek – Fietspadproject

In verschillende verklaringen stelde de regering dat in de komende vijf jaar het aantal verkeersslachtoffers met één derde moet verminderen. Het versneld aanleggen van veilige fietspaden zal hier toe bijdragen, tenminste als het concreet wordt uitgevoerd.

Zo is er over het fietspad langs de N730 Bree-Tongeren reeds jarenlang veel te doen. De minister vice-president kondigde in zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 255 van 21 april 1999 aan een aantal stappen te willen ondernemen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 11 juni 1999, blz. 1649-1650).

Zo verklaarde hij het volgende.

- De eerste fase in Opglabbeek werd aanbesteed op 14 januari 1999.
- Voor de tweede fase van het vak As-Opglabbeek werd een onderzoek ingesteld om, in samenwerking met de gemeenten As en Opglabbeek, op een snelle wijze aan de noodzakelijke gronden te geraken.
- Voor het vak Opglabbeek tot de grens Meeuwen-Gruitrode, de verbinding tussen de Speeltuinstraat in Opglabbeek en de Campstraat in Meeuwen-Gruitrode, was een gedeelte op gronden van de gemeente en van het Vlaams Gewest reeds uitgevoerd en het resterende gedeelte is opgenomen in het investeringsprogramma 1999.
- Het resterende gedeelte van het wegvak As-Opglabbeek werd opgenomen in het driejarenprogramma voor de wegen voor het jaar 2000, waarvoor de concrete voorbereiding is gestart.

In het kader van bovenvermelde verklaringen is een vlotte uitvoering van dit traject dus nodig.

1. Blijven de concrete toezeggingen van de minister vice-president tijdens de voorbije legislatuur gehandhaafd ?
2. Werden er reeds voorbereidingen getroffen voor, of werd er reeds uitvoering gegeven aan het verder doortrekken van het traject tot Bree en tot Tongeren, zoals principieel toegezegd

door de vorige minister ? Zo ja, welke en met welke timing ?

Antwoord

Het versneld aanleggen van fietspaden langs het volledige traject van de gewestweg N730 van Zutendaal tot Bree blijft een van de prioriteiten in het investeringsprogramma van dit jaar en van de komende drie jaar. In het driejarenprogramma 2000-2002 zullen hiervoor de nodige kredieten opgenomen worden.

Naast de eerste fase in Opglabbeek, namelijk van het vak Opglabbeek-As, die reeds op 14 januari is aanbesteed en die momenteel in uitvoering is, zal op 10 november aanstaande nog het vak in de doortocht Gruitrode worden aanbesteed. Voor de verbinding tussen de Speeltuinstraat in Opglabbeek en de Campstraat in Meeuwen-Gruitrode werden onlangs de onteigeningen beëindigd en zal binnenkort opdracht tot uitvoering worden gegeven.

Voor de tweede fase van het vak As-Opglabbeek werd dit jaar, in samenwerking met de gemeenten As en Opglabbeek, de voorstudie gemaakt en vervolgens door de provinciale auditcommissie voor mobiliteitsconvenants goedgekeurd. Dit project vergt zeer omvangrijke onteigeningen, waarvoor onlangs een eerste aanzet is gegeven ter hoogte van de Sint-Aldegondisstraat en de Vlasroot in As (onteiningsbesluit van 25 augustus 1999). Rekening houdende met de omvangrijke onteigeningen en met de gelijktijdig uit te voeren rioleringswerken, stelt de administratie Wegen en Verkeer voor om dit project in twee delen op te nemen in het driejarenprogramma, met name in 2000 en in 2001.

Voor de resterende wegvakken in Zutendaal, tussen Opglabbeek en Meeuwen-Gruitrode en tussen Meeuwen-Gruitrode en Bree, werden en worden er reeds voorbereidingen getroffen, bestaande uit het uitvoeren van topografische opmetingen en het opstarten van voorstudies.

Vraag nr. 14
van 6 oktober 1999
van de heer PATRICK LACHAERT

Jaagpad Schelde Destelbergen – Herstelling

Het fietstoerisme in Vlaanderen kent een steeds grotere uitbreiding.

Ook van de jaagpaden langs de diverse stromen, die dikwijls in zeer mooie en rustige landschappen zijn gelegen, wordt veelvuldig gebruikgemaakt.

Een van de drukst bereden fietsroutes in Oost-Vlaanderen zijn de jaagpaden langs de Schelde, zowel stroomop- als stroomafwaarts van Gent.

Het jaagpad langs de Schelde op het grondgebied Destelbergen (vanaf de herberg 't Schipke tot aan de brug van Heusden) verkeert evenwel in een erbarmelijke staat, zodat het voor de fietstoeristen onmogelijk is van en naar Gent te rijden.

Dit is het enige gebrekkige gedeelte van het jaagpad langs de Schelde tussen Gent en Dendermonde.

Werd reeds tot herstelling van het jaagpad langs de Schelde op het grondgebied van de gemeente Destelbergen beslist en zo ja, voor wanneer is de uitvoering ?

Antwoord

Het jaagpad op de Scheldedijk in Destelbergen, meer bepaald van de herberg 't Schipke tot aan de brug van Heusden, verkeert helemaal niet in een slechte toestand. Het bestaat uit een degelijke asfaltverharding met een uniforme breedte van 3 meter en aan elke zijde een grondberm van 1 meter. Deze dijkweg is aangelegd begin jaren tachtig volgens het toenmalig Sigmaprofiel voor deze regio.

Waarschijnlijk wordt echter de dijksectie op de linkeroever vanaf de brug van Heusden naar Melle bedoeld. Deze dijkweg is evenwel (nog) geen openbare buurtweg.

Momenteel wordt een bestek voor uitvoering van de Sigmawerken opgemaakt. Hierin wordt, rekening houdende met het milieueffectrapport (MER) en andere relevante elementen, een gefundeerde verharde dijkweg gepland. De aanbesteding van deze werken is gepland voor het jaar 2000.

Vraag nr. 16 van 7 oktober 1999 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Wateroverlast Netebekken – Pompen

Eind vorig jaar werden na de overstromingen in het Netebekken voorlopig een aantal zware pom-

pen geplaatst in Lier, Duffel, Sint-Katelijne-Waver en Berlaar. Tot op heden werd de aannemer die de werken uitvoerde niet uitbetaald. Hij dreigt er thans mee om de voorlopige pompen af te breken.

Blijkbaar is een en ander het gevolg van gewijzigde afspraken tussen de afdeling Zeeschelde en de provincie Antwerpen. In september werd dan afgesproken dat de provincie de vorderingsstaten van de aannemer zou doorsturen, zodat de afdeling Zeeschelde kan betalen.

1. Klopt het dat de afdeling Zeeschelde begin februari nog steeds geen onkostennota's van de provincies had ontvangen ?
2. Heeft de minister vice-president opdracht gegeven om dit dossier met de nodige spoed te behandelen zodra de onkostenstaten hem voor goedkeuring tot betaling worden voorgelegd ?
3. Heeft de minister vice-president maatregelen genomen of richtlijnen verstrekt opdat de bevolking uit het betrokken gebied, na alle waterellende van het vorige jaar, zich niet ongerust hoeft te maken dat de pompen deze winter zouden worden weggehaald ?

Antwoord

De plaatsing van zware pompen in het Netegebied eind december 1998 gebeurde in opdracht van het provinciebestuur van Antwerpen, conform de wetgeving op de overheidsopdrachten met inachtneming van verkorte termijnen wegens de urgentie.

De provincie Antwerpen nam dit initiatief in overleg met de administratie Waterwegen en Zeewezen en deze administratie zegde de financiële tussenkomst toe tot betaling van de hele operatie vanaf 1 februari 1999. Deze toezegging draagt mijn goedkeuring weg.

1. De onkostennota's werden slechts op 12 oktober 1999 door de provincie aan de afdeling Zeeschelde bezorgd.

Om begrotingstechnische redenen is het voor het Vlaams Gewest niet mogelijk het contract met de aannemer als dusdanig van de provincie over te nemen. Wel kunnen de kosten mits overeenkomst aan de provincie worden terugbetaald.

2. Een ontwerp van overeenkomst werd op 12 oktober 1999 opgesteld en aan de provincie toege-
stuurd voor goedkeuring door de bestendige de-
putatie.

Na ontvangst van deze beslissing zal de admini-
stratie het dossier via de geëigende weg voor-
leggen ter goedkeuring en vastlegging van de
nodige kredieten. Pas dan is betaling mogelijk.

Ik zal mijn administratie opdracht geven de pro-
cedure zo vlug mogelijk af te werken.

3. De bevolking van de kwestieuze gemeenten
hoeft zich geen zorgen te maken dat de thans
geplaatste pompen zullen worden weggenomen.
De huidige opdracht loopt in ieder geval tot de
installatie van definitieve pompen.

Hiervan wordt nog dit jaar een eerste aanbesteding
gepland voor de plaatsing van elektrische
pompen op de grotere zijlopen. Begin 2000
volgt de aanbesteding voor de levering van een
aantal bijkomende mobiele pompen.

Vraag nr. 17
van 8 oktober 1999
van de heer CARL DECALUWE

GSM-masten – Plaatsingscriteria en opbrengsten

Door de telecomoperatoren worden GSM-masten
geplaatst langs hoofdwegen en primaire wegen,
teneinde tot een maximale dekkingsgraad te
komen.

1. Kan de minister mij meedelen welke criteria
worden gehanteerd om masten al dan niet toe
te laten ?
2. Welke opbrengsten waren vooropgesteld voor
de jaren 1997, 1998 en 1999 ?
3. Hoeveel GSM-masten zijn er nu reeds geplaatst
en wat is de opbrengst voor het Vlaams Gewest ?

N.B. Een vraag over hetzelfde onderwerp werd ge-
steld aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams
minister van Economie, Ruimtelijke Ordening
en Media.

Antwoord

1. Hierbij verwijs ik naar de bepalingen van de Te-
lecomcode, in het bijzonder naar punt 2.4. over

het gebruik van locaties op terreinen voor ver-
keersinfrastructuur, waarin het volgende wordt
bepaald :

"2.4. Gebruik van locaties op terreinen voor
verkeersinfrastructuur

In heel wat gevallen is het opportuun om op ter-
reinen voor verkeersinfrastructuur basisstations
te plaatsen. Vanuit technisch oogpunt als vanuit
de ruimtelijke ordening zijn een aantal argu-
menten aan te halen.

1. Aangezien de grootste capaciteit van tele-
foonverkeer op de wegeninfrastructuur
wordt gerealiseerd, zijn de cellen voor draad-
loze communicatie daar klein. Er moeten
dus veel antennes geplaatst worden langs de
wegeninfrastructuur. Het volledig grondge-
bied zou kunnen bedekt worden vanuit pylou-
nen of masten langs de wegeninfrastructuur.
2. Nu worden de operatoren verplicht de pylou-
nen op privé-gronden op een bepaalde af-
stand van de wegeninfrastructuur te plaat-
sen. Wegens voorkomende beperkingen als
gevolg van onwil van privé-eigenaars of als
gevolg van de bestemming van omliggende
landschappen (in extreem geval natuurge-
bied) is het soms moeilijk een volledige be-
dekking (van het radiosignaal) op de auto-
wegen te realiseren. Ook geeft dit vanuit het
oogpunt van de ruimtelijke ordening een
rommelig en niet-uniform beeld. Voor elk
basisstation dient een ad hoc oplossing uitge-
dokterd.
3. Dikwijls worden aanplantingen langs de au-
tostrades aangebracht. Deze verzwakken het
radiosignaal en verslechteren dus de signaal-
kwaliteit op de autostrade.
4. Lichtpalen zijn verticale structuren die horen
bij verkeersinfrastructuren. Ze zijn visueel
compatibel met pylouren voor draadloze
communicatie. Plaatsing van basisstations
langsheen de verkeersinfrastructuren past in
het principe van bundeling, naar voor ge-
bracht in het Ruimtelijk Structuurplan
Vlaanderen.
5. Aangezien de overheid eigenaar is van de
wegeninfrastructuur zou ze op deze plaatsen
zeker site sharing kunnen eisen. Dit komt
opnieuw ten goede van de ruimtelijke orde-
ning.

Indien het opportuun blijkt om tot plaatsing van een basisstation langsheen een autosnelweg over te gaan, dan moet met de volgende principes en bepalingen rekening worden gehouden. Deze bepalingen gelden voor het domein van de autosnelwegen ; ten behoeve van oplossingen langs gewestwegen kan een analoge beweging gemaakt worden.

2.4.1. Locatieprincipes

Om redenen van verkeersveiligheid wordt de plaatsing van basisstations en signaalapparatuur op de middenbermen en de zijbermen van autosnelwegen uitgesloten. De vasthechting van signaalapparatuur aan bestaande brugconstructies en aan bestaande verticale structuren (bv. lichtmasten) kan evenmin toegestaan worden.

In dit verband wordt gewezen op de beperkingen gesteld in de wet van 12 juli 1956 en daaruitvolgende uitvoeringsbesluiten waarin geformuleerd wordt :

§ 1. Niemand mag op het domein van de autosnelweg installaties of bouwwerken oprichten.

§ 2. Bij uitzondering mag de minister tot wiens bevoegdheid de Openbare Werken behoren van dat verbod afwijken, hetzij ten bate van een openbare dienst, hetzij voor het oprichten van installaties of gebouwen in verband met de dienst van de autosnelweg.

Basisstations voor draadloze telecommunicatie kunnen daaronder begrepen worden, indien blijkt dat ze inspelen op de behoefte van de burger als weggebruiker en van de overheid als wegbeheerder.

Voor de plaatsing van basisstations voor mobiele telefonie langs autosnelwegen kan daarom voor drie locatietypes goedgekeurd worden :

- neveninrichtingen naast een autosnelweg (parkeerterrein, brandstofstations, ...) lenen zich uitstekend omdat de omgevingskwaliteit er doorgaans reeds laag is en gezien het feit dat op de bewuste terreinen meestal verticale structuren aanwezig zijn ;
- toegangscomplexen op een autosnelweg, bij voorkeur in de door de aanleg van de op- en afritten ontstane "oksels", doch slechts enkel wanneer deze vanaf de aansluitende of kruisende gewestweg goed bereikbaar zijn ;

- enkel die zijbermen van autosnelwegen die door middel van een van de hoofdrijbaan gescheiden dienstweg goed bereikbaar zijn.

2.4.2. Schaalprincipes en bouwfysische bepalingen

De beperkte ruimte op het domein van de autosnelwegen kan restricties stellen aan het volume van shelters – en aan de lengte van pylonen wanneer de gemiddelde bouwhoogte van verlichtings- en andere infrastructuur in acht wordt genomen.

Operatoren en wegbeheerders maken bijgevolg sluitende afspraken omtrent afstands- en volumennormen en technische kenmerken van een basisstation. Deze normen kunnen variabel zijn in functie van het locatie-type : zo kunnen zeer grote pylonen (bv. hoger dan dertig meter) enkel vergund worden op neveninrichtingen. De afspraken kunnen worden geïncorporeerd in een typologie van basisstations.

Aansluitend op de bouwfysische minimumbepalingen die inzake het medegebruik van pylonen door verschillende netwerkuitbaters worden vooropgesteld, wordt de oprichting van een basisstation op het domein van de autosnelwegen steeds gekoppeld aan de bouw van een nieuwe pyloon, dan wel aan de vervanging van een bestaande pyloon die niet aan de minimumbepalingen voldoet. Zoals gesteld is het gebruik van bestaande structuren immers uitgesloten.

2.4.3. Verplichting tot medegebruik

Omdat de plaatsing van basisstations (en zeker afzonderlijke pylonen) op het domein van de autosnelwegen meer dan elders een grondig afsprakenkader noodzaakt, geldt de randvoorwaarde dat enkel tot plaatsing overgegaan kan worden indien operatoren zich akkoord verklaren tot de uitvoering van het principe van medegebruik. Bij het vervangen van één lichtelement door een aangepaste versie, is deze verplichting niet van kracht."

2. Er werden geen opbrengsten vooropgesteld voor 1997 en 1998.

Voor 1999 werd een concessievergoeding vastgesteld op 100.000 frank per basisstation per jaar.

3. Momenteel zijn er 107 GSM-installaties geplaatst en de opbrengst voor het Vlaams Gewest bedraagt 7.450.000 frank.

(Antwoord Dirk Van Mechelen : blz. 198 – red.)

Vraag nr. 18
van 8 oktober 1999
van de heer JOS DE MEYER

Oude Durmebrug Hamme – Bestemming

De oude Durmebrug, beter bekend als de "Mirabrug", staat sedert een aantal jaren opgedraaid en is dus ontoegankelijk voor alle verkeer. Nochtans zou deze brug een belangrijke schakel kunnen vormen in een fiets- en wandelroute vanuit de gemeenten Hamme, Temse en Waasmunster, en die de toeristische fietspaden langs de Durmeoever met elkaar verbindt.

De gemeentebesturen van Hamme, Temse en Waasmunster zijn al jaren vragende partij voor het herstellen en openstellen van deze monumentale brug. Als Vlaams volksvertegenwoordiger heb ik hierover meerdere malen vragen gesteld.

De nieuwe Durmebrug is voor het fiets- en wandelverkeer zeker geen geschikt alternatief. Een observatie van de toestand ter plaatse maakt dit duidelijk :

- grote omweg ;
- grote helling van de weg via de nieuwe brug ;
- onveiligheid, er is immers geen gescheiden fietspad ;
- geen rechtstreekse verbinding tussen de nieuwe brug en de Durmedijk, noch kant Hamme, noch kant Elversele.

Het opnieuw beschikbaar stellen van de oude brug en toegankelijk maken voor voetgangers, fietsers en bromfietsers zou niet alleen nuttig zijn voor het toerisme, maar zou ook door de scholieren die van Hamme naar Sint-Niklaas trekken of van Elversele of Tielrode naar Hamme komen, sterk op prijs worden gesteld.

Het dossier van het al of niet herstellen van de "Mirabrug" – samen met de toegangswegen eigendom van het Vlaams Gewest – werd jaar na jaar uitgesteld. Intussen ligt de brug met het merkwaardig ijzervakwerk te verroesten.

De afdeling Monumenten en Landschappen erkende eerder de oeververbinding tussen Hamme en Elversele als een beschermd monument.

1. Welke recente studies zijn er gebeurd in verband met de toestand van de "Mirabrug" (administratie Zeeschelde, administratie Wegen en Verkeer) ?
2. Zijn er concrete ontwerpplannen om de brug en de toegangswegen opnieuw toegankelijk te maken voor fietsers en voetgangers ? Zo ja, welke ? Wat is de geraamde kostprijs ?
3. Welke alternatieven verdienen de voorkeur ? Is hierover overleg gepland en zo ja, met welke instanties ?
4. Worden kredieten voor de herstelling van de "Mirabrug" opgenomen in de begroting en zo ja, wanneer ?

Antwoord

1. De afdeling Zeeschelde van de administratie Waterwegen en Zeewezen stelt in samenwerking met de afdelingen Metaalstructuren en Elektriciteit en Mechanica Gent een dossier samen tot herstellen en vernieuwen van deze brug.

Er worden nu nieuwe opmetingen gedaan en aangepaste tekeningen gemaakt.

2. Voor de waterwegen heeft deze brug geen functie meer. De brug is buiten dienst.

De omliggende gemeenten zijn vragende partij voor heropening van de brug voor fiets- en voetgangersverkeer. Uit oogpunt daarvan worden ontwerpplannen opgesteld.

Voor de herstelling is ongeveer 60 miljoen frank nodig.

3. Er zijn geen alternatieven buiten de vaste brug over de Durme.

Met de gemeenten werd contact opgenomen opdat één van hen zou kunnen optreden als bouwheer met het oog op het verwerven van subsidies via Monumenten en Landschappen.

Temse was hierin niet geïnteresseerd.

De gemeenten Waasmunster en Hamme waren wel geïnteresseerd, maar vreesden dat zij de kosten zouden moeten prefinancieren in afwachting van de ontvangst van de subsidies.

4. Het geraamde bedrag van 60 miljoen frank is voorgesteld in het ontwerp van investeringsprogramma 2000. Hierin zijn ook de werken opgenomen voor de realisatie van het Sigmaplan ter hoogte van de brug.

Het dossier afwerken in samenwerking met de verschillende afdelingen kan op zijn vroegst in mei 2000. Afhankelijk van de beschikbaarheid van de nodige kredieten, zou de aanbesteding in principe kunnen plaatsvinden in het najaar van 2000.

Vraag nr. 19
van 8 oktober 1999
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

E19 – Uitrit UZ Antwerpen

In aansluiting op het antwoord van de minister vice-president op mijn vraag nr. 260 van 23 april 1999, krijg ik graag antwoord op volgende bijkomende vragen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 11 juni 1999, blz. 1656 – red.*).

1. Indien voor de uitbouw van de nieuwe uitrit onteigeningen zullen plaatsvinden, zal er worden getracht gebruik te maken van de percelen die eigendom zijn van het Vlaams Gewest, zodat eventuele onteigeningen beperkt zullen blijven, zo stelde de minister in zijn antwoord.

Graag verneem ik welke percelen eigendom zijn van het Vlaams Gewest en/of van andere overheden.

2. Door wie wordt de aangekondigde studie uitgevoerd ?
3. Welke timing wordt in dit dossier gevolgd ?

Antwoord

1. De gronden die vermoedelijk nodig zijn voor de uit- of ombouw van de uitrit ter hoogte van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen (UZA) zijn reeds eigendom van het Vlaams Gewest. Het betreft hier het perceel 299a.
2. Er is nog geen studiebureau aangewezen.

3. Vooraleer een concrete uitvoeringsstudie wordt aangevat, moet er eerst een grondig ruimtelijk en verkeersplanologisch onderzoek in een bredere context worden uitgevoerd in samenspraak met andere actoren, zoals de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm).

In dit onderzoek zal een bijkomende en/of verbeterde ontsluiting van UZA/UIA (Universitaire Instelling Antwerpen) via de A12 of R11 moeten worden afgewogen tegenover de uit- of ombouw van de bestaande uitrit voor dienstvoertuigen en ziekenwagens.

Een projectgroep ad hoc met vertegenwoordigers van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) en Arohm zal opdracht krijgen om een haalbaar voorstel uit te werken. De verdere timing is afhankelijk van het voorstel terzake.

Vraag nr. 21
van 8 oktober 1999
van de heer DIDIER RAMOUDT

Opruiming oorlogsmateriaal kust – Aanbesteding

Er zou onlangs een aanbesteding geweest zijn voor de opruiming van de oorlogsmijnen en bommen uit de Tweede Wereldoorlog die gevonden zijn op de Belgische stranden en in de kuststrook.

1. Klopt de informatie dat er een dergelijke aanbesteding is geweest ?
2. Zo ja, hoe is ze verlopen ?
3. Zijn er meerdere kandidaten geweest ?
4. Kan het leger ook aan een dergelijke aanbesteding deelnemen ? Zo ja, heeft het dat ook gedaan en met welk resultaat ?

Antwoord

1. Er is geen aanbesteding geweest voor het opsporen en verwijderen van explosief oorlogsmateriaal langs de stranden. De opdracht werd onderhands toegewezen bij toepassing van de wet van 24 december betreffende de overheidsopdrachten (art. 17, § 2, b, c en f).

De overeenkomsten werden afgesloten met de combinatie Aannemingen M & J Braet NV (Nieuwpoort) – Bac Tec Int. Ltd. voor het op-

sporen en blootleggen van oorlogstuigen op de stranden van De Panne en Oostende – Maria-kerke. Deze combinatie beschikt over de vereiste knowhow om dergelijke opdrachten succesvol uit te voeren en ook over een unieke ervaring met de situatie langs onze stranden.

2. Niet van toepassing.
3. Neen.
4. De opdracht van de combinatie NV Braet – Bac Tec Int. Ltd. bestaat erin explosief oorlogsmateriaal op te sporen met geavanceerde apparatuur voor de detectie van metalen voorwerpen. Elke plaats waar een metalen voorwerp ("target") wordt gedetecteerd, wordt door de combinatie nauwkeurig in kaart gebracht; elk van deze targets wordt door hen vervolgens voorzichtig blootgelegd en, in het geval het een oorlogstuig is, onschadelijk gemaakt.

De ontminningsdienst van het Belgisch leger staat vervolgens in voor de eigenlijke verwijdering van de tuigen, hetzij door ze af te voeren, hetzij door ze ter plaatse tot ontploffing te brengen indien vervoer te gevaarlijk is.

Er is dus een nauwe samenwerking op het terrein tussen de ontminningsdienst van het Belgisch leger en de combinatie NV Braet – Bac Tec Int. Ltd. De ontminningsdienst wenst evenwel niet in te staan voor het systematisch detecteren en blootleggen van explosief materiaal.

Vraag nr. 27
van 12 oktober 1999
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

R11 Mortsel – Veiligheidsaanpassingen

De R11 ter hoogte van Fort IV in Mortsel werd door arceringen op de weg versmald. Zo kan de snelheidsbeperking tot 50 km/u worden nageleefd.

De veiligheid voor fietsers en voetgangers werd op die wijze zeker verhoogd.

Werd deze tijdelijke ingreep reeds geëvalueerd ?
 Zo neen, wanneer dan wel ?

Voor wanneer is de definitieve heraanleg van de R11 gepland ?

Antwoord

Ter hoogte van Fort IV in Mortsel werd de R11 door arceringen op de weg versmald. Deze tijdelijke ingreep werd nog niet geëvalueerd.

De evaluatie zal plaatsvinden tijdens een van de volgende maandelijkse vergaderingen van de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid (PVC), op basis van een nog op te stellen rapport.

Er worden fietspaden aangelegd langs de R11 vanaf het complex A313 in Wommelgem tot de westweg N1 in Mortsel. De eerste fase is reeds in uitvoering en de tweede fase (tot aan het kruispunt R11-N1) wordt gepland voor het jaar 2000.

Vraag nr. 31
van 14 oktober 1999
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Openbaarvervoercampagne Vlaams-Brabant – Scholen

In een schrijven uitgaande van De Lijn Vlaams-Brabant wordt aangekondigd dat de openbare vervoermaatschappij en het provinciebestuur van Vlaams-Brabant een sensibiliseringscampagne organiseren om de automobilisten ertoe te bewegen over te schakelen op het openbaar vervoer. Terwijl echter de klemtoon vorig jaar lag op het woon- en werkverkeer, is de actie thans gericht op de ouders van schoolgaande kinderen.

Het valt mij op dat slechts een bepaald aantal scholen bij deze actie wordt betrokken.

Waarom worden niet alle scholen uit de provincie bij het initiatief betrokken ?

Op welke basis werd de selectie doorgevoerd van de scholen tot wie deze actie speciaal gericht is ?

Antwoord

De sensibiliseringscampagne waarvan sprake past in de "Week van de Vervoering", die plaatsvond van 25 september 1999 tot en met 2 oktober 1999 en zoals gebruikelijk werd afgesloten met de jaarlijkse Trein-tram-bus-dag (TTB).

Voor deze sensibiliseringscampagne werd door het provinciebestuur van Vlaams-Brabant in een maximaal budget van 1 miljoen frank voorzien.

Door deze budgettaire beperking, en door het feit dat het uitdelen van folders en antistressballen zeer arbeidsintensief is, was De Lijn Vlaams-Brabant genoodzaakt uit de scholengemeenschappen en de scholen een keuze te maken. Uiteindelijk konden slechts dertien scholen worden betrokken in de actie op 30 september 1999 in de avondspits. De lijst met deze scholen werd vooraf meegedeeld aan de provincie Vlaams-Brabant.

De selectie van de scholen gebeurde op basis van de volgende criteria :

- het moest gaan om belangrijke scholengemeenschappen in de provincie Vlaams-Brabant (Halle, Leuven/Heverlee, Aarschot, Tienen, Vilvoorde/Zaventem);
- de geselecteerde scholen moeten een goed openbaarvervoeraanbod en een nabijgelegen halte hebben;
- globaal werden verschillende types van onderwijsinstellingen bij de actie betrokken;
- op vraag van de provincie Vlaams-Brabant werden in Leuven de centrumscholen opgenomen, die deel uitmaken van de overlegwerkgroep "Leuven Mobiel".

Er moet nog worden gesignaleerd dat De Lijn Vlaams-Brabant elk jaar in de loop van de maand juni aan alle secundaire scholen van de vermelde scholengemeenschappen en aan sommige andere scholen een groot aantal schoolfolders verstrekt voor verspreiding onder de leerlingen. Hierin wordt een overzicht gegeven van alle ritten van en naar de betrokken scholen.

Vraag nr. 33
van 14 oktober 1999
van de heer DIRK HOLEMANS

Werken N466 Drongen – Veiligheid

Vanaf eind september 1999 wordt het wegdek van de gewestweg N466 vernieuwd tussen de Gentse binnenring (Rooigemlaan) en de oprit van de E40 (Drongen-Baarle).

Hierdoor verloopt het verkeer in beide richtingen op twee van de vier rijvakken. Dit leidt tot onveili-

ge situaties voor zowel busgebruikers als fietsers. Voorzover kon worden vastgesteld, zijn hierrond geen preventieve acties ondernomen.

Wat de busgebruikers betreft, had De Lijn onder meer een tijdelijke halte op de spoorwegbrug van Drongen aangebracht. Enkel na protest van reizigers werd de halte weggehaald van deze gevaarlijke plek en overgebracht naar een veiligere plaats honderdvijftig meter verder.

Wat de fietsers betreft, is de situatie ronduit levensgevaarlijk. Ze worden geacht zich in één richting te voegen op het rijvak dat ook wordt gebruikt door auto's, bussen en vrachtwagens.

1. Waarom worden er, met betrekking tot de concrete situatie van de N466, geen veiligheidsmaatregelen ten behoeve van de fietsers genomen, gelet op het feit dat de werken nog enkele weken in beslag zullen nemen ?
2. Bestaan er algemene richtlijnen voor overleg met De Lijn bij werken aan gewestwegen omtrent de locatie van tijdelijke bushaltes op veilige plaatsen ?
3. Worden er bij wegenwerken aan gewestwegen preventieve maatregelen ten behoeve van de veiligheid van de zwakke weggebruiker genomen ?

Antwoord

1. Bij de werken op de gewestweg N466 was voorgegesteld dat de fietsers tijdens de werken op de aanpalende rijbaan bleven gebruikmaken van het fietspad of de fietsstrook.

Er is tijdens de werken evenwel verwarring geweest tussen enerzijds de geldig blijvende verkeerstekens voor het fietspad en anderzijds de bouwplaatsbebakening, alleen geldig voor de voertuigen. Zo zijn er inderdaad fietsers geweest die gebruikmaakten van hetzelfde rijvak als de voertuigen, wat zeer gevaarlijk was. Er werden dan ook bijkomende verkeerstekens geplaatst ten behoeve van de fietsers.

2. De problematiek van de bereikbaarheid van de bushaltes tijdens werken en het eventueel opstellen van tijdelijke bushaltes op andere plaatsen, behoort bij de algemene organisatie van de bouwplaats. Hiervoor wordt overlegd met De Lijn.

Wat de tijdelijke halte op de spoorwegbrug in Drongen betreft, is het probleem van de veilige bereikbaarheid onderschat. De verplaatsing naar een veiligere plaats was terecht.

3. Bij wegenwerken aan gewestwegen worden allerlei maatregelen genomen ten behoeve van de veiligheid van alle weggebruikers, dus ook voor de zwakke weggebruiker, en van degenen die de werken uitvoeren.

Het signalisatieplan, uitgangsbasis voor de verkeersveiligheid tijdens de werken, wordt bovendien voorgelegd aan en goedgekeurd door het betrokken gemeentebestuur.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 1
van 27 september 1999
van de heer CARL DECALUWE

Kabinetsmedewerkers – Detacheringen

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 1

van 27 september 1999

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 129

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 2
van 27 september 1999
van de heer CARL DECALUWE

Outplacement onderwijspersoneel – Terugbetaling bezoldigingen

Sinds 1993 wordt aan sommige personeelsleden die in het onderwijs of in de psycho-medisch-sociale centra (PMS) ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking, de mogelijkheid geboden om voor een betrekking buiten het onderwijs te kiezen. Hiervoor ontvangt het personeelslid zijn activiteitswedde (toelage) uit het onderwijs. De wedde (toelage) wordt verder betaald door het departement Onderwijs. Tot op heden diende de instelling zelf geen deel van de bezoldiging te betalen.

Nu blijkt dat de Vlaamse regering op 11 mei 1999 de beslissing nam dat per 1 januari 1999 de instelling die een personeelslid tewerkstelt buiten het onderwijs, een deel van de bezoldiging moet terugstorten aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs.

Deze maatregel zou aangekondigd zijn geweest aan de betrokken instellingen. Talrijke instellingen uit de welzijnssector vallen onder deze maatregel. Hierdoor dreigen een aantal instellingen deze personeelsleden opnieuw af te stoten, waardoor de werkdruk toeneemt en/of de kwaliteit in het gedrag komt.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de instellingen binnen de welzijnssector die de tewerkstellingsmaatregel hebben genomen ?
2. Kan de minister mij een overzicht geven van het aantal personeelsleden dat ondertussen binnen de betrokken instellingen is teruggevloeid ? Hoe wordt dit binnen die instellingen opgevangen ?
3. In welke mate werden maatregelen uitgewerkt om de terugbetalingen financieel haalbaar te maken voor de betrokken instellingen ?

N.B. Een vraag over deze problematiek m.b.t. de onderwijsinstellingen werd gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

De administratie heeft nog geen volledig en juist overzicht van het aantal instellingen en of personeelsleden dat destijds van deze mogelijkheid heeft gebruikgemaakt.

Het effect van de beslissing van 11 mei 1999 van de vorige Vlaamse regering, zowel op de terugvloeiing, als op de financiële consequenties voor de be-

trokken instellingen, is thans in onderzoek. Het is dus vandaag voor de administratie blijkbaar nog niet mogelijk een exact antwoord te geven op deze vraag.

Ik zal niet nalaten te blijven aandringen op een snel en volledig antwoord van de administratie.

(Antwoord Marleen Vanderpoorten : blz. 207 – red.)

Vraag nr. 4
van 30 september 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Taalgebruik Dienst 100

In het verleden is al herhaaldelijk gewezen op gevaarlijke situaties ten gevolge van het inzetten van Nederlandsonkundige hulpdiensten van de Dienst 100 in de Vlaams-Brabantse gordel.

Een recent voorbeeld toont aan dat deze situatie nog altijd ongewijzigd is gebleven. Een interventieploeg van de UCL (Université Catholique de Louvain) geraakte op 19 september verdwaald in Leefdaal (in het arrondissement Leuven, maar voor een deel onder de 02-telefoonzone) en bleek niet in staat om in het Nederlands de weg te vragen. Hierdoor gingen allicht kostbare minuten verloren. Zoals gezegd, is dit geen unicum.

Aangezien dit wel degelijk het welzijn en de gezondheid van de plaatselijke Vlaamse bevolking aanbelangt en aangezien in het actieplan van de vorige regering voor de Vlaamse rand rond Brussel duidelijk te kennen werd gegeven dat de Vlamingen uit de Vlaams-Brabantse gordel geen nadeel mogen ondervinden van de situatie waarin ze zich bevinden (punt 3.7.4 – klachten over taalkennis en taalgebruik van personeel dat ingeschakeld wordt in het urgentiesysteem (Dienst 100) dat de Vlaamse Rand bedient), had ik graag vernomen welke stappen de Vlaamse regering tot op heden heeft gezet om dit dossier te behartigen.

Antwoord

Tijdens de vorige zittingsperiode heeft het aandrigen van de administratie Gezondheidszorg en van het kabinet-Demeester op interkabinetvergaderingen met het federale kabinet van toenmalig minister van Volksgezondheid Marcel Colla in de loop van de winterperiode 1997-1998 geresulteerd in volgend artikel van het ontwerpbesluit houdende

de de vaststelling van de normen waaraan een functie "mobiele urgentiegroep" (MUG) moet voldoen om erkend te worden (versie van 13 februari 1998):

"Artikel 10 § 2 : Bij elke interventiezone van de MUG-functie dient tenminste één van de leden van het interventieteam de taal of talen van het taalgebied, bedoeld in de artikelen 2 tot 6 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, waarin de interventie plaatsvindt, te beheersen.

De in het eerste lid bedoelde talen zijn deze bedoeld in artikel 10 en, voor het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, deze bedoeld in artikel 18 van dezelfde gecoördineerde wetten".

Op 2 september 1998 verscheen in het Belgisch Staatsblad betrokken definitief koninklijk besluit van 10 augustus 1998, waarin noch dit ontwerpartikel, noch een andere bepaling betreffende de vereiste taalkennis terug te vinden is.

Vraag nr. 5
van 6 oktober 1999
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Thuiszorg – Erkende organisaties

In het kader van het decreet van 14 juli 1998 op de thuiszorg werden naar verluidt vier organisaties van mantelzorgers erkend, wat voor deze organisaties een subsidie oplevert van drie miljoen frank per jaar.

1. Welke organisaties werden erkend ?
2. Op grond van welke criteria werden de vier organisaties erkend ?

Antwoord

Onderstaande organisaties werden erkend als vereniging van gebruikers en mantelzorgers in het kader van het decreet van 14 juli 1998 houdende de erkenning en de subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg :

1. VZW Werkgroep Thuisverzorgers, Groeneweg 151, 3001 Heverlee ;
2. VZW Ons Zorgnetwerk, Minderbroedersstraat 7, 3000 Leuven ;

3. VZW Ziekenzorg van de Christelijke Mutualiteiten, Wetstraat 121, 1040 Brussel ;
4. VZW Steunpunt Thuiszorg, Sint-Jansstraat 32, 1000 Brussel.

De administratie beschikte over de hieronder vermelde regelgeving om te bepalen welke aanvragen eventueel konden leiden tot een erkenning :

1. decreet van 14 juli 1998 houdende de erkenning en de subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg ;
2. besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1998 houdende de erkenning en de subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg, met bijlage VII – verenigingen van gebruikers en mantelzorgers ;
3. ministerieel besluit van 11 mei 1999 tot vaststelling van de evaluatiecriteria met betrekking tot de programmatie van de verenigingen van gebruikers en mantelzorgers.

Bovengenoemd decreet, het besluit en zijn bijlage VII stellen zowel de algemene als de specifieke erkenningsvoorwaarden vast waaraan de verenigingen dienen te voldoen om in aanmerking te kunnen komen voor een erkenning. Ook de programmatie van maximum vier te erkennen verenigingen wordt hierin bepaald.

Het ministerieel besluit diende te worden gehanteerd indien de inwilliging van de ontvankelijke aanvragen voor een erkenning de programmatie overschreed, een beoordeling aan de hand van deze evaluatiecriteria zou leiden tot een rangorde in de ontvankelijke aanvragen voor erkenning in de nog beschikbare programmatieruimte.

In totaal deden vijf organisaties een aanvraag tot erkenning als vereniging van gebruikers en mantelzorgers bij de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn.

De eerste vier aanvragen tot erkenning voldeden zonder enig probleem aan de verschillende erkenningsvoorwaarden en pasten eveneens in de programmatie, wat bijgevolg leidde tot vier erkenningen.

Bij de vijfde en laatste aanvraag tot erkenning werd een ontvankelijk aanvraagdossier ingestuurd op het ogenblik dat de programmatie al volledig was ingevuld. Bijkomend heeft ook een inhoudelijke toetsing – categoriaal werken – ervoor ge-

zorgd dat een erkenning voor de vijfde aanvrager werd geweigerd. Tegen het voornemen tot weigering werd door deze laatste aanvrager geen bezwaarschrift ingediend bij de adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden.

Vraag nr. 6
van 6 oktober 1999
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Thuiszorg – Zorgplannen

De samenwerkingsinitiatieven thuiszorg (SIT) hebben als taak bij complexe zorgsituaties rond één patiënt, zorgplannen op te stellen. Zij worden hiervoor vergoed a rato van 3.000 frank per zorgplan. Halen zij de norm van drie zorgplannen per duizend inwoners niet, dan moeten zij het voorschot dat hun wordt betaald aan het begin van het jaar gedeeltelijk terugbetalen.

1. Hoeveel SIT's haalden in 1998 de norm van drie zorgplannen per duizend inwoners, en dit verdeeld over de vijf Vlaamse provincies ?
2. Hoeveel zorgplannen werden door de verschillende SIT's, onderverdeeld per provincie, ingediend tijdens het jaar 1998 ?
3. Hoeveel van het ontvangen voorschot betaalden de diverse SIT's terug, verdeeld over de verschillende provincies, op grond van het feit dat zij de norm van drie zorgplannen per 1.000 inwoners niet haalden ?
4. Het opstellen van zorgplannen gebeurt in sommige provincies blijkbaar veelal door een vrijgestelde van het OCMW.

Hoeveel SIT's kunnen rekenen op vrijgestelden die deze zorgplannen opmaken ?

5. De 3.000 frank voor het opmaken van een zorgplan was bedoeld ter vergoeding van de actoren die deelnemen aan het overleg m.b.t. de nodige zorg rond één patiënt. In de praktijk blijken de deelnemers aan het overleg deze vergoeding niet te genieten.

Heeft de minister zicht op de besteding van dit geld ?

Zo ja, waaraan worden de middelen dan besteed ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering van 21 december 1990, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 7 april 1998 houdende coördinatie en ondersteuning van de thuisverzorging, voorziet inderdaad in een subsidiëring van erkende samenwerkingsinitiatieven inzake thuisverzorging (SIT's).

De maximale subsidie bedraagt momenteel 13,5 frank per inwoner die het SIT heeft in de regio waarvoor men een erkenning verkreeg. Bij de berekening van de uiteindelijk toegekende subsidie voor een bepaald werkingsjaar, wordt dit maximale bedrag in verhouding gebracht tot de mate waarin drie zorgplannen per 1.000 inwoners werden opgesteld. Als men deze berekening terugbrengt tot een vergoeding per zorgplan, komt men aan een bedrag van 4.500 frank per zorgplan, evenwel beperkt tot maximum drie vergoede zorgplannen per 1.000 inwoners.

Ieder SIT bepaalt zelf welk bedrag men als voorschot wenst te ontvangen. De enige beperking is dat het voorschot maximum 80 % van de maximale subsidie kan bedragen. Dit betekent dat de SIT's waarvan het aangevraagde en uitbetaalde voorschot hoger was dan de uiteindelijk toegekende subsidie, een deel van het gestorte voorschot moeten terugbetalen. Mijn administratie heeft de SIT's uitdrukkelijk op een mogelijke terugvordering gewezen.

1. In totaal haalden 12 van de 80 erkende SIT's drie zorgplannen per 1.000 inwoners.

	Erkende SIT's 1998	≥ 3 zorgplan- nen 1998
Antwerpen	16	0
Vlaams-Brabant	20	0
Limburg	2	1
Oost-Vlaanderen	27	11
West-Vlaanderen	15	0
Vlaanderen	80	12

2. In totaal werden 7.276 zorgplannen opgesteld die aan de in het besluit opgelegde criteria voldeden.

	Zorgplannen 1998
Antwerpen	453
Vlaams-Brabant	568
Limburg	2.284
Oost-Vlaanderen	3.306
West-Vlaanderen	665
Vlaanderen	7.276

3. Aangezien maximum 80 % van de maximale subsidie als voorschot wordt uitbetaald, en gelet op het feit dat een SIT dat drie zorgplannen/1.000 inwoners opstelt voor de maximale (100 %) subsidie in aanmerking komt, dient een SIT dat minder dan drie zorgplannen per 1.000 inwoners opstelt niet noodzakelijk een deel van het gestorte voorschot terug te betalen.

Een SIT dat effectief (niet alle SIT's vragen dit) 80 % van de maximale subsidie als voorschot aanvraag en ontving, dient dus niets terug te betalen als het 2,4 zorgplannen/1.000 inwoners opstelde.

De cijfers inzake terugvorderingen betekenen dus enkel dat het aangevraagde en uitbetaalde voorschot hoger was dan de uiteindelijk toegekende subsidie.

	Teruggevorderd bedrag 1998
Antwerpen	1.382.580
Vlaams-Brabant	7.070.866
Limburg	0
Oost-Vlaanderen	1.604.475
West-Vlaanderen	4.268.619
Vlaanderen	14.326.540

4. Volgens het besluit van de Vlaamse regering van 21 december 1990 dient een zorgplan te worden opgesteld door de zorgbemiddelaar (artikel 10, § 2).

Deze zorgbemiddelaar moet een van de betrokken zorgverleners zijn en moet worden aangewezen door de patiënt. Indien een OCMW-personeelslid voldoet aan deze criteria, kan het optreden als zorgbemiddelaar en dus een zorgplan opstellen. Aangezien in principe iedere betrokken zorgverlener zorgbemiddelaar kan zijn, wordt door de administratie geen lijst bijgehouden van alle zorgbemiddelaars.

Naast de zorgbemiddelaar is in het besluit van de Vlaamse regering van 21 december 1990 ook nog sprake van een coördinator. Elk SIT moet minstens over een deeltijdse coördinator beschikken. Deze coördinator dient voor de administratieve ondersteuning en begeleiding van de zorgbemiddelaars te zorgen, zonder zelf in hun plaats te treden. Bepaalde OCMW's stellen een personeelslid vrij om deze coördinatorrol op zich te nemen.

De wijziging van 7 april 1998 van het besluit van de Vlaamse regering van 21 december 1990 heeft tot gevolg dat heel wat SIT's zich momenteel aan het reorganiseren zijn. Waarschijnlijk zal pas in de loop van het jaar 2000 duidelijk zijn hoeveel SIT's kunnen beschikken over een OCMW-vrijgestelde als coördinator.

5. Voor de berekening van de subsidie verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar de inleiding van dit antwoord. Het verhoudingsgewijs relateren van de uiteindelijk toegekende subsidie aan het aantal zorgplannen is een manier om de subsidie te berekenen en betekent geenszins dat de subsidie enkel bedoeld is om de zorgplanactoren te vergoeden. Het opstellen van zorgplannen is trouwens maar één van de SIT-opdrachten.

Ieder bekend SIT kan vrij de toegekende subsidies besteden. Dit heeft tot gevolg dat deze besteding sterk varieert. De financiële afspraken met betrekking tot de besteding van de subsidies moeten wel in de schriftelijke overeenkomst tussen de deelnemende SIT-partners worden opgenomen.

Ieder SIT moet bovendien vóór 31 maart een jaarverslag indienen. In dit jaarverslag is onder andere een financieel verslag opgenomen met betrekking tot de uitgaven van het betrokken

SIT. Momenteel wordt deze informatie enkel bijgehouden in het dossier dat zich bij mijn administratie bevindt.

Alhoewel een gedetailleerd overzicht van de subsidiebesteding op korte termijn niet mogelijk is, lijkt een belangrijk deel van de subsidiebedragen te zullen worden besteed aan loonkosten van de coördinator(en).

**Vraag nr. 8
van 7 oktober 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Buitenschoolse kinderopvang – Fiscale aftrekbaarheid

Zowel in de regeringsverklaring als in de Septemberverklaring werd aandacht besteed aan de verdere uitbouw van een netwerk van buitenschoolse kinderopvang.

De betaalbaarheid van de kinderopvang voor ouders kreeg tijdens de vorige zittingsperiode veel aandacht. Een vraag die vele ouders zich blijven stellen is of de kosten voor de opvang tot twaalf jaar fiscaal aftrekbaar zijn, naar analogie van de regeling voor kinderen beneden de drie jaar.

De vorige minister verklaarde positief te staan tegenover het idee om de kosten voor buitenschoolse kinderopvang fiscaal aftrekbaar te maken en dit te willen aankaarten bij de federale minister van Financiën. Hij voegde eraan toe een dergelijk initiatief evenwel te willen inpassen in het Beleidsplan Kinderopvang waaraan door Kind en Gezin werd gewerkt (*schriftelijke vraag nr. 236 van 30 april 1998, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 26 juni 1998, blz. 2200 e.v. – red.*).

De huidige minister verklaarde dat voor haar bevoegdheden een verdere staatshervorming niet dringend was. Dus blijft zij afhankelijk van de federale goodwill en zal zij dringend een charmeoffensief moeten inzetten.

1. Heeft de minister reeds stappen gezet om de kosten voor kinderopvang tot twaalf jaar fiscaal aftrekbaar te maken ? Zo ja, welke en wat was het resultaat ?
2. Welke andere oplossing heeft de minister om de kosten voor de betrokken ouders substantieel te verminderen ?

Antwoord

1. Ik heb nog geen stappen gedaan om de kosten van kinderopvang tot 12 jaar fiscaal aftrekbaar te maken.

Ik streef immers naar het uitwerken van een consistent ouderbijdragebeleid voor de hele opvangsector. De fiscale aftrekbaarheid is in dit verband één van de bepalende elementen, naast onder meer de nood aan onderlinge afstemming tussen de verschillende deelsectoren, de noodzakelijke actualisering van de ouderbijdrageschalen in de gesubsidieerde sector, het evalueren van de voor de initiatieven voor buitenschoolse opvang vastgelegde ouderbijdragen en het eventueel verder uitwerken van de band tussen de financiële draagkracht van een gezin en de te betalen ouderbijdrage.

De tijdens de vorige zittingsperiode ingestelde Commissie Financiering Kinderopvang adviseerde in dit verband, onder meer vanwege de techniciteit van de problematiek, dat een specifiek daarvoor opgerichte werkgroep een globaal advies zou formuleren. Deze werkgroep is ondertussen samengesteld en zal tegen begin volgend jaar de eerste resultaten voorleggen. Ik denk dat het zinvol is dit advies, dat alle bovenvermelde aspecten zal verwerken, ook de fiscale aftrek, af te wachten.

Ik zal de geformuleerde voorstellen inpassen in het totaalbeleidsplan "kinderopvang" dat ik, conform het regeerakkoord, tegen uiterlijk april 2000 zal finaliseren.

2. Het substantieel verminderen van de opvangkosten in de buitenschoolse kinderopvang lijkt mij momenteel niet zo dringend dat er niet kan worden gewacht op de invoering van een globaal vernieuwd systeem. De nu gehanteerde prijzen zijn immers redelijk.

In de door Kind en Gezin erkende initiatieven voor buitenschoolse opvang betalen de ouders 25 frank per begonnen half uur voor- of naschoolse opvang. Tijdens vakantiedagen betalen ze veelal 275 frank, het in de regelgeving vastgelegde minimumbedrag voor deze sector. Er is ook in een sociaal tarief voorzien en er is een met 25 % verminderde ouderbijdrage indien meer kinderen uit eenzelfde gezin worden opgevangen. In uitzonderlijke omstandigheden is zelfs gratis opvang mogelijk.

Op korte termijn opnieuw een wijziging doorvoeren, is bovendien noch zinvol, noch te verantwoorden in het licht van de globale strategie die ik boven schetste. Een dergelijke ingreep zou ook haaks staan op het meersporenbeleid "buitenschoolse kinderopvang", dat slechts verder kan worden ontwikkeld vanuit een visie die de sector geïntegreerd benadert.

Vraag nr. 10
van 12 oktober 1999
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Kabinetten – Samenstelling

1. Hoeveel medewerkers telt het kabinet van de minister per niveau ?
2. Wat is de indeling van de medewerkers volgens hun opleiding ?
3. Hoeveel medewerkers komen uit privé-ondernemingen, overheidsbesturen of andere ?
4. Wat is de indeling van de medewerkers volgens de arrondissementen waar ze wonen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 11
van 12 oktober 1999
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Kabinetten – Dienstvoertuigen

Vorig jaar heb ik via de pers vernomen dat de voertuigen van de ministeriële kabinetten zouden worden belast via het systeem geldend voor elk voertuig, omdat deze voertuigen eveneens voor privé-doeleinden zouden worden gebruikt.

1. Over hoeveel en welke dienstvoertuigen beschikt het kabinet van de minister ?
2. Wat was de kostprijs van elk voertuig ?

Hoeveel bedragen de werkingskosten ?

3. Voor welke doeleinden worden deze voertuigen gebruikt ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, die bevoegd is voor Logistiek.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
STEDELIJK BELEID, HUISVESTING
EN BRUSSELSE AANGELEGHEIDEN

Vraag nr. 8
van 20 september 1999
van de heer JOS STASSEN

Sociale woonwijken – Gemeenschapslokalen

De sociale woonwijk Vlasdam in Lokeren heeft 220 woongelegenheden. Bij een enquête die door buurtbewoners werd georganiseerd in april 1999 verklaarden 40 van de 53 respondenten zich enthousiast over de oprichting van een ontmoetingslokaal in de Vlasdam.

De vraag werd reeds gesteld, zowel aan huisvestingsmaatschappij Tuinwijk, als aan het stadsbestuur van Lokeren.

Een antwoord van de schepen van Sociale Zaken van de stad Lokeren stelt dat "er reeds onderhandeld is in samenspraak met de CV Tuinwijk om een appartement beschikbaar te krijgen voor de buurtwerking. Daaromtrent was een akkoord bereikt met de beheerraad van CV Tuinwijk. Alles is echter geblokkeerd op het moment dat CV Tuinwijk van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) vernam dat zij haar toegekende subsidiëring zou verliezen, wanneer een appartement een andere bestemming dan sociale verhuur zou krijgen" (24 mei 1999).

1. Wat is het beleid inzake gemeenschapslokalen en lokalen met een ontmoetingsfunctie in sociale wooncomplexen ?

2. Is er hier geen sprake van een te enge, wellicht verouderde regelgeving, die in bepaalde situaties blijkbaar de oprichting van een dergelijk gemeenschapslokaal belet ?

Zo ja, welke maatregelen heeft de minister terzake eventueel reeds genomen ?

Antwoord

In principe worden alle woningen van een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) (met uitzondering van de woningen gebouwd in het kader van de huurcompensatie en de alternatieve financiering) verhuurd overeenkomstig artikel 80ter van de Huisvestingscode en het uitvoeringsbesluit van 29 september 1994 houdende de sociale huurreglementering.

Dat besluit bepaalt de toelatingsvoorwaarden om sociale huurder te worden van een volkswoning, de toewijzingsregels die door de verhuurder dienen te worden nageleefd, de controle daarop, de voorwaarden waaraan de huurder van een volkswoning blijvend moet voldoen en alle huurmodaliteiten.

In afwijking van dat principe kon de VHM, overeenkomstig artikel 2, 4° van het besluit van de Vlaamse regering (BVR) van 13 juni 1990 houdende het algemeen reglement tot erkenning van sociale huisvestingsmaatschappijen, voorafgaandelijk machtiging verlenen aan de door haar erkende vennootschappen voor elk gebruik van een door haar beheerd onroerend goed met een andere bestemming dan sociale huisvesting. De rechtsgrond voor verhuringen buiten het sociaal huurstelsel ligt momenteel vervat in artikel 3 § 1, 3° van het besluit van de Vlaamse regering (BVR) van 8 juni 1999 tot bepaling van de specifieke regelingen van het toezicht op de sociale huisvestingsmaatschappijen, waarbij wordt gesteld dat de SHM's, mits schriftelijke machtiging van de VHM, aan een onroerend goed een andere bestemming kunnen geven dan sociale huisvesting.

Alhoewel de raad van bestuur van de VHM reeds verhuringen buiten het sociaal huurstelsel toestond op grond van de voormelde bepaling van het BVR van 13 juni 1990, heeft hij, tijdens zijn vergadering van 16 december 1997, een globale visie vastgelegd aangaande dergelijke verhuringen.

De raad besliste in te stemmen met het principe van verhuringen buiten het sociaal huurstelsel en de huurprijs vast te stellen op minimum 5,5 % van de geactualiseerde kostprijs, uitgezonderd voor ini-

tiatieven ter bevordering van de sociale veiligheid en leefbaarheid, waar de huurprijs lager kan zijn.

Bij de verhuringen buiten het sociaal huurstelsel kan men een onderscheid maken tussen vier categorieën:

1. gemeenschappelijke wijkgebouwen ;
2. buurt- en wijkcomités ;
3. huisvesting van doelgroepen ;
4. sociale veiligheid en leefbaarheid.

Op 12 oktober 1999 besliste de raad van bestuur van de VHM een bijkomende categorie "huisbewaarders en personeel met een toezichtsfunctie" aan de verhuringen buiten het sociaal huurstelsel toe te voegen. Tijdens diezelfde zitting heeft de raad zich ook gebogen over de verhuringen buiten het sociaal huurstelsel van *gesubsidieerde woningen*. Tot op heden is het immers zo dat, indien dergelijke woningen niet volgens de voorwaarden van het sociaal huurstelsel worden verhuurd, de sociale huisvestingsmaatschappij verplicht is het bedrag van de subsidie, vermeerderd met de intresten, terug te betalen aan het Vlaams Gewest. De raad van bestuur heeft de diensten van de VHM opdracht gegeven een voorstel tot reglementair kader uit te werken.

Verhuringen buiten het sociaal huurstelsel kunnen een belangrijke meerwaarde opleveren voor een sociale huisvestingsmaatschappij. Indien een sociale huisvestingsmaatschappij meer wil zijn dan enkel een "beheerder van stenen", dient zij, naast het aanbieden van kwalitatieve en betaalbare huisvesting, te voorzien in allerlei vormen van ondersteuning voor haar huurders. In de Vlaamse Wooncode wordt deze opdracht trouwens sterk beklemtoond.

Uit de aanvragen die door de dienst Verhuring worden behandeld, blijkt duidelijk dat er bij de sociale huisvestingsmaatschappijen een reële nood bestaat aan verhuringen buiten het sociaal huurstelsel. Het instemmen met dergelijke verhuringen geeft aan de sociale huisvestingsmaatschappij de mogelijkheid om zich volledig toe te leggen op haar taak, zijnde het verschaffen van degelijke en goedkope huisvesting, terwijl OCMW's, gemeenten, ... zich kunnen toespitsen op specifieke dienstverlening waarop de sociale huisvestingsmaatschappijen zelf niet of nauwelijks kunnen inspelen,

omdat zij rekening moeten houden met de bepalingen vervat in de sociale huurreglementering.

Om de voormelde redenen heeft de VHM dan ook de aanvragen tot verhuring buiten het sociaal huurstelsel die passen in haar principiële beslissing van 16 december 1997, steeds goedgekeurd.

**Vraag nr. 9
van 23 september 1999
van de heer JACKY MAES**

Toewijzing sociale woningen – Prioriteit campingbewoners

De Vlaamse regering besliste om vanaf 15 oktober 1996 sociale woningen bij prioriteit toe te wijzen aan campingbewoners die reeds meer dan zes maanden de camping als permanente verblijfplaats hadden. Deze prioriteitsregel houdt dus in dat mensen die gedurende zes maanden op een camping wonen én dit adres als hoofdverblijfplaats hebben, voor de toewijzing van een sociale woning worden gelijkgesteld met bewoners van een ongezone woning.

Het aantal kandidaat-huurders ingeschreven op de wachtlijst en met voorrang op grond van het feit dat zij sedert zes maanden hun hoofdverblijfplaats in een kampeerwagen hebben, bedroeg op 23 december 1997 namelijk 160. Het aantal toewijzingen aan deze categorie van kandidaat-huurders bedroeg op dezelfde datum 111.

Ik vermoed dat deze aantallen ondertussen drastisch zijn gestegen, wat met zich meebrengt dat de huidige wachtlijsten nog steeds groter worden. De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) zou pas begin 1999 over geactualiseerde cijfers beschikken omtrent de toewijzing van een sociale woning bij prioriteit aan permanente campingbewoners.

1. Hoeveel aanvragen voor een sociale huurwoning op basis van de prioriteitsregel voor permanente campingbewoners zijn er sedert 23 december 1997 bijgekomen ?
2. Hoeveel sociale woningen werden er sedert 23 december 1997 bij prioriteit extra toegewezen aan permanente campingbewoners ?
3. In welke gemeenten werden deze sociale woningen toegewezen en door welke huisvestingsmaatschappijen ?

Antwoord

1. Sedert 23 december 1997 zijn er 63 aanvragen voor een sociale woning op basis van de prioriteitsregel voor campingbewoners bijgekomen. De cijfergegevens dateren van 31 december 1998.
2. Sedert 23 december 1997 (tot 31 december 1998) werden er 80 woningen toegewezen aan campingbewoners.
3. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de lijst van de sociale huisvestingsmaatschappijen, waarbij in kolom 1 het aantal kandidaat-huurders wordt vermeld ingeschreven op de wachtlijst en met voorrang op grond van het feit dat ze sedert zes maanden hun hoofdverblijfplaats hebben in een kampeerwagen (toestand op 31 december 1998) ; in kolom 2 wordt het aantal vermeld van de kandidaat-huurders die sedert het van kracht worden van de voorrangsregel een woning kregen toegewezen omdat ze sedert ten minste zes maanden hun hoofdverblijfplaats hebben in een kampeerwagen (toestand op 31 december 1998). De gegevens worden opgevraagd en bijgehouden per sociale huisvestingsmaatschappij, en niet per gemeente.

Ter informatie weze hierbij nog vermeld dat onder meer de voormelde gegevens (toestand op 31 december) jaarlijks worden opgevraagd tegen eind februari.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 1
van 27 september 1999
van de heer CARL DECALUWE

Kabinetsmedewerkers – Detacheringen

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 1

van 27 september 1999

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 129

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 2
van 27 september 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Subsidiëring jeugdwerk

In een memorandum van 23 juni 1999 vraagt de bestuurscommissie van het Vlaams Cultureel Centrum Voeren onder meer dat, nu de meerderheid in de gemeenteraad van Voeren weigert mee te werken aan het opstellen van een gemeentelijk jeugdwerkbeleidsplan, de Vlaamse Gemeenschap het jeugdwerk van Voeren niet zou bestraffen en het decreet van 9 juni 1993 tegen 100 % zou uitbetalen, in plaats van tegen de gebruikelijke 80 %.

Heeft de minister m.b.t. die mijns inziens gerechtvaardigde vraag van het VCC Voeren reeds een beslissing genomen ?

Antwoord

1. Het decreet van 9 juni 1993, zoals gewijzigd bij decreten van 22 november 1995, 20 december 1996 en 12 mei 1998, gaat uitdrukkelijk uit van de subsidiëring van *gemeentebesturen*.

Een belangrijk uitgangspunt voor de nieuwe regeling was de samenwerking tussen de overheidsniveaus, waarbij elk overheidsniveau duidelijk omschreven bevoegdheden en verantwoordelijkheden kreeg toegewezen. Het lokale beleidsniveau, de gemeentebesturen, heeft de eindverantwoordelijkheid voor de voorbereiding en uitvoering van het jeugdwerkbeleid, precies vanuit zijn kennis en ervaring met de plaatselijke situatie en de noden en behoeften.

Wanneer het gemeentebestuur zelfs na een aantal formele aanmaningen geen jeugdwerkbeleidsplan opmaakt, kan de Vlaamse Gemeenschap, bij wijze van uitzondering, op grond van een door het lokale jeugdwerk zelf opgemaakt en ingediend jeugdwerkbeleidsplan toch nog

een subsidiëring geven. Het bedrag wordt echter beperkt tot 80 % van de normale trekkingsrechten waarop het gemeentebestuur recht zou hebben, zodat er toch druk blijft bestaan op het gemeentebestuur om in de toekomst zelf een jeugdwerkbeleidsplan op te maken. Deze beperking van 80 % is ook noodzakelijk om te vermijden dat het decreet zou worden uitgehold: anders kunnen heel wat gemeentebesturen gewoon afwachten tot de Vlaamse administratie samen met het plaatselijk jeugdwerk een jeugdwerkbeleidsplan opmaakt.

Door voor de faciliteitengemeenten hierop een uitzondering te maken, zou de stimulans tot een globaal jeugdwerkbeleid voor deze gemeenten verdwijnen. Ook al kan men in de faciliteitengemeenten spreken van een structureel probleem, dan nog blijft het belangrijk dat we het Vlaamse jeugdwerk blijven stimuleren om druk uit te oefenen op hun gemeentebestuur, zodat zij zich blijven opwerpen als vertegenwoordigers van een belangrijke doelgroep voor het eigen lokaal beleid.

2. Men kan wellicht bezwaarlijk spreken van "bestrafen", aangezien in de meeste Vlaamse gemeenten naast het particuliere jeugdwerk ook een aantal gemeentelijke jeugdwerkinitiatieven voor subsidiëring worden voorgesteld, wat ongetwijfeld ook het geval zou zijn in Voeren wanneer de gemeente zelf het plan zou opmaken en indienen. Op die manier zou het subsidiebedrag voor de particuliere jeugdwerkinitiatieven wellicht niet uitstijgen boven de subsidiebedragen die ze nu rechtstreeks ontvangen van de Vlaamse Gemeenschap.

Ter informatie kan ik u meedelen dat de provincie Vlaams-Brabant en de VZW De Rand vanaf 1 oktober 1999 een stafmedewerker voor jeugd hebben aangeworven.

Hij krijgt onder andere de opdracht om het jeugdwerk in de faciliteitengemeenten in de Brusselse Rand te ondersteunen bij de opmaak van hun jeugdwerkbeleidsplan. Hij geeft steun aan het overleg tussen de verschillende jeugdwerkinitiatieven en stimuleert de uitbouw van nieuwe initiatieven waar nodig. Hij werkt ook uitdrukkelijk aan een strategie om de betrokken gemeenten te overtuigen van het belang van een gemeentelijk jeugdwerkbeleidsplan en de nood aan gemeentelijke ondersteuning voor het jeugdwerk.

Het spreekt vanzelf dat deze jeugdwerker kan rekenen op de nodige inhoudelijke ondersteuning door de afdeling Jeugd en Sport van de Vlaamse Gemeenschap.

In Voeren werd eerder reeds door de Vlaamse Gemeenschap zelf een directeur-cultuurconsulent aangesteld ter behartiging van het cultuurbeleid. Hij coördineert in deze hoedanigheid, in samenspraak met de Culturele Raad Voeren, ook de opmaak van het jeugdwerkbeleidsplan.

**Vraag nr. 3
van 27 september 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Voeren – Subsidiëring culturele dorpsinfrastructuur

De bestuurscommissie van het Vlaams Cultureel Centrum (VCC) Voeren vraagt voor de uitbouw van een nieuw dorps huis in Teuven een eenmalige investeringssubsidie van de Vlaamse overheid.

Daarnaast vraagt de VCC-Voeren dat de Vlaamse regering in een jaarlijkse tegemoetkoming zou voorzien voor het onderhoud en de energiekosten van de culturele dorpsinfrastructuur die in Voeren aanwezig is ingevolge het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998, waarmee de instelling de opdracht kreeg om onder meer de culturele werking in de verschillende deeldorpen te ondersteunen.

Heeft de minister terzake reeds een beslissing genomen ?

Antwoord

Er wordt mij uit de administratie gemeld dat er nog geen dossier werd ingediend vanwege de bestuurscommissie van het Vlaams Cultureel Centrum Voeren. Wanneer deze vraag mij langs de geëigende weg bereikt, en ik dus alle elementen van het dossier in mijn bezit heb, zal ik daar ook kunnen op antwoorden.

Voor het tweede onderdeel van de vraag geldt dezelfde opmerking: er bevindt zich geen aanvraag bij het departement Cultuur.

Ik kan dus ook nog geen beslissing genomen hebben.

Vraag nr. 5
van 30 september 1999
van de heer ANDRE VAN NIEUWERKE

Subsidiëring beeldende kunstenaars – Regionale spreiding

In de laatste nieuwsbrief Beeldende Kunst (september 1999) staan de bedragen afgedrukt van de subsidies die aan beeldende kunstenaars worden toegekend door de Commissie voor de Beeldende Kunst van de Vlaamse Gemeenschap. Zoals de minister kan vaststellen, gaat slechts 6,75 % van de subsidies naar kunstenaars uit de provincie West-Vlaanderen. Nog pijnlijker is het voor de Limburgse kunstenaars (2,20 %).

Men kan zich afvragen hoe dit komt. Heeft dit te maken met de intrinsieke waarde van wat West-Vlaamse en Limburgse kunstenaars presteren? Zijn er in het verleden veel minder dossiers uit West-Vlaanderen en Limburg ingediend? Is de Commissie voor de Beeldende Kunst wel objectief en evenwichtig samengesteld?

Graag had ik van de minister vernomen welke initiatieven hij heeft genomen om deze ongelijke verdeling in de toekomst te vermijden.

Antwoord

Uit de in de nieuwsbrief Beeldende Kunst (september 1999) gepubliceerde gegevens blijkt inderdaad duidelijk dat verhoudingsgewijs weinig beurzen worden toegekend aan in West-Vlaanderen of Limburg verblijvende kunstenaars.

Hoe valt dit te verklaren? In de nieuwsbrief wordt als verklaring het grootstedelijk karakter van de hedendaagse beeldende kunst aangedragen ("concentratie in de grote stedelijke gebieden"). Antwerpen, Gent en Brussel, de drie grootstedelijke gebieden in Vlaanderen, zijn samen goed voor 59 van de 89 toegekende werkbeurzen. Iets meer dan de helft van de beschikbare middelen (53,01 %) ging naar in deze steden werkende kunstenaars.

Deze verklaring impliceert dat er vanuit deze stedelijke centra (en dus vanuit de provincies waar deze centra gelegen zijn) ook verhoudingsgewijs meer subsidie-aanvragen worden ingediend dan uit de niet-stedelijke gebieden. Het artikel in de nieuwsbrief onderzocht dit echter niet.

Vandaar dat ik mijn administratie opdracht heb gegeven om ook de subsidieweigeringen te lokaliseren. Dit gaf volgend beeld:

	Toegekende subsidies	Geweigerde aanvragen
Antwerpen	29	52
Brabant (incl. Brussel)	14	15
Oost-Vlaanderen	34	34
West-Vlaanderen	8	15
Limburg	4	7
	89	123

Uit deze gegevens blijkt dat er vanuit Limburg en West-Vlaanderen inderdaad in verhouding weinig subsidieaanvragen worden ingediend en dat de verhouding toegekende beurzen/geweigerde beurzen over heel Vlaanderen ongeveer gelijk loopt.

Ten gronde ben ik van oordeel dat bij dit type van subsidies, die de cultuurschepping zelf willen ondersteunen, voorzichtig moet worden omgesprongen met de notie "cultuurspreiding". Voorrang moet worden gegeven aan de kwaliteit van de ondersteunde hedendaagse cultuurcreatie, boven de herkomst ervan.

Tot slot wil ik opmerken dat ik geen redenen heb om de objectiviteit en de evenwichtigheid van samenstelling van de bevoegde adviescommissie, de Beoordelingscommissie Beeldende Kunst, in vraag te stellen. Het is overigens zo dat deze adviesraad, in zijn huidige samenstelling, pas sinds eind 1998 actief is. De subsidies 1998 aan beeldende kunstenaars werden nog geheel geadviseerd door de voorganger van deze adviesraad, de Vlaamse Commissie voor de Beeldende Kunst. Vijf van de elf leden die momenteel in de Beoordelingscommissie zetelen, waren ook lid van de Vlaamse Commissie voor de Beeldende Kunst.

Vraag nr. 7
van 1 oktober 1999
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Sociale huur – Intresten op huurwaarborg

In de huurwetgeving is bepaald dat de huurders bij het verlaten van het huurpand en wanneer er geen schade is vastgesteld, de huurwaarborg terugkrijgen, vermeerderd met de intrest.

De sociale huisvestingsmaatschappijen hebben deze bepaling overgenomen, wat maar normaal is.

Het probleem rijst voor de huurders die vóór de totstandkoming van deze wet (1 januari 1985) in een sociaal appartement of een sociale woning woonden. Deze huurders krijgen de rente (intresten) op de huurwaarborg niet, noch vanaf de totstandkoming van het contract, noch vanaf de datum van de toepassing van de wet.

Meent de minister niet dat hier een onrechtvaardigheid wordt begaan ?

Heeft de minister reeds richtlijnen gegeven om deze categorie van personen hun wettelijke intresten te bezorgen ?

Antwoord

Uit de opeenvolgende besluiten van de Vlaamse regering die voorzagen in de bepalingen inzake de intresten op de huurwaarborg, vloeit voort dat :

1. in huurcontracten afgesloten vóór 1985 geen bepalingen zijn opgenomen omtrent de intrest op de waarborg in hoofde van de huurder ;
2. voor huurcontracten afgesloten tussen 1 januari 1985 en 1 januari 1989 de waarborg intrest opbrengt in hoofde van de huurder. Deze intrest wordt jaarlijks uitbetaald ;
3. voor huurcontracten afgesloten vanaf 1 januari 1989 de waarborg intrest opbrengt in hoofde van de huurder. Deze intrest wordt gekapitaliseerd tijdens de duur van de huurovereenkomst.

Huurders met een huurcontract afgesloten vóór 1985 hebben steeds de mogelijkheid om bij hun sociale huisvestingsmaatschappij een nieuw huurcontract aan te vragen. Bij dit nieuwe contract zal dan de intrest worden gekapitaliseerd. Ze moeten er wel rekening mee houden dat het bedrag van de waarborg in de meeste gevallen hoger zal liggen dan bij hun huidige contract.

Vraag nr. 8 van 6 oktober 1999 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VGC-subsidiëring – Bicommunautaire instellingen

Zoals de minister ongetwijfeld weet, worden de Nederlandstalige Brusselaars in tal van bicommu-

nautaire instellingen in Brussel niet correct behandeld.

De Vlaamse regering kan, in haar hoedanigheid van toezichhoudende overheid, druk uitoefenen op de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) om de financiering te blokkeren van die bicommunautaire instellingen waar de taalwet niet wordt nageleefd.

Heeft de minister terzake al overleg gepleegd met de VGC ?

Antwoord

De Vlaamse Gemeenschapscommissie subsidieert enkele tweetalige verenigingen, zoals het Kunstenfestival des Arts, Compagnie Thor, Ars Musica/Musique Présentes, de Vereniging voor Tentoonstellingen van het Paleis voor Schone Kunsten, het Belgisch Centrum van het Beeldverhaal, het Postmuseum, Cinema Nova, ...

Wat de naleving van de taalwetgeving betreft, verwijs ik naar de bescherming die wordt geboden door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken van 18 juli 1966. Uit de vaste rechtspraak van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht blijkt duidelijk dat natuurlijke en rechtspersonen enkel onderworpen zijn aan de taalwetgeving voorzover zij concessiehouder zijn van een openbare dienst of worden belast met een taak die de perken van een privé-bedrijf te buiten gaat en voorzover er een nauwe band bestaat tussen de instelling en de overheid.

Dit is zeker niet het geval voor alle tweetalige organisaties.

In ieder geval ondersteunt de administratie van de VGC de bovenvermelde organisaties op basis van criteria waaraan de werkingen en projecten moeten voldoen om in aanmerking te komen voor subsidiëring.

Het Nederlandstalig karakter van een werking of van een project is één van deze criteria en wordt beoordeeld aan de hand van onder andere het bestaan van de Nederlandstalige statuten van de organisatie, het evenwaardig gebruik van het Nederlands, de organisatorische aspecten en de uitstraling en locatie van de activiteiten. Wordt hieraan niet voldaan, dan wordt de instelling niet gesubsidieerd.

Deze uitgangspunten maken thans het voorwerp uit van een bespreking van een ontwerp van verordening houdende de subsidiëring van kunsten in het kader van het overleg met en het toezicht op de VGC.

Binnen de welzijnssector worden er door de Vlaamse Gemeenschapscommissie geen bicommunautaire instellingen gefinancierd.

**Vraag nr. 9
van 7 oktober 1999
van de heer JOHAN DE ROO**

Gemeentelijke jeugdwerkbeleidsplannen – Stand van zaken

Gemeenten die een jeugdwerkbeleidsplan opstellen, ontvangen subsidies voor het voeren van een plaatselijk jeugdwerkbeleid.

Een zevental Vlaamse gemeenten blijven het vertikken een jeugdwerkbeleidsplan op te stellen, met name Drogenbos, Linkebeek, Wezembeek-Oppem, Kraainem, Sint-Genesius-Rode, Wemmel en Voeren.

1. Op welke manier worden de gemeenten die geen jeugdwerkingbeleidsplan hebben opgesteld ertoe aangemoedigd dat toch te doen ?
2. Wat kunnen de jeugdwerkers in de zeven Vlaamse gemeenten die weigeren een jeugdwerkbeleidsplan op te stellen, doen om toch nog een subsidie te genieten ?
3. Welke redenen halen deze zeven gemeenten aan om een dergelijk jeugdwerkingsplan niet op te stellen ?
4. Kan de minister voor 1998 een overzicht geven van de subsidies die elke gemeente in dit kader heeft ontvangen ?

Antwoord

1. Het decreet van 9 juni 1993, zoals gewijzigd bij decreten van 22 november 1995, 20 december 1996 en 12 mei 1998, bepaalt uitdrukkelijk dat gemeentebesturen die niet binnen de door de Vlaamse regering vastgestelde termijn een jeugdwerkbeleidsplan indienen, tweemaal worden aangemaand om dit alsnog te doen (artikel 5, § 2). In het uitvoeringsbesluit is bovendien als procedure opgenomen dat de afdeling Jeugd en

Sport een herinnering stuurt aan het schepencollege indien het niet tijdig een ontwerp van jeugdwerkbeleidsplan voor advies aan de afdeling Jeugd en Sport bezorgt.

Dit wil zeggen dat de gemeentebesturen er tot driemaal toe formeel aan worden herinnerd dat zij een mogelijkheid tot subsidiëring laten liggen. Los hiervan zijn er ook informele telefonische contacten tussen de dossierbehandelaars of inspecteurs op de afdeling Jeugd en Sport en de jeugdambtenaren, secretarissen of schepenen in de betrokken gemeenten.

2. Indien het gemeentebestuur na de schriftelijke aanmaningen toch in gebreke blijft, kunnen de plaatselijke jeugdwerkinitiatieven samen een jeugdwerkbeleidsplan indienen bij de Vlaamse regering. In dit laatste geval wordt de subsidie voor het plaatselijk jeugdwerk rechtstreeks uitbetaald aan de plaatselijke initiatieven, met dien verstande dat het totale subsidiebedrag slechts 80 procent kan zijn van wat normaal aan het gemeentebestuur zou worden uitbetaald (decreet van 9 juni 1993, artikel 5, § 2). De jeugdwerkinitiatieven die voor subsidiëring in het jeugdwerkbeleidsplan werden opgenomen, moeten een begroting en werkplan indienen in de vorm bepaald door de minister.

Ter informatie kan ik meedelen dat in de zes faciliteitengemeenten rond Brussel zo een jeugdwerkbeleidsplan 1999-2001 werd opgesteld door de lokale jeugdwerkinitiatieven. Deze plannen werden reeds in alle gevallen aanvaard voor subsidiëring. In Voeren liep de opmaak van het jeugdwerkbeleidsplan enige vertraging op, maar wellicht kan ook hier in de loop van de maand november 1999 het plan worden goedgekeurd.

De lokale jeugdwerkinitiatieven worden voor de opmaak van het eigen jeugdwerkbeleidsplan begeleid door een medewerker van de afdeling Jeugd en Sport. Bovendien kunnen de jeugdwerkinitiatieven in de Brusselse Rand sinds 1 oktober een beroep doen op de stafmedewerker Jeugd die werd aangeworven door de provincie Vlaams-Brabant en de VZW De Rand. In Voeren werd eerder reeds een cultuurconsulent aangesteld door de Vlaamse Gemeenschap.

3. Slechts twee van de zeven betrokken gemeenten hebben formeel bevestigd dat zij geen gemeentelijk jeugdwerkbeleidsplan zouden indienen :

Wemmel : "gezien het statuut van faciliteitengemeente wordt het jeugdwerkbeleidsplan opgesteld door de jeugdverenigingen zelf" ;

Drogenbos : zonder motivering.

4. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het overzicht van de subsidies die elke gemeente effectief zal hebben ontvangen voor 1998 in het kader van dit decreet.

De cursief gedrukte cijfers zijn nog onder voorbehoud, aangezien op datum van 22 oktober nog een 55-tal werkingsverslagen niet waren behandeld, en bijgevolg nog niet kon worden vastgesteld of deze gemeenten recht hebben op het volledig vastgelegde subsidiebedrag voor 1998. Op 10 november kunnen de cijfers definitief worden meegedeeld.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 10
van 7 oktober 1999
van de heer JOHAN DE ROO**

Gemeenten zonder openbare bibliotheek – Stand van zaken

Normalerwijze zou elke Vlaamse gemeente over een plaatselijke openbare bibliotheek (POB) dienen te beschikken. Om te worden erkend, dienen zij evenwel aan een aantal voorwaarden te voldoen inzake personeel, infrastructuur, boekencollectie en openingsuren. Hoewel de noodzaak aan een goed werkende openbare bibliotheek wordt erkend, zijn er toch nog altijd gemeenten die niet over een erkende openbare bibliotheek beschikken.

1. Welke Vlaamse gemeenten beschikken niet over een erkende openbare bibliotheek ?
2. Waarom beschikken bepaalde gemeenten nog niet over een dergelijke bibliotheek ?

Op welke manier worden deze gemeenten ertoe aangezet om toch een openbare bibliotheek uit te bouwen ?

3. Kan de minister voor het jaar 1998 een over-

zicht geven van de subsidies die de gemeenten in dit kader hebben ontvangen ?

Antwoord

Volgende 14 gemeenten binnen het Vlaamse gewest beschikken momenteel nog niet over een erkende openbare bibliotheekvoorziening :

Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen
nihil	Halen Voeren	Horebeke Kluisbergen Wichelen
Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	
Bever Boortmeerbeek Drogenbos Kraainem Linkebeek Steenokkerzeel	Lo-Reninge Meulebeke Vleteren	

Vanuit de bevoegde administratie (afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken) probeert men door middel van een actieve begeleiding te bereiken dat alle gemeenten zich vóór 1 januari 2001 (uiterste datum van erkenning) in regel stellen.

Momenteel mag worden aangenomen dat per 1 januari 2000 volgende erkenningen zullen mogelijk zijn :

- Kluisbergen en Meulebeke als zelfstandige openbare bibliotheek ;
- Lo-Reninge en Vleteren via een samenwerkingsverband met respectievelijk Houthulst en Poperinge (gemeenten van minder dan 8.000 inwoners hebben de mogelijkheid zich te verenigen met een aangrenzende gemeente).

Daarnaast zijn ook de gemeenten Boortmeerbeek, Steenokkerzeel en Wichelen bezig met een concreet dossier. Een erkenning zal waarschijnlijk echter slechts mogelijk zijn per 1 januari 2001. Ook de gemeente Bever is bezig met een samenwerkingsverband, namelijk met de gemeente Herne.

Concreet gezien betekent dit dat volgende gemeenten waarschijnlijk niet zullen voldoen aan de gestelde voorwaarden in 2001 : Halen, Voeren, Horebeke, Drogenbos, Kraainem en Linkebeek.

De redenen hiervoor zijn divers.

1. Horebeke

De gemeente Horebeke is een kleine gemeente met ongeveer 2.000 inwoners, verspreid over twee kernen.

De gemeente heeft geen intentie om een erkenning aan te vragen en verlangt eigenlijk dat de gemeente, net zoals de gemeente Herstappe, zou worden vrijgesteld van de verplichting om een plaatselijke openbare bibliotheek op te richten.

Het bestuur hanteert hiervoor volgende argumenten :

- uitvoering geven aan het bibliotheekdecreet betekent een te grote investering in verhouding tot het beperkte aantal inwoners ;
- de jeugd volgt onderwijs in Zottegem en Oudenaarde en beschikt daar over goed uitgebouwde bibliotheken, waarmee Horebeke nooit zou kunnen concurreren. Ook de meeste volwassenen zijn door diverse activiteiten op deze steden georiënteerd ;
- de aangrenzende gemeenten hebben geen interesse voor een eventueel samenwerkingsverband met Horebeke.

2. Halen

Binnen de gemeente Halen zijn er drie gemeentelijke bibliotheken werkzaam (Halen, Loksbergen en Zelem), voorheen erkend onder de wet van 1921.

Reeds vanaf 1990 werden door de administratie een aantal informatieve bezoeken aan de gemeente gebracht. Sedertdien is de situatie grotendeels ongewijzigd gebleven.

Er is nog steeds geen initiatief genomen om de bibliotheken uit oogpunt van het bibliotheekdecreet van 1978 bij te werken. De belangrijkste hinderpaal blijft de onmogelijkheid om de toekomstige hoofdbibliotheek (de gemeentelijke bibliotheek van Halen) in een aangepaste accommodatie onder te brengen. Wat in 1990 als mogelijke huisvesting voor de bibliotheek in optie werd genomen (= de

verbouwing van de voormalige cafetaria in de Sportlaan), werd niet aangehouden.

Ondertussen heeft de gemeente een project ontwikkeld dat voorziet in de realisatie van een complex naast de sporthal, namelijk de bouw van accommodatie voor de politie en het OCMW (= eerste fase, in aanbouw) en een feestzaal met bibliotheek (= tweede fase, zodra de financiële middelen het toelaten). Deze tweede fase zal waarschijnlijk pas na het jaar 2000 kunnen worden uitgevoerd.

Ondertussen heeft de inrichtende macht nog geen intentie om een erkenning ingevolge het bibliotheekdecreet van 1978 aan te vragen.

3. De faciliteitengemeenten Voeren, Drogenbos, Kraainem en Linkebeek

Hier is de problematiek enigszins anders. In deze gemeenten zijn er momenteel geen concrete plannen voor de oprichting van een Nederlandstalige openbare bibliotheek. De de facto aanwezigheid van een Franstalige meerderheid binnen deze gemeenten is daar uiteraard niet vreemd aan.

In het decreet van 18 mei 1999 houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begroting 1999 (Belgisch Staatsblad van 30 september 1999), dat momenteel binnen het Vlaams Parlement wordt behandeld, werd dan ook een bepaling ingeschreven om onwillige gemeenten te dwingen de wettelijke verplichting tot oprichting van een POB uit te voeren :

"Indien een gemeente haar verplichting tot het oprichten van een erkende gemeentelijke openbare bibliotheek niet is nagekomen tegen de bij paragraaf 1, punt 2, bedoelde datum, dan kan de Vlaamse regering, na de in gebreke blijvende gemeente te hebben gehoord, op het grondgebied van deze gemeente bij maatregel van ambtswege een plaatselijke openbare bibliotheek oprichten.

De uitgaven voor het oprichten en in stand houden door de Vlaamse regering van een plaatselijke openbare bibliotheek worden ten laste van de in gebreke blijvende gemeente gelegd overeenkomstig de in de nieuwe gemeentewet bepaalde procedure wat betreft de gemeenten opgesomd in artikel 7 van de wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 en de gemeente Voeren, en de in het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten, bepaalde procedure wat betreft de overige gemeenten.

De Vlaamse regering kan, na het verstrijken van de termijn bepaald in een uit briefwisseling blijkende uitdrukkelijke waarschuwing, één of meer commissarissen gelasten zich ter plaatse te begeven teneinde de maatregelen ten uitvoer te brengen die inzake het organiseren en bekostigen van een erkende gemeentelijke openbare bibliotheek zijn voorgeschreven door dit decreet en de besluiten tot uitvoering ervan".

Wat betekent dit concreet ?

Artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen laat de decreetgever toe om een specifiek toezicht in het bibliotheekdecreet in te schrijven, teneinde het volledig te kunnen realiseren.

Met betrekking tot het in gebreke blijven van sommige gemeenten om een erkende openbare bibliotheek op te richten, bestaat de enige realistische oplossing in een beslissing van ambtswege van de Vlaamse regering tot oprichting van een plaatselijke openbare bibliotheek op het grondgebied van de in gebreke blijvende gemeenten, waarbij alle uitgaven die de toezichthoudende overheid maakt voor het oprichten en in stand houden van die bibliotheek, ten laste van de onwillige gemeenten worden gelegd.

Ten gevolge van het inschrijven van de maatregel van ambtswege bij het in gebreke blijven van een gemeente om een openbare bibliotheek op te richten, moet aan de thans nog in gebreke zijnde gemeenten de kans worden geboden om alsnog aan hun verplichting te voldoen.

In 2001 zal dus moeten worden bekeken in hoeverre het effectief noodzakelijk is om de ter beschikking staande dwangmaatregelen uit te voeren.

Momenteel kan nog geen overzicht worden gegeven van de subsidies die de gemeenten in 1998 hebben ontvangen. Het werkjaar 1998 is nog niet definitief in verrekening gesteld, waardoor nog een aantal correcties mogelijk zijn voor sommige gemeenten. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de subsidies voor het werkjaar 1997.

Vraag nr. 12
van 8 oktober 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Brussel en Vlaams-Brabant – Impact gewestelijk expresnet

In het Vlaams regeerakkoord lees ik dat de Vlaamse regering, in samenspraak met het Brussels Gewest, de federale overheid en de vervoersmaatschappijen, initiatieven zal nemen om een belangrijke aanzet te geven tot de realisatie van het gewestelijk expresnet rond Brussel (GEN).

Daartegenover staan de initiatieven van de vorige Vlaamse regering om Vlamingen te overhalen naar Brussel te komen wonen en/of om het socio-culturele en onderwijsaanbod voor de Nederlandstalige Brusselaars zodanig aantrekkelijk te maken dat de drang om de hoofdstad te verlaten, verkleint.

Ik neem aan dat de minister deze laatste doelstelling heeft overgenomen.

De uitbouw van zo'n gewestelijk expresnet rond Brussel dreigt de uittocht van Nederlandstalige Brusselaars in de hand te werken. Bovendien zal het de Franstalige Brusselaars stimuleren om zich in de Vlaams-Brabantse gordel te vestigen. Het nadeel voor de Vlaamse aanwezigheid in en rond Brussel is duidelijk.

Heeft dit aspect van de zaak het voorwerp uitgemaakt van discussie bij het opstellen van het regeerakkoord ?

Antwoord

De verkeerscongestie in en rond Brussel wordt dermate onhoudbaar dat de mobiliteit, inclusief de uitbouw van een pendelinfrastructuur, niet alleen een van de topprioriteiten is van de federale en Brusselse Hoofdstedelijke regering, maar ook een belangrijk aandachtspunt voor de Vlaamse regering.

Brussel vormt op sociaal-economisch vlak een belangengemeenschap met de twee gewesten. De economische zone van Brussel strekt zich namelijk uit over het grondgebied van Vlaanderen en Wallonië. Het creëren en instandhouden van de economische groei en de werkgelegenheid is dan ook een gemeenschappelijke doelstelling.

Bijgevolg zal de verwezenlijking van een gewestelijk expresnet geen geïsoleerde daad mogen zijn, maar moet dit worden ingebed in en aangepast aan het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid van de betrokken politieke gewesten.

De federale en gewestelijke ministers bevoegd voor Verkeer hebben in de schoot van de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastruc-

tuur op 30 maart laatstleden een akkoord gesloten over de uitbouw van het GEN in een straal van 30 km rond Brussel.

Op 10 juni laatstleden ondertekenden Vlaanderen en Brussel een principeakkoord om de verkeersleefbaarheid in en rond Brussel aan te pakken.

De Vlaamse regering zal in uitvoering van deze akkoorden met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de federale overheid en de vervoersmaatschappijen, een gemeenschappelijk investeringsplan opstellen en initiatieven nemen om het gewestelijk expresnetwerk mee te realiseren.

Persoonlijk kan ik wel een aantal kanttekeningen maken bij het te eenzijdig inspelen op het verkeer van en naar de hoofdstad, met Brussel als centrum en de Vlaamse Rand als een zogenaamd voorstadsgebied.

Men blijft te veel vasthouden aan het radiale concept van voorstedelijk vervoer, dat onvoldoende rekening houdt met de specifieke streekbehoeften op het vlak van ruimtelijke ordening, parkeerbeleid en locatiebeleid in de rand rond Brussel.

Er zal bijgevolg een evenwicht moeten worden gecreëerd tussen de mobiliteitsbehoeften en de ontsluitingsmogelijkheden van beide regio's.

Het staat niet vast dat de uitbouw van het gewestelijk expresnet de stadsvlucht uit Brussel opnieuw dreigt aan te wakkeren zodat de rand rond Brussel verder dreigt te verstedelijken en te verfransen. Maar het gevaar is geenszins denkbeeldig. Hiermee zal in het mobiliteitsdebat dan ook uitdrukkelijk rekening moeten worden gehouden.

De effecten van een verhoogde mobiliteit tussen Vlaanderen en Brussel zullen dan ook het voorwerp moeten uitmaken van verder wetenschappelijk studiewerk.

In ieder geval gaat het hier in eerste instantie om een mobiliteitsprobleem, en niet om een communautair probleem.

De verkeersoverlast in Brussel kan enkel worden opgelost door een samenspel van maatregelen, waarbij rekening moet worden gehouden met verschillende macro-economische aspecten. Zo kan een ruimtelijke spreiding van arbeid en tewerkstelling bijdragen tot een vermindering van de mobiliteitsdruk. Het verhogen van de inspanningen om wonen in Brussel aantrekkelijk te maken, het opvoeren van de initiatieven rond stadsvernieuwing,

alsook het verkeersluw maken van bepaalde stadsdelen, kunnen de stadsvlucht tegengaan.

Wat Vlaanderen betreft, lijkt het mij evident dat bij de uitbouw van het GEN rekening wordt gehouden met de principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. De regio rond Brussel is, ik herhaal, niet louter een doorvoergebied voor pendelaars, maar heeft een eigen dynamiek en specifieke mobiliteitsbehoeften.

Ik zal dan ook niet nalaten als Vlaams minister bevoegd voor Brussel en de Vlaamse Rand om de specifieke probleemstellingen en verzoeken van beide regio's bij de uitbouw van dit expresnetwerk aan te kaarten en mee op te volgen.

**Vraag nr. 13
van 12 oktober 1999
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN**

Kabinetten – Samenstelling

Zie :

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

Vraag nr. 10

van 12 oktober 1999

van de heer Christian Van Eyken

Blz. 154

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

**Vraag nr. 20
van 18 oktober 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 11

van 18 oktober 1999

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 135

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 2
van 27 september 1999
van de heer JOHAN DE ROO

Onderwijsfinanciering – BTW-opbrengsten

Op 23 december 1998 pakte voormalig gemeenschapsminister Van Cauwenberghe uit met een nota waaruit bleek dat de twee gemeenschappen sinds 1990 ongeveer 8 miljard te weinig hebben gekregen voor hun onderwijsbeleid.

Volgens de financieringswet van 1989 wordt het deel van de BTW-opbrengst dat de federale overheid doorschuift naar de gemeenschappen jaarlijks aangepast aan de inflatie en de denataliteit, de daling van het aantal jongeren. Voor de denataliteitscorrectie wordt als parameter het aantal min-18-jarigen op 30 juni van elk jaar gebruikt.

1. Kloppen deze cijfers van de heer Van Cauwenberghe ? Zo ja, dan heeft Vlaanderen nog recht op 4,6 miljard afkomstig van de BTW-opbrengst.
2. Wanneer werd dit bedrag eventueel uitbetaald ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om dergelijke fouten in de toekomst tijdig te detecteren ?
4. Beschikt men voor 1999 al over de juiste denaliteitscorrectie ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger reeds stelt in zijn vraag, wordt het toegewezen deel van de BTW-opbrengsten aan de gemeenschappen jaarlijks aangepast aan de inflatie en de denataliteit, volgens een in de bijzondere financieringswet van 1989 gedetailleerd omschreven berekeningsmechanisme.

Daarbij wordt telkens vertrokken vanuit *basisbedragen voor 1989* die in de bijzondere wet zelf worden bepaald voor elke gemeenschap. Deze basisbedragen worden telkenjare aangepast aan de *evolutie van de index van de consumptieprijzen*.

Anderzijds wordt op de som van de basisbedragen een *correctiefactor* toegepast voor de "denataliteit" of de vermindering van de bevolking tot 18 jaar. Om deze reden wordt de berekening van het toegewezen gedeelte van de BTW-opbrengst voor begrotingsjaar t afgestemd op de evolutie van het aantal inwoners jonger dan 18 jaar op 30 juni van het jaar t-1 voorafgaand aan het begrotingsjaar t, ten opzichte van het referentietijdstip 30 juni 1988. Evenwel wordt met deze stijging of daling ten opzichte van de referentiedatum van 30 juni 1988 slechts voor 80 % rekening gehouden. De aldus vastgestelde evolutie, berekend voor de gemeenschap met de sterkste nataliteit of de zwakste denataliteit (grootste stijging of geringste daling van het aantal inwoners jonger dan 18 jaar), is bepalend voor de middelentoewijzing.

(aantal inwoners in de Vl./Fr. Gemeenschap op 30/6 van het jaar voorafgaand aan begrotingsjaar t)

(aantal inwoners in de Vl./Fr. Gemeenschap op 30/6 van het jaar 1988)

De basisgegevens voor de berekening van de correctiefactor werden verstrekt door het ministerie van Financiën, op basis van de gegevens van het Rijksregister. Er werden echter *aanzienlijke afwijkingen* vastgesteld tussen de gehanteerde gegevens en de (inmiddels bijgestelde) cijfers van het Rijksregister. Deze afwijkingen spruiten voort uit :

- een overschatting van de noemer (= het aantal jongeren op 30 juni 1988) ;
- een onderschatting van de teller (= het aantal jongeren op 30 juni van het jaar t-1).

Deze vaststelling, met name de overschatting van de noemer en de onderschatting van de teller, gaf aanleiding tot een te kleine correctiefactor voor de aanpassing van het toegewezen gedeelte van de BTW-opbrengst, zodat de gemeenschappen minder middelen hebben ontvangen dan vooropgesteld volgens de regeling in de bijzondere financieringswet.

Na onderzoek is gebleken dat *het aantal jongeren op een bepaalde datum afhankelijk is van het observatiemoment*. De statistische gegevens van het aantal inwoners jonger dan 18 jaar zijn permanent aan wijzigingen onderhevig. Niettemin vertoont de ge-

gevensverzameling een jaarlijks terugkerend bijna gelijkvormig patroon, zodat bij het meten van de evolutie van de bevolkingsgroep het waarnemings-tijdstip uiterst belangrijk is.

Dit eigenaardige verloop zou te wijten zijn aan het bijhouden door de gemeenten van hun bevolkingsregister. Twee maanden na het referentiemoment van 30 juni (het "observatiemoment" waarop de gegevens van het jaar t-1 worden genomen) is er nog een duidelijke vertraging in de invoering van de gegevens (opbouwfase van de gegevens, met bijgevolg een onderraming van de teller, zijnde het aantal jongeren op 30 juni van het jaar t-1).

In het verloop van de gegevensverzameling komt er nadien een zekere "overshooting" tot stand door dubbeltellingen, die een top bereikt rond het tweede jaar. Dit is echter het observatiemoment voor de vaststelling van het aantal jongeren jonger dan 18 jaar op 30 juni 1988 (gemeten op 30 juni 1990), zodat we een overraming krijgen van de noemer van de correctiefactor. Nadien daalt dit aantal, omdat er blijkbaar jaren nadien nog dubbeltellingen worden weggehaald (stabiliseringsfase van de statistische gegevens).

Uit een berekening van het ministerie van Financiën blijkt dat de *neerwaartse herziening van het basisjaar 1988 en de opwaartse herziening van elk van de daaropvolgende jaren* een verschil in middelen-toewijzing creëert voor de begrotingsjaren 1990-1999 ten belope van 8.024,4 miljoen frank, hetzij 4.618,1 miljoen frank voor de Vlaamse Gemeenschap en 3.406,5 miljoen frank voor de Franse Gemeenschap. Naar aanleiding van de federale begrotingscontrole 1999 werd beslist dat de federale overheid reeds 4 miljard van deze schuld zou doorstorten aan de gemeenschappen, waarvan 2,3 miljard voor de Vlaamse Gemeenschap. De resterende achterstal wordt gebudgetteerd in de initiële begroting 2000.

Tussen de federale overheid en de gemeenschappen dient er een *regeling te worden uitgewerkt voor de toekomst*. Momenteel zijn er gesprekken aan de gang in het kader van de Interministeriële Conferentie van Financiën en Begroting, die tot een definitieve regeling van deze problematiek moeten aanleiding geven.

Enerzijds moet – volgens het principe van de wetelijkheid – de noemer van de correctiefactor het aantal inwoners jonger dan 18 jaar zijn op 30 juni 1988, zoals gesteld in de bijzondere financieringswet. Dit geeft aan dat het begrip zo accuraat mogelijk moet worden gekwantificeerd, en niet afhanke-

lijk van een (al dan niet bij consensus aanvaard) observatiemoment.

Anderzijds moeten voor de bepaling van de gegevens van de teller afspraken worden gemaakt over het moment van de vaststelling van de gegevens. Aangezien het aantal inwoners jonger dan 18 jaar noch bij de opmaak van een initiële begroting, noch bij de opmaak van een begrotingscontrole volledig bekend zal zijn (opbouwfase van de gegevens), zullen de aldus berekende middelen systematisch te laag zijn. Dit betekent dat een mechanisme moet worden uitgewerkt om het verschil mee te verwerken in de jaarlijkse interestverrekening, zodat de toewijzing van de middelen aan de gemeenschappen "tijdsneutraal" wordt.

**Vraag nr. 3
van 27 september 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Taalgemengde Vlaamse scholen – Slaagkansen

Het probleem van de grote aanwezigheid van anderstaligen in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel is bekend.

Werd ooit bestudeerd of kinderen die in dergelijke omstandigheden schoollopen daarvan nadeel ondervinden ?

Bestaan er met andere woorden vergelijkingen inzake slaagkansen in het middelbaar en hoger onderwijs van Nederlandse en anderstalige kinderen die uit taalgemengde Vlaamse scholen komen enerzijds, en kinderen die uit taalhomogene scholen komen anderzijds ?

Antwoord

Er is mij op dit ogenblik geen onderzoek bekend inzake slaagkansen in middelbaar en hoger onderwijs van Nederlandse en anderstalige kinderen uit enerzijds taalgemengde, en anderzijds taalhomogene Vlaamse scholen.

De vraag zoals ze hier wordt gesteld, kan worden beantwoord vanuit "schooleffectiviteitsonderzoek". In dat soort onderzoek wordt onder meer nagegaan of er inzake het presteren van de leerlingen verschillen bestaan tussen scholen en klassen. In dergelijk onderzoek wordt uiteraard rekening gehouden met de achtergrondkenmerken van de leerlingen, zoals bijvoorbeeld de taal die thuis wordt gesproken. Zo kan men nagaan of er een ne-

gatieve, dan wel een positieve invloed uitgaat van de aanwezigheid van anderstaligen in een klas.

Uit afgesloten en nog lopend onderzoek naar effectiviteit van secundaire scholen beschik ik enkel over gegevens inzake de positie van allochtonen in Vlaamse scholen buiten Brussel. Voor het grootste deel van die leerlingen geldt weliswaar dat ze thuis een andere taal spreken, maar hun situatie is sterk verschillend en moeilijk vergelijkbaar met die van de leerlingen die in de vraag aan de orde zijn. Uit deze studies blijkt dat anderstalige leerlingen individueel minder goed presteren, maar de taalheterogeniteit van de klasgroep als geheel blijkt geen of weinig effect te hebben op de prestaties van de groep. Met andere woorden, voor de prestaties van de groep maakt het geen verschil of er nu veel of weinig anderstalige leerlingen in de klas zitten. Het enige, lichte verschil dat werd gevonden, was een positieve invloed van die aanwezigheid van andersstaligen op het presteren van de groep.

Verder is er voor het basisonderwijs een didactisch experiment bekend waaruit blijkt dat een taalheterogene samenstelling van groepen een gunstig effect heeft voor zowel de zwak als de sterk taalvaardige leerlingen.

**Vraag nr. 5
van 28 september 1999
van de heer CHRIS VANDENBROEKE**

Nederlands Tweede Taal en Werkgroep Immigratie – Samenwerking

Op haar vergadering van 14 september jongstleden besliste de Vlaamse regering voor 1999 tot verlenging van de samenwerking met het Steunpunt Nederlands Tweede Taal (NT2) van de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven) en de Werkgroep Immigratie.

1. Wat houdt deze samenwerking precies in ?
2. Op welke motivatie is deze verlenging gebaseerd ?
3. Bestaat er een breder tijdsperspectief ?

Antwoord

Steunpunt Nederlands Tweede Taal

1. Het Steunpunt Nederlands Tweede Taal werd in 1990 opgericht aan de KU Leuven door toen-

malig gemeenschapsminister van Onderwijs, wijlen Daniël Coens. De oprichting was gebaseerd op een advies van een overleggroep "onderwijs migranten", waarin de onderwijspartners vertegenwoordigd waren. Het steunpunt kreeg twee taken toevertrouwd, namelijk onderzoek en ondersteuning met betrekking tot de ontwikkeling van een aangepaste en effectieve didactiek Nederlands voor anderstalige kinderen.

De overeenkomst die op 14 september 1999 werd goedgekeurd, betreft de voortzetting van deze opdracht, met dien verstande dat, naast het luik "onderzoek en ondersteuning", de voorbije jaren ook een luik "materiaalontwikkeling" werd toegevoegd.

Het vormingsaanbod "taalvaardigheidsonderwijs" richt zich naar scholen (leerkrachten en directies), de extra begeleiders, medewerkers van de psycho-medisch-sociale centra (PMS) / centra voor leerlingenbegeleiding (CLB) en de onderwijsinspectie. Inzake materiaalontwikkeling wordt gewerkt aan les- en toetsmateriaal bruikbaar voor leerkrachten en begeleiders. In het onderzoeksluik gaat aandacht naar normeringsonderzoek van toetsinstrumenten, effectonderzoek naar remedieringspakketten, onderzoek naar vroege tweedetaalverwerving, enzovoort. Tevens werden in opdracht van de overheid evaluatiestudies gemaakt (bv. in verband met het onderwijsaanbod voor anderstalige nieuwkomers).

2. Sinds 1990 wordt in het basisonderwijs en in het secundair onderwijs een onderwijsvoorrangsbeleid gevoerd. Voor het basisonderwijs werd vanaf het schooljaar 1993-1994 ook een zorgverbredingsbeleid opgestart. In beide programma's vormt taalvaardigheidsonderwijs een van de actieterreinen waarrond van scholen inspanningen worden verwacht. In het kader van deelname aan deze programma's moeten leerkrachten de mogelijkheid krijgen deel te nemen aan nascholingsinitiatieven rond dit thema.

Ook voor de verbetering van de didactische aanpak van het taalvaardigheidsonderwijs voor anderstalige nieuwkomers worden door het Steunpunt inspanningen geleverd.

Ten slotte is het taalvaardigheidsonderwijs ook opgenomen in de eindtermen en ontwikkelingsdoelen. Dat betekent uiteraard dat de werking van het Steunpunt NT2 niet meer beperkt is tot ondersteuning van scholen met migranten en

kansarmen, maar dat de ondersteuning die zij verlenen meer algemeen gericht moet zijn op de implementatie van deze eindtermen en ontwikkelingsdoelen. Daarbij wordt in hun werking nog wel prioriteit gelegd bij scholen die deel uitmaken van het onderwijsvoorrangsbeleid, de projecten zorgverbreding of de projecten in de rand- en taalgrensgemeenten.

3. Momenteel wordt de werking van het Steunpunt gefinancierd via jaarlijkse overeenkomsten. De vorige regering heeft op 6 juli 1999 een besluit goedgekeurd waarbij de mogelijkheid wordt gecreëerd een universitair steunpunt "Nederlands als tweede taal" te erkennen en te subsidiëren. De erkenningsperiode bedraagt vijf jaar, met ingang van 1 januari 2000. De procedure hiertoe loopt.

Werkgroep Immigratie VZW

1. De Werkgroep Immigratie VZW heeft als algemene opdracht initiatieven te ontwikkelen ten einde het onderwijs voor migranten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad te ondersteunen door de uitbouw van het bicultureel onderwijscentrum.

Dit centrum begeleidt momenteel zeven Nederlandstalige basisscholen waar een Spaans, Italiaans, Turks of multicultureel project "Onderwijs in eigen taal en cultuur" wordt gevoerd. Dit betekent dat de leerlingen een deel van het lesprogramma aangeboden krijgen in de eigen taal, verstrekt door anderstalige begeleiders.

Daarnaast is er nog een pedagogisch-didactisch begeleidingsteam dat de scholen helpt bij de introductie en het in stand houden van het bicultureel onderwijsmodel, het opstellen van een schoolwerkplan, het geven van onderwijsbegeleiding met betrekking tot Nederlands als tweede taal, het ter beschikking stellen van materiaal, enzovoort.

Het team kan ook andere scholen met een relatief hoge concentratie aan migranten en andersstaligen begeleiden met betrekking tot Nederlands als tweede taal, intercultureel onderwijs en samenwerking met ouders.

2. Het bicultureel onderwijscentrum zet reeds sinds 1981 biculturele onderwijsprojecten op. In 1988 werd beslist tot een structurele ondersteuning over te gaan. De overeenkomst die op 14 september jongstleden werd ondertekend, is

een voortzetting hiervan. Het bicultureel onderwijsmodel is zeer specifiek.

Uit de resultaten blijkt dat kinderen die dit onderwijsmodel volgden, vlotter doorstromen naar het Nederlandstalig secundair onderwijs en daar betere resultaten behalen dan kinderen die geen meertalig onderwijs volgden.

3. Er zijn geen wijzigingen met betrekking tot de procedure van de jaarlijkse overeenkomsten. Voor het werkjaar 2000 dient een nieuwe overeenkomst te worden afgesloten.

Vraag nr. 6 van 28 september 1999 van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Personeel secundair onderwijs – Uitstapregeling

Het decreet "secundair onderwijs" voorziet in de komende jaren in een stapsgewijze vermindering van het pakket uren-leerkracht met 2,5 %.

In het kader hiervan werd een sociaal begeleidingsplan uitgewerkt, waarbij aan oudere personeelsleden in het secundair onderwijs de mogelijkheid wordt geboden om op een vrij soepele wijze het onderwijs te verlaten.

De Vlaamse regering keurde op haar vergadering van 14 september, na advies van de Raad van State, definitief het besluit goed dat deze bijzondere uitstapregeling concreet regelt.

Kan de minister dit besluit verduidelijken ?

Antwoord

Het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 27 februari 1997 betreffende het basisonderwijs heeft tot doel een aantal belangrijke hervormingen in het secundair onderwijs door te voeren. Eén van de doelstellingen van deze hervorming is de kwaliteit van het onderwijs te verhogen door het onderwijsaanbod rationeler te organiseren. De genomen maatregelen zullen de inrichtende machten onder meer in staat stellen hun scholen te profileren naargelang het onderwijsaanbod, het onderwijsniveau van de scholen te verhogen en een correctere studiekeuze te bevorderen. Daarom heeft elke inrichtende macht zich ertoe verbonden om voor het geheel van haar scholen het in het schooljaar 1997-

1998 toegekende pakket uren-leerkracht stapsgewijze tegen 1 september 2004 te reduceren. Deze besparing dient vanaf het schooljaar 2004-2005 uiteindelijk 2,5 % te bereiken. De wijze waarop de inrichtende macht deze reductie doorvoert, kan zij vrij kiezen : door fusie, door omvorming, overheveling of afbouw van structuuronderdelen, door herstelling van het onderwijsaanbod, ... Deze maatregelen kunnen een negatieve weerslag hebben op het onderwijzend personeel, omdat zij kunnen leiden tot een vermindering van het aantal in te stellen ambten (zie hierna).

Ook inzake de financiering van het personeel zijn vanaf 1 september 1998 nieuwe maatregelen van kracht die ertoe leiden dat het opvoedend hulppersoneel en het administratief personeel op termijn in absolute aantallen verminderen, en dit op het ritme van de natuurlijke afvloeiingen. Tegelijkertijd wordt er een nieuwe categorie personeelsleden opgebouwd, namelijk het ondersteunend personeel.

Het invullen van de ambten van het ondersteunend personeel gebeurt binnen een puntenenveloppe, waarbij minder personeelsleden kunnen worden aangesteld, maar met een grotere autonomie inzake personeelsbeleid van de inrichtende machten. Het voorgaande heeft tot gevolg dat vanaf 1 september 1998 de vacante betrekkingen nog slechts kunnen worden opgericht binnen het nieuwe, strengere puntensysteem. Enkel indien er voldoende punten zijn om de betrekking op te richten, wordt in deze betrekking ondersteunend personeel aangesteld.

De betrekkingen kunnen slechts vacant worden door natuurlijke uitstroom van het personeel van de oude categorieën administratief personeel en opvoedend hulppersoneel, of door een leerlingentijding. Met "natuurlijke uitstroom" wordt bedoeld, alle personeelsleden die met pensioen gaan, vanaf 55 jaar ter beschikking worden gesteld wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen, worden benoemd in een ander ambt, muteren, een nieuwe affectatie of aanwijzing krijgen, ontslag nemen of ontslag krijgen.

Door het niet vervangen van de personeelsleden die "uitstromen", wordt er in de periode 1 september 1998-schooljaar 2006-2007 een bezuiniging van 600 miljoen gerealiseerd.

Zoals hierboven reeds werd vermeld, zou de rationalisatie van het personeelsbeheer kunnen leiden tot negatieve gevolgen, onder andere meer personeelsleden die ter beschikking worden gesteld wegens ontstentenis van betrekking, meer tijdelijken

die moeten worden ontslagen, en een daling van de vraag op de arbeidsmarkt.

Om dit te vermijden en om tegelijkertijd afvloeiing van het administratief personeel en het opvoedend hulppersoneel te stimuleren, is er een sociaal begeleidingsplan opgesteld waarbij aan oudere personeelsleden de mogelijkheid wordt geboden om op een vrij soepele wijze het onderwijs te verlaten. Door de "uitstap" van oudere personeelsleden uit de categorie bestuurs- en onderwijzend personeel, kunnen jongere vastbenoemde terbeschikkinggestelde personeelsleden of tijdelijke personeelsleden de vrijgekomen betrekkingen innemen. Voor de personeelsleden die van de nieuwe uitstapregeling gebruikmaken, de zogenaamde bijzondere terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen (BTB-SPA 55+), is er een financiële regeling uitgewerkt die gunstiger is dan de "gewone" terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen (TBSPA 55+).

Het voormelde sociaal begeleidingsplan wordt toegepast vanaf 1 september 1998 en geldt ook voor het schooljaar 1999-2000. De maatregelen worden bekrachtigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 14 september 1999 betreffende de bijzondere terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen voor de personeelsleden van het voltijds gewoon secundair onderwijs.

Artikel 11 van dit besluit bepaalt dat de in dit besluit vastgestelde maatregelen jaarlijks worden geëvalueerd. Het is immers duidelijk dat de vooropgestelde bezuiniging en de bijzondere "uitstapregeling" parallel naast elkaar lopen en permanent moeten worden geëvalueerd. Het is dan ook logisch dat op een objectieve manier wordt nagegaan of de beoogde doelstellingen en/of bezuinigingen wel degelijk worden bereikt. Uit een dergelijke evaluatie zal niet enkel blijken hoe de onderwijsinstellingen en de inrichtende machten de door het decreet aangeboden kansen hanteren, maar ook of de gunstige "uitstapregeling" zijn doel niet voorbij schiet. Jaarlijks moet immers worden nagegaan of de behoefte aan jonge dynamische leerkrachten geen bijsturing van de modaliteiten van de genomen maatregelen vereist. Het is niet uitgesloten dat deze bijsturing per personeelscategorie verschilt. Er moet ook rekening worden gehouden met de steeds duidelijker signalen die thans door het onderwijsveld worden uitgestuurd en waaruit blijkt dat het voor de scholen steeds moeilijker wordt om deskundige leerkrachten aan te trekken. Het mag dan ook niet de bedoeling zijn dat de

overheid enerzijds waardevolle leraars stimuleert om hun onderwijsloopbaan te beëindigen, en dat er anderzijds op de arbeidsmarkt een schaarste ontstaat waardoor nieuwe leerkrachten zouden moeten worden aangeworven die qua ervaring en onderwijsbevoegdheid/diplomabezit het onderwijs in Vlaanderen niet ten goede komen.

Het is voor de overheid in dit dossier een grote uitdaging om permanent alert te blijven zodat, naast de doelstellingen van de hervormingen van het secundair onderwijs, ook de kwaliteit van ons onderwijs gevrijwaard blijft.

Het resultaat van deze globale evaluatie zal bepalend zijn om vast te stellen vanaf welk schooljaar de bijzondere terbeschikkingstelling ten volle zijn effect heeft bereikt en of het al dan niet verantwoord blijft deze bijzondere uitstapmogelijkheid verder toe te kennen.

**Vraag nr. 7
van 30 september 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

*Kinderverzorg(st)ers in het kleuteronderwijs – Op-
leidingen*

De minister verklaarde eind juni 1999 in de pers : "Jonge peuters horen eigenlijk niet thuis in de kleuterklas" (Het Nieuwsblad van 31 juli 1999). Als oplossing suggereerde ze onder andere kinderverzorgsters in het kleuteronderwijs in te schakelen.

Voor leerlingen uit de verzorgende richtingen van het beroepssecundair onderwijs biedt dit allicht toekomstperspectieven. Voor leerkrachten die deze leerlingen moeten voorbereiden op de werksituatie is het dus belangrijk met dit gegeven rekening te houden bij het uitwerken van jaarplannen, vooral voor de technische vakken en de beroepspraktijk.

1. Wordt met "kinderverzorgers" in het kleuteronderwijs concreet bedoelt :
 - de personen die een titel behaalden na respectievelijk een zesde jaar Kinderverzorging en een zevende jaar Verzorging ;
 - de personen die een kwalificatiegetuigschrift Kinderverzorging behaalden ;
 - de personen die zowel de titel als het kwalificatiegetuigschrift behaalden ;

- de afgestudeerde leerlingen Verpleegaspirant en Gezins- en Sanitaire Hulp, die immers zowel theoretisch als praktisch ervaring met peuters en kleuters hebben ;
- de huidige verzorgenden na een zesde en/of zevende jaar in de specifieke richting "kinderen" ?

2. Heeft de minister, met het oog op de noodzakelijke pedagogische bijstellingen in het kader van deze werkgelegenheid, reeds initiatieven genomen naar de scholen met deze studierichtingen ?

Antwoord

1. De opleiding in de kinderverzorging heeft zich steeds gesitueerd binnen het voltijds gewoon beroepssecundair onderwijs, oorspronkelijk op het niveau van de hogere cyclus en thans op het niveau van de derde graad. Initieel betrof het ook een meerjarige basisopleiding ; sedert 1995 werd een geleidelijke structuurwijziging doorgevoerd die er op neerkomt dat de studiekeuze tussen kindercare en thuis- en bejaardencare zich pas aandient in de vorm van een specialisatiejaar na een algemene opleiding Verzorging.

Dit gegeven, tesamen met het feit dat de modaliteiten inzake bekrachtiging van het secundair onderwijs de voorbije decennia meermaals zijn gewijzigd, leiden ertoe dat onder de beroepskwalificatie "kinderverzorg(st)er" verschillende studiebewijzen dienen te worden begrepen. De limitatieve lijst, die overigens ook wordt gehanteerd in de regelgeving op de door Kind en Gezin erkende en gesubsidieerde kinderdagverblijven, is dan ook als volgt :

- het brevet uitgereikt in het schooljaar 1985-1986 in het zesde leerjaar van het voltijds beroepssecundair onderwijs, studierichting Kinderverzorging ;
- het studiegetuigschrift samen met het kwalificatiegetuigschrift uitgereikt tijdens de periode lopend vanaf het schooljaar 1986-1987 tot en met het schooljaar 1993-1994 in het zesde leerjaar van het voltijds beroepssecundair onderwijs, studierichting Kinderverzorging ;
- het studiegetuigschrift uitgereikt in het schooljaar 1994-1995 of 1995-1996 in het tweede leerjaar van de derde graad van het

voltijds beroepssecundair onderwijs, studierichting Kinderverzorging ;

- het studiegetuigschrift uitgereikt in het schooljaar 1996-1997 in het tweede leerjaar van de derde graad van het voltijds beroepssecundair onderwijs, studierichting Verzorging ;
 - het diploma van secundair onderwijs uitgereikt vanaf het schooljaar 1997-1998 in het derde leerjaar van de derde graad van het voltijds beroepssecundair onderwijs (specialisatiejaar), studierichting Kinderzorg ;
 - het studiegetuigschrift uitgereikt vanaf het schooljaar 1997-1998 in het derde leerjaar van de derde graad van het voltijds beroepssecundair onderwijs (specialisatiejaar), studierichting Kinderzorg ;
 - het diploma van secundair onderwijs, uitgereikt door de Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap voor het voltijds secundair onderwijs, over een programma van de studierichting Kinderverzorging samen met de studierichting Personenzorg (specialisatiejaar) ;
 - elk studiebewijs, uitgereikt in de Franse of Duitstalige Gemeenschap van België dan wel in het buitenland, dat door de Vlaamse minister van Onderwijs of zijn gemachtigde gelijkwaardig is verklaard met een van de hierboven vermelde studiebewijzen.
2. De inschakeling van kinderverzorg(st)ers in het kleuteronderwijs is slechts een denkpiste en heeft verder onderzoek.

Het nemen van initiatieven naar de betrokken beroepsscholen toe is in de huidige fase dan ook in alle opzichten voorbarig.

Vraag nr. 9
van 7 oktober 1999
van de heer EDDY SCHUERMANS

Studietoelagen – Inkomensvoorwaarden

Wanneer een studietoelage wordt aangevraagd, wordt het inkomen van twee jaar vóór de aanvraag in aanmerking genomen. Voor het schooljaar 1999-2000 betekent dit dus het inkomen van het jaar 1997.

Als de gezinstoestand is gewijzigd, kan het inkomen sinds 1997 echter sterk gedaald zijn. Daarom wordt voor een aantal duidelijk omschreven situaties in een aparte regeling voorzien.

In een eerste categorie van gevallen kan men rekening houden met het vermoedelijke inkomen van 1999, als dat inkomen lager is dan het inkomen van 1997. Dit is zo bijvoorbeeld in geval van brugpensioenen.

In een tweede categorie van gevallen kan men rekening houden met het vermoedelijk inkomen van 1998, 1999 of 2000, als tijdens het jaar ervoor een van de opgesomde feiten is gebeurd. Dit is zo bijvoorbeeld in geval van rustpensioenen.

Waarom wordt in de eerste categorie enkel het vermoedelijke inkomen van 1999 in aanmerking genomen terwijl men in de tweede categorie de keuze heeft tussen het vermoedelijke inkomen van 1998, 1999 en 2000 ?

Waarom wordt er een onderscheid gemaakt tussen de twee categorieën ?

Antwoord

Bij vermindering van inkomen wordt rekening gehouden met het vermoedelijke inkomen van het jaar dat volgt op het jaar waarin het feit zich heeft voorgedaan, omdat het inkomen dan een definitieve toestand weergeeft. Dit is niet het geval in situaties die in een eerste categorie worden opgesomd en waarbij rekening wordt gehouden met het vermoedelijke inkomen van 1999.

Dit inkomen kan later bij de bevoegde belastingdiensten op één aanslagbiljet worden teruggevonden, wat een eventuele controle vergemakkelijkt. Dit aanslagbiljet geeft dan ook de reële toestand weer zowel bij overlijden, opruststelling als echtscheiding van de persoon die in het onderhoud van de kandidaat voorziet.

Vraag nr. 10
van 8 oktober 1999
van de heer LUDO SANNEN

Onderwijzend personeel – Ziektecontrole

Securex is belast met de controle op het ziekteverlof van de personeelsleden van het onderwijs. Omdat er bij sommige van deze controles vragen rijzen naar aanleiding van bepaalde uitlatingen van

de controledokters, had ik van de minister graag vernomen wat volgt.

1. Hoeveel controles deden de artsen van Securex in de maand september 1999 ? Hoeveel daarvan gebeurden er op initiatief van Securex zelf en hoeveel op initiatief van de directie van de school ?
2. Hoeveel van deze controles hadden betrekking op personeelsleden
 - die jonger zijn dan 50 jaar,
 - die 50 jaar of ouder zijn, maar jonger dan 55 jaar,
 - die 55 jaar zijn of ouder ?
3. Van hoeveel van deze personeelsleden, uitgesplitst per leeftijdsgroep, was de controlearts in eerste instantie van mening dat het ziekteverlof vervroegd moest worden beëindigd ? In hoeveel gevallen werd tegen deze beslissing beroep aangetekend en besliste de geneesheer-scheidsrechter ? In hoeveel gevallen volgde de scheidsrechter ?

ter de visie van de behandelende geneesheer en in hoeveel gevallen de visie van de controlearts ?

4. Hoeveel controles gebeurden er in respectievelijk de maanden april, mei en juni 1999?

Antwoord

1. Tijdens de maand september 1999 werden door de controleartsen van Securex 1.738 controles uitgevoerd. Hiervan gebeurden 258 controles op initiatief van de school en 1.276 op initiatief van het controleorganisme.
2. Uitgesplitst per leeftijdsgroep was het aantal uitgevoerde controles als volgt verdeeld :
 - jonger dan 50 jaar 514
 - van 50 t.e.m. 54 jaar 539
 - 55 jaar of ouder 685
3. Zie tabel.

Leeftijdsgroep	Vervroegde beëindiging ziekteverlof volgens controlearts	Aantal arbitrages	Visie behandelende arts gevolgd	Visie controlearts gevolgd
jonger dan 50 jaar	23	5	0	5
van 50 t.e.m. 54 jaar	47	8	2	6
55 jaar of ouder	62	14	6	8

4. Het aantal controles dat werd uitgevoerd tijdens de maanden april, mei en juni 1999 bedraagt respectievelijk 1.324, 1.691 en 788. Tijdens het eerste semester van het jaar 1999 werden in het Vlaams onderwijs gemiddeld 10,8 % van het totaal aantal ziektemeldingen gecontroleerd door het controleorganisme.

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 11
van 18 oktober 1999
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 135

Vraag nr. 16
van 18 oktober 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 2
van 30 september 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VDAB Brussel – Initiatieven

De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) heeft ook in Brussel de volle bevoegdheid inzake beroepsopleiding.

Kan de minister een overzicht geven van wat er de jongste jaren op dit vlak werd verwezenlijkt ?

Is zijn conclusie dat er terzake meer inspanningen moeten worden geleverd ? Zo ja, welke initiatieven zijn er genomen ?

Antwoord

De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding is in Vlaanderen bevoegd zowel voor arbeidsbemiddeling als voor beroepsopleiding. In het Brusselse hoofdstedelijke gewest is de VDAB enkel bevoegd voor (Nederlandstalige) beroepsopleiding. De Vlaamse regering besliste op 21 december 1988 een Regionale Dienst Beroepsopleiding Brussel (RDBB) op te richten. Deze dienst staat in voor de organisatie van de Nederlandstalige beroepsopleiding in het tweetalig gebied Brussel.

De VDAB/RDBB heeft opleidingen in eigen beheer, voornamelijk in het Trainings- en Opleidingscentrum van Anderlecht (T&O-centrum). Daarnaast besteedt de VDAB/RDBB een belangrijk deel van zijn opleidingen voor werkzoekenden en voor werknemers uit aan derdenorganisaties. Dit zijn meestal opleidingen van beperkte duur die zich richten tot specifieke doelgroepen. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger meer informatie over het T&O-centrum.

Op 4 november 1998 werden de krachtlijnen uitgetekend voor een vernieuwd Vlaams opleidingsbeleid in het Brusselse hoofdstedelijke gewest, die passen binnen de voorstellen inzake de Vlaamse bijdrage tot realisatie van de Europese richtsnoeren en het in maart van dit jaar afgesloten samenwerkingsakkoord tussen beide overheden.

Het samenwerkingsprotocol inzake Nederlandstalige beroepsopleiding in het Brusselse hoofdstedelijke gewest werd ondertekend door de Brusselse en de Vlaamse regering enerzijds, en door de Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling (BGDA) en de VDAB anderzijds. Tussen de BGDA en de VDAB werden er afspraken gemaakt voor een groter aanbod aan begeleiding, toeleiding en opleiding van werkzoekenden. Concreet betekent dit dat de BGDA en de VDAB hun inspanningen opdrijven om zo snel mogelijk de Europese norm te halen wat het aantal op te leiden werklozen betreft, namelijk van de huidige 300 per jaar tot 1.200 per jaar in 2002.

Dit is een eerste aanzet tot een versterkte werking van de VDAB/RDBB in Brussel. Maar om maximale slaagkansen te hebben en het draagvlak te vergroten, is het aangewezen om in samenwerking met de Brusselse actoren het beleid te enten op de Brusselse realiteit met betrekking tot werkgelegenheid.

De nieuwe beleidsvisie die werd ontwikkeld, omvat volgende krachtlijnen.

- Realiseren van grotere visibiliteit van het Vlaams opleidingsaanbod in Brussel. Een méér centrale vestiging van de VDAB-centra is dan ook gewenst. Tracé – Info- en Promotiepunt – vervult wat dat betreft een belangrijke rol.

Beroepsopleiding moet worden gesitueerd in Brussel in het kader van een "traject naar tewerkstelling".

- Ontwikkelen van een opleidingsinstrumentarium afgestemd op de knelpunten op de arbeidsmarkt, en dat een aanbod inhoudt voor risico-werkzoekenden en werknemers.
- Opleidingscapaciteit van de RDBB in Brussel op middellange termijn (vijf jaar) verdubbelen.

Concreet betekent dit dat de opleidingsinspanningen worden verdubbeld van 900 naar 1.800 personen over vijf jaar (vanaf 1999). Hierbij aansluitend wordt de opleidingscapaciteit voor Nederlandstalige werkzoekenden wonende in Brussel, verhoogd van 300 naar 1.200 over vijf jaar. Deze bijkomende opleidingen voor Brusselse werkzoekenden worden bijkomend gefinancierd en kunnen worden gerealiseerd via uitbreiding van de opleidingscapaciteit met derden, uitbreiding van de instructiecapaciteit in eigen beheer, invoering van alternering en opleiding op de werkvloer en individuele beroeps-

opleiding (zie schematisch overzicht in vermelde bijlage).

- Het aanbod in het Brusselse gewest moet over meerdere plaatsen en volgens de beoogde doelgroep worden uitgebouwd. Er wordt dan ook voor geopteerd om het opleidingsaanbod uit te bouwen rond een aantal opleidingspolen.

Bijkomende inspanningen

Nog meer dan in het verleden moeten de opleidingen afgestemd zijn op de behoeften van de werkzoekenden volgens de arbeidsmarkt. Werkzoekenden moeten in de wirwar van bevoegdheidsverdelingen hun weg vinden naar werk. Daarnaast moet meertaligheid worden bevorderd bij werkzoekenden en werknemers.

De verwevenheid tussen de Vlaamse en Brusselse arbeidsmarkt contrasteert met taalkundige en institutionele scheiding. Dit geeft aanleiding tot spanningen en een werkloosheid, inzonderheid in Brussel, ten gevolge van een gebrek aan beleidsafstemming en aan mobiliteit van Brusselse werkzoekenden.

Brusselse werkzoekenden missen vaak de kennis van het Nederlands om in onder meer de Vlaamse Rand actief te kunnen zijn. In de Vlaamse Rand worden de bedrijven meer dan elders geconfronteerd met moeilijk in te vullen vacatures, ook voor laaggeschoolde jobs, terwijl er vlakbij een uitgebreide arbeidsreserve bestaat in Brussel. De meest getroffen groep zijn dus (doorgaans laaggeschoolde) eentalige Franstalige Brusselaars en allochtonen. Bedrijven eisen tweetaligheid voor de functies. Wat ik wil doen aan de taalbarrière, is de Brusselse werkzoekenden een actieve taalopleiding geven (Nederlands Tweede Taal) en ze hierdoor tweetalig maken.

Vlaanderen en Brussel moeten samenwerken in het kader van het arbeidsmarktbeleid. Een belangrijke aanzet is hier gegeven met het afsluiten van het protocol tussen Vlaanderen en Brussel. Toch is dit protocol nog veel te vaag. Bij de Brusselse overheid staat men niet echt te springen (bij de BGDA is er de vrees voor de VDAB). Ook een systeem voor informatieuitwisseling is nog niet uitgewerkt.

Tot slot nog het volgende. Wij beschouwen een derde van de Brusselse bevolking of 300.000 Brusselaars als ons doelpubliek. Beroepsopleiding en het traject naar werkgelegenheid is een van de sectoren waarin de Vlaamse Gemeenschap bevoegdheden uitoefent. Ook onze aanpak wordt aan deze

norm getoetst. De VDAB zal dus meer gaan investeren in haar Brusselse werkzoekenden. In dat kader zullen wij in het bijzonder acties opzetten en mee ondersteunen om de arbeidsmarktpositie van allochtonen te verbeteren, inzonderheid via het verstrekken van taalcursussen op en naast de werkvloer.

Aldus zal zowel de positie van het Nederlands als die van een open Vlaamse Gemeenschap in Brussel erop vooruitgaan.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 3 van 1 oktober 1999 van de heer JOHAN DE ROO

Werkgelegenheidsbeleid – Bijsturingen

De Europese Unie (EU) heeft alle regeringen aangespoord om een inspanning te leveren om een groter percentage werkzoekenden een of andere vorm van opleiding aan te bieden. Ondanks de harmonisering en de continuering van het Werkervaringsprogramma (WEP) zijn een aantal bijsturingen noodzakelijk.

1. Is er een bijsturing op het gebied van de uitbetaling van de integratie-uitkering via de werkgever ?
2. Werd de wettelijke regeling voor stages reeds bijgestuurd ?
3. Blijft trajectbegeleiding een centraal gegeven binnen het doelgroep- en arbeidsmarktbeleid van de Vlaamse overheid ?
4. Eind 1999 loop het huidige structureel en financieel kader voor ESF-werking (Europees Sociaal Fonds) in Vlaanderen af.

Heeft de Vlaamse regering reeds structurele middelen uit de eigen begroting gereserveerd om de basiswerking van verscheidene tewerkstellingsprojecten te financieren ?

5. Zijn er bijkomende tegemoetkomingen en voorzieningen voor werkzoekenden die leven op de armoedegrens ? Zo ja, welke ?

6. Op dit moment is er geen globale erkenningsstructuur met betrekking tot de uitvoering van acties voor werkzoekenden. De erkenning gebeurt projectmatig, door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) of binnen het kader van een bepaalde maatregel. Bovendien maakt de afhankelijkheid van de diverse programma's het voor promotoren niet altijd even gemakkelijk om een continu beleid te voeren.

Heeft de Vlaamse regering reeds een initiatief genomen om tot een (decretaal) kader te komen waarbinnen de sector, als belangrijke uitvoerder van het werkgelegenheidsbeleid, haar acties ten aanzien van werkzoekenden kan ontplooien ?

7. Wordt er een kwaliteitsregeling uitgewerkt waarin kwaliteitscriteria, evaluatieprocedures en kwaliteitsbewaking worden gekoppeld aan de erkenning van de projecten ?

Antwoord

1. De regeling inzake integratie-uitkering valt onder de bevoegdheid van de federale overheid. In het kader van de doorstromingsprogramma's werd tussen de federale overheid en de gewesten een samenwerkingsakkoord afgesloten waarin in de activering van een gedeelte van de werkloosheidsuitkering en van het bestaansminimum werd opgenomen.

Op het Vlaams niveau kreeg dit gestalte in het Werkervaringsplan-plus (WEP+). Hierin is voorzien in de activering van de werkloosheidsuitkering (integratie-uitkering) en van het bestaansminimum (verlaagd bestaansminimum), die rechtstreeks aan de betrokken werknemer worden uitbetaald.

Ook in het kader van de sociale inschakelings-economie is er in een activering van de uitkeringen voorzien. Op Vlaams niveau werken de sociale werkplaatsen hiermee en deze "herinschakelingsuitkering" wordt wel via de werkgever uitbetaald.

2. Ook de regeling inzake stages is een federale bevoegdheid. Deze is vooralsnog niet gewijzigd. Het is wel mogelijk dat deze regeling eventueel wordt aangepast in het kader van de "startbanen".
3. Trajectbegeleiding wordt expliciet vermeld in de beleidsverklaring van de Vlaamse regering.

Dit is eveneens expliciet opgenomen in het enig programmeringsdocument van Doelstelling 3 van het Europees Sociaal Fonds voor de periode 2000-2006, zoals door de Vlaamse regering goedgekeurd op 15 oktober 1999. Ook de werkervaringsprojecten zijn in de trajectbegeleiding ingeschakeld.

Bovendien is de beheersovereenkomst met de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) gesteund op een trajectbegeleidingsaanpak.

4. Met het oog op de overgangperiode 2000 heeft het Comité van Toezicht een regeling uitgewerkt voor de periode van 1 januari tot 30 juni 2000. De "derden" hebben in dit kader reeds hun dossiers ingediend en zullen nog voor 1 januari 2000 in kennis worden gesteld van de beslissing van het Comité van Toezicht.

De financiering van deze dossiers zal geschieden met restmiddelen van het OP 1994-1999 voor Doelstelling 3 van het ESF. Het was derhalve niet nodig hiervoor middelen uit de Vlaamse begroting te reserveren.

5. Voorzieningen en tegemoetkomingen voor werkzoekenden die leven op de armoedegrens vallen niet onder mijn bevoegdheid als Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.
6. Het op elkaar afstemmen van de diverse maatregelen voor werkzoekenden is een van mijn prioritaire doelstellingen. Onder het regisseurschap van de VDAB zal hiervan werk worden gemaakt.

Zo bepaalt het nieuwe ESF-werkingskader met betrekking tot Doelstelling 3 dat de "derden" zullen kunnen werken binnen perspectief op langere termijn, met erkenningen gedurende een periode van drie jaar. Een wetgevend initiatief zal terzake worden genomen.

7. In het verleden werd de erkenning van projecten steeds gekoppeld aan kwaliteitscriteria, evaluatieprocedures en kwaliteitsbewaking.

Dit beleid zal worden voortgezet.

Vraag nr. 5 van 6 oktober 1999 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Premies loopbaanonderbreking – Aanvraagprocedure

Hoeveel aanvragen tot toekenning van een aanmoedigingspremie voor loopbaanonderbreking in de openbare sector werden totnogtoe geweigerd op basis van het artikel 6, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 1998 ?

Waarom werd dit artikel nog niet geschrapt is en wordt de premie niet automatisch toegekend ?

Antwoord

In de periode tussen 1 januari 1995, zijnde het tijdstip waarop het stelsel van de aanmoedigingspremies voor loopbaanonderbreking in de openbare sector in werking is getreden, en 30 juni 1999 werden in totaal 14.757 aanvragen tot het verkrijgen van de aanmoedigingspremie ingediend.

Van de 14.757 aanvragen werden er 2.113 door de administratie geweigerd ; ongeveer 20 % van deze weigeringen heeft te maken met het feit dat de aanvraag werd ingediend buiten de indieningstermijn van zes maanden na aanvang van de loopbaanonderbreking.

Zoals voor alle aanvragen tot het verkrijgen van toelagen, subsidies en dergelijke, is er ook door de regelgeving inzake aanmoedigingspremies een indieningstermijn ingesteld ; artikel 6, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 1998 legt hier een ruime termijn op van zes maanden na het begin van de loopbaanonderbreking.

Het schrappen van deze indieningstermijn zou erop neerkomen dat personeelsleden uit de Vlaamse openbare sector en het Nederlandstalig onderwijs jaren na de onderbreking van hun beroepsloopbaan nog een aanvraag voor de premie zouden kunnen doen, hetgeen voor de overheid op budgettair vlak aanzienlijke meerkosten zouden betekenen. De afwezigheid van een indieningstermijn zou daarenboven volledig in tegenspraak zijn met de bedoeling van het stelsel van de aanmoedigingspremies : deze zijn immers juist bedoeld om personeelsleden ertoe aan te zetten in loopbaanonderbreking te gaan, teneinde op die manier de arbeidsherverdeling in de openbare sector te bevorderen. Indien de betrokken premie gedurende een lange periode met terugwerkende kracht kan worden aangevraagd, speelt de aanmoedigingsfactor uiteraard veel minder een rol.

Vraag nr. 6 van 7 oktober 1999 van de heer JACKY MAES

Permanente campingbewoning – Begeleidingsplan Bredene

Uitbaters van een openluchtrecreatief terrein met permanente bewoning kunnen via de wijziging van het kampeerdecreet van 13 april 1999 nu toch een vergunning verkrijgen, op voorwaarde dat zij hun terrein in orde brengen met de nieuwe kampeerregelgeving en op voorwaarde dat de gemeente een gemeentelijk begeleidingsplan tot afbouw van de permanente bewoning ter goedkeuring voorlegt aan de Vlaamse regering. De Vlaamse regering dient elk gemeentelijk begeleidingsplan afzonderlijk goed te keuren.

Het begeleidingsplan van de gemeente Bredene werd reeds begin 1999 door het schepencollege en de gemeenteraad goedgekeurd en door de Interdisciplinaire Technische Werkgroep Wonen op Campings (ITWC), na onderzoek, begin juli 1999 gunstig beoordeeld. Het begeleidingsplan van de gemeente Bredene werd dus met een gunstig advies van de ITWC ter goedkeuring voorgelegd aan de nieuwe Vlaamse regering. Negen maanden na indiening heeft de Vlaamse regering nog steeds geen beslissing genomen.

Wat is de stand van zaken in bovenvermelde gelegenheid ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden.

Gecoördineerd antwoord

Op 13 april 1999 bekrachtigde de Vlaamse regering de wijziging van het decreet van 3 maart 1993 betreffende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven. Ingevolge deze wijziging diende de Vlaamse regering de voorwaarden te bepalen waaraan het begeleidingsplan dient te voldoen. Dit geschiedde bij besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden waaraan het begeleidingsplan moet voldoen tot afbouw van de permanente bewoning op terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven.

In dit besluit werd onder meer bepaald dat de betrokken gemeenten nog de gelegenheid kregen om hun reeds ingediende plan aan te passen.

Hiervoor werden de betrokken gemeenten, waaronder de gemeente Bredene, op 9 juli 1999 door de voorzitter van de Interdisciplinaire Technische Werkgroep Wonen op Campings aangeschreven en werd hun de stand van zaken betreffende hun begeleidingsplan toegelicht. Voormeld besluit werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 17 september 1999, zodat pas vanaf dat ogenblik de ingediende begeleidingsplannen voor definitieve behandeling vatbaar waren.

De Interdisciplinaire Technische Werkgroep Wonen op Campings heeft ondertussen alle ingediende begeleidingsplannen doorgelicht met het oog op een gezamenlijke voorlegging aan de Vlaamse regering. Deze werkzaamheden met betrekking tot de ingediende begeleidingsplannen werden op 7 oktober laatstleden beëindigd.

Momenteel bereidt de administratie van Toerisme Vlaanderen de nota aan de Vlaamse regering in deze aangelegenheid voor, zodat de Vlaamse regering binnen afzienbare tijd kan overgaan tot de behandeling van de ingediende plannen zoals bepaald in de wijziging van het nieuwe kampeerdecreet.

Vraag nr. 7
van 12 oktober 1999
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Kabinetten – Samenstelling

Zie :
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen
Vraag nr. 10
van 12 oktober 1999
van de heer Christian Van Eyken
Blz. 154

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 8
van 12 oktober 1999
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Kabinetten – Dienstvoertuigen

Zie :
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen
Vraag nr. 11
van 12 oktober 1999
van de heer Christian Van Eyken
Blz. 154

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Vraag nr. 10
van 18 oktober 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kabinetmedewerkers – Vrouwen

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 11
van 18 oktober 1999
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 135

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 11
van 18 oktober 1999
van de heer JAN LOONES

Havenuitbouw Zeebrugge – Gebiedsbestemmingen

De Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij West-Vlaanderen (GOM) heeft een nota overgezonden aan de minister waarin ze aandringt op een

spoedige oplossing m.b.t. de problematiek rond de verdere uitbouw van de achterhaven van Zeebrugge (persnota GOM-West-Vlaanderen, nummer 26 van 6 oktober 1999).

De onderling tegenstrijdige beslissingen van de Vlaamse overheid liggen aan de basis van deze problematiek.

Zowel het oorspronkelijke gewestplan Brugge-Oostkust (1977) als de gewijzigde versie ervan (eind 1996), houden de uitbouw in van de Zeebrugse achterhaven tot bij de zuidelijke havenrandweg.

Het probleem ontstond echter toen door de Vlaamse regering, in uitvoering van een Europese richtlijn m.b.t. bescherming van natuurgebieden, in totaal bijna 500 ha in het achterhavengebied van Zeebrugge werden omgevormd tot vogelrichtlijngebied (1988) en habitatrictlijngebied (eind 1996).

Het statuut van deze natuurbeschermingsgebieden is strijdig met de in het gewestplan aangeduide bodembestemming : de uitbouw van de Zeebrugse achterhaven.

De Vlaamse overheid, die de realisatie van de haven zelf gewild heeft en daarin reeds ongeveer 100 miljard investeerde, zou zich volgens een aantal Vlaamse administraties bewust zijn van het probleem. Dat blijkt uit een mogelijke oplossing die zij zou overwegen via het uitvoeren van een ruiloperatie : het vogelrichtlijngebied en de habitatrictlijngebieden zouden worden geschrapt op voorwaarde dat andere, elders gelegen gebieden dit statuut zouden krijgen.

De GOM-West-Vlaanderen heeft begrip voor dit standpunt en is zelfs bereid mee te helpen zoeken naar dergelijke compenserende gebieden.

Gezien het prangend karakter van de zaak en de nu reeds geblokkeerde uitvoering van infrastructuurwerken en van de vestiging van een bedrijf, wil de GOM echter niet dat de uitbouw van de achterhaven ondertussen zou worden vertraagd.

1. Hoe beoordeelt de minister de problemen die worden aangegeven in de nota van de GOM-West-Vlaanderen m.b.t. de havenuitbouw in Zeebrugge ?
2. Klopt het dat de Vlaamse regering bereid is tot een herbesteding van de beschermde zones in het achterhavengebied van Zeebrugge met een ruiloperatie ?

3. Welke oplossing wordt er aangereikt voor deze problematiek en binnen welke termijn ?

4. Worden de werkzaamheden van havenuitbouw ondertussen alsnog voortgezet ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw en aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 17
van 20 september 1999
van de heer LUDWIG CALUWE

Schadecommissie grondwaterwinning – Werking

In Benelux-verband bestaat er een permanente grensoverschrijdende schadecommissie m.b.t. grondwaterwinning, die tot taak heeft de verantwoordelijkheden vast te stellen inzake schade die het gevolg is van een factor gesitueerd aan de andere zijde van de landsgrens.

1. Hoeveel dossiers worden er jaarlijks behandeld, sinds 1995 ?
2. In hoeveel gevallen werd schade gevorderd van Nederlandse, dan wel van Vlaamse zijde ?
3. Hoe is de samenstelling van deze commissie, welke mandaatsduur hebben de leden en wie zijn de Vlaamse leden ervan ?

4. Is het juist dat de aanwijzing van de Vlaamse leden recentelijk vertraging heeft opgelopen ?
Wat was daarvan de reden ?

Antwoord

De gemengde schadecommissie ingesteld door artikel 1 van de beschikking van het comité van de ministers van de Benelux Economische Unie inzake de wederzijdse bijstand ter vaststelling van schade veroorzaakt door grensoverschrijdende gevolgen van grondwaterwinningen M (83) 26, is sinds geruime tijd niet meer operationeel. De Benelux-werkgroep werd niet meer samengesteld sedert 1990.

De regeringen dienen immers nog de leden en plaatsvervangers aan te wijzen in de commissie en de nationale uitvoeringsmaatregelen te nemen. Het gaat hier dus om een opdracht van de federale ministers. Het gaat niet over een Vlaams-Nederlandse, maar over een Belgisch-Nederlandse aangelegenheid, en de aanwijzing is in opdracht van de federale regering.

Er is dus geen vertraging in de aanwijzing van Vlaamse leden, aangezien de vraag nog niet werd gesteld door het comité van ministers.

Aangezien het comité de facto niet operationeel is, zijn er ook geen dossiers in behandeling.

Vraag nr. 18 van 23 september 1999 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Jacht – Loodhagel

Verwijzend naar het aangekondigde verbod op het gebruik van loden kogels bij de jacht, had ik graag vernomen of er in binnen- en buitenland al voldoende alternatieven in de handel zijn die ook effectief voor de jacht worden aangewend.

Antwoord

In verschillende landen, zowel in Europa als daarbuiten, is er sinds enkele jaren een verbod ingesteld op het gebruik van loodhagel bij de jacht op waterwild. In Nederland en Denemarken geldt zelfs een algemeen verbod op het gebruik en bezit van loodhagel tijdens de jacht.

In het Vlaamse gewest geldt momenteel al een verbod op het gebruik van loodhagel bij de jacht op

waterwild in de vogelrichtlijn- en de Ramsargebieden en op de terreinen bedoeld in artikel 8, § 2 van het Jachtdecreet.

Mogelijke alternatieven voor het gebruik van loodhagel zijn staalhagel, bismuthagel, tinhagel en zinkhagel. Ook combinaties van één van deze metalen met bepaalde kunststoffen (polymeren) zijn een mogelijk alternatief.

Tot op heden zijn deze alternatieven, behalve staalhagel, in de meeste wapenhandels nog niet beschikbaar.

Het huidige verbod zal daarom pas effectief scherper worden gesteld na een overgangstermijn, zodat de wapenhandel en de jacht de tijd krijgen zich aan te passen aan de gewijzigde situatie.

Vraag nr. 19 van 23 september 1999 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zwembaden – Vlarenormen

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 1 van 5 augustus 1999 inzake het schoolzwemmen stelt de minister van Onderwijs dat inzake de uitvoering van de Vlarem-richtlijnen voor zwembaden, wellicht een gedoogperiode moet worden ingevoerd (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 8 oktober 1999, blz. 11 – red.*).

Is er inderdaad een gedoogperiode terzake ingesteld en wat houdt die dan in ?

Antwoord

Er rees inderdaad een probleem voor meerdere bestaande zwembaden om zich in regel te stellen, inzonderheid met de voorschriften inzake instructie opgelegd door titel II van het Vlarem.

In deze met ingang van 1 augustus 1995 in werking getreden reglementering was oorspronkelijk bepaald dat bestaande zwembaden hiervoor tot uiterlijk 1 januari 1999 de tijd kregen. Bij besluit van de Vlaamse regering van 19 januari 1999 (Belgisch Staatsblad van 31 maart 1999), in werking getreden op 1 mei 1999, werd voormelde overgangstermijn met twee jaar verlengd tot 1 januari 2001.

Vooralsnog kan worden aangenomen dat de aldus verlengde termijn moet volstaan om de bestaande

zwembaden in overeenstemming te brengen met bedoelde Vlarem-voorschriften.

Vraag nr. 20
van 23 september 1999
van de heer DIDIER RAMOUDT

Vissterfte Oostende – Maatregelen – Riolerings

In de loop van de voorbije maand augustus, namelijk op 4, 5, 9 en 10 augustus, werd een massale vissterfte vastgesteld in bepaalde waterlopen in Oostende, Bredene en Gistel. Volgens de Vlaams Milieumaatschappij (VMM) was deze sterfte te wijten aan grote hoeveelheden ongezuiverd en dus organisch zeer zwaar belast rioolwater dat bij de zware regenval rond die periode in deze waterlopen terechtgekomen was, waardoor het water zuurstofloos werd door de aanwezigheid van te veel bacteriën. Dit kon gebeuren door het systeem van uitlaatkleppen, de zogenaamde overstorten, die in het rioleringsnet ingebouwd zijn om overstromingen te voorkomen bij zware regenval.

Bij het onderzoek van deze vissterfte had de VMM enkele kritische opmerkingen over de kwaliteit van de rioleringsinfrastructuur.

Zo drong de VMM erop aan dat het regenwater zo volledig mogelijk afgekoppeld zou zijn van het rioolwater. Een deel van Oostende zou over zo'n gescheiden stelsel beschikken. Er zouden in het stelsel echter foutieve aansluitingen gebeurd zijn, waardoor in bepaalde gevallen zowel regen- als rioolwater bij de RWZI (rioolwaterzuiveringsinstallatie) samen terechtkomen. Bij overstorten gaat men ervan uit dat de verdunning van het rioolwater voldoende is ten opzichte van de draagkracht van de ontvangende waterloop. Tal van verontreinigingsverschijnselen in de polderwaterlopen wijzen echter op het tegendeel. Bovendien zou een gedeelte van de vuilvracht uiteindelijk in zee terechtkomen, met risico op bacteriologische vervuiling van de stranden.

1. Is de minister op de hoogte van de relatie tussen de vissterfte in de waterlopen rond Oostende en het overstorten bij regenweer ?
2. Zijn er inderdaad in het gescheiden stelsel foutieve aansluitingen gebeurd ? Zo ja, wat zijn daarvan de gevolgen en wat wordt eraan gedaan ?

3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om een herhaling van de massale vissterfte in de toekomst te voorkomen ?

Antwoord

1. De relatie tussen vissterfte en overstorten is al meer dan tien jaar bekend. Er is dan ook reeds herhaalde malen door de afdeling Bos en Groen van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) en de provinciale visserijcommissies gewezen op de fouten van de huidige aanpak van het ecologisch herstel van het leven in de watersystemen, bij de uitvoering van de investeringsprogramma's voor de verbetering van de waterkwaliteit.

Bovendien is, bij de afbakening van de kwetsbaarheid van de waterlopen met betrekking tot overstorten, in 1995 door visserijspecialisten gewezen op de kwetsbaarheid van polderwaterlopen voor overstortwerking, voornamelijk wanneer sommige vissoorten (plantenminnende vissoorten zoals snoek) aanwezig zijn. Er werd daar onvoldoende rekening mee gehouden.

De provinciale visserijcommissie van de provincie West-Vlaanderen en de afdeling Bos en Groen hebben in het Bekkencomité van het IJzerbekken bij vissterfte herhaaldelijk aangedrongen op aanvullende maatregelen en betere planning van de investeringen.

Naar aanleiding van de vissterfte op de Plassendalevaart eind 1998, die dezelfde oorzaak had als de calamiteit van begin augustus 1999, werd door de provinciale visserijcommissie aan de huidige ambtenarenwerkgroep van de bekkencomités gevraagd om de investeringsprogramma's voor de waterkwaliteit in het bekken van de Moerdijk te versnellen.

Ik ontving een verslag van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) over de vissterfte die zich binnen eenzelfde periode in de Oostendse regio heeft voorgedaan, met name de vissterfte in de Schorreppolder, de vissterfte in de Noordede en de vissterfte in het Kanaal Plassendale-Nieuwpoort. Bij deze laatste vissterfte mag worden opgemerkt dat, dankzij een snel ingrijpen van de betrokken diensten, een groot deel van de vissen kon worden gered.

2. Volgens de gegevens van de VMM is de rioleringsgraad van Oostende nagenoeg volledig en

is 98 % van de rioleringen aangesloten op de RWZI van Oostende.

Een gedeelte van de Oostendse riolering is in principe gescheiden, er zijn namelijk aparte afvoerwegen voor het regenwater. Op sommige plaatsen wordt een vroegere polderwaterloop, die in het verleden werd ingekokerd, gebruikt voor de afvoer van regenwater. Op die manier kan een deel van het hemelwater uit de binnenstad en omliggende wijken worden afgevoerd naar de Dode Kreek, waarlangs het overtollige water in het Houtdok van de achterhaven kan worden geloosd. Als gevolg van wegenwerken aan het Elisabethziekenhuis werd de Dode Kreek afgedamd ; het oppervlaktewater moet thans nog via het waterlopenstelsel van de Schorreppolder (Provinciegeleed, Kamerlinckgeleed en Gouweloze Kreek) worden geëvacueerd, tot gelijklopende werken aan het Provinciegeleed beëindigd zijn.

Op het rioolstelsel zijn noodoverlaten aangebracht naar de ingekokerde afvoerwegen voor regenwater, alsook naar de Dode Kreek (die zelf ook gedeeltelijk overwelfd is). Bij hevig regenweer kan aldus een deel van het rioolwater in het oppervlaktewater terecht komen. In principe is het rioolwater dan voldoende verdund en zou de overstortwerking dus geen drastische verslechtering van de waterkwaliteit van de ontvangende waterloop als gevolg mogen hebben.

Uit de vaststellingen van de VMM blijkt echter dat, na de hevige regenval van 4 augustus 1999, het waterlopenstelsel van de Schorreppolder over een afstand van circa 15 km zuurstofloos was geworden en een zwarte tot grijze kleur had. Op het eindpunt in de Gouweloze Kreek was het ammonium- en fosfaatgehalte (N en P) nog zeer hoog (respectievelijk 16 mg N/liter en 4,84 mg P/l). Een week later, op 12 augustus 1999, was het Provinciegeleed – dat aansluit op de Dode Kreek – nog steeds zuurstofloos.

Op 14 september 1999 deed zich overigens een identieke verontreiniging voor en werd het waterlopenstelsel van de Schorreppolder voor een tweede maal volledig zuurstofloos.

De recente verontreinigingen van het waterlopenstelsel in de Schorreppolder zijn duidelijk afkomstig vanuit de Dode Kreek. Daar ze zich voordoen na hevige regenval, kan men veronderstellen dat een zogenaamd "first-flush effect" optreedt bij de overstortwerkingen in de Dode kreek. Tijdens droge periodes stapelt zich

slib op in het rioleringsstelsel, dat vervolgens wordt uitgeworpen bij hevige regenbuien.

Op papier is de riolering van de stad Oostende dus nagenoeg geheel aangesloten op het rioolwaterzuiveringsstation. De recente verontreinigingen zijn echter een gevolg van de werking van overstorten en ze tonen aan dat het rioleringsstelsel van de stad ernstige tekortkomingen vertoont.

De stad Oostende weet dat het rioleringsstelsel fouten vertoont en voert daarom, in samenwerking met de NV Aquafin, een screeningsprogramma uit (cf. Aquadata). Op basis van dit onderzoek zullen de knelpunten in het rioleringsstelsel worden opgespoord en zal een saneringsprogramma worden opgesteld.

- De problemen met de waterkwaliteit van de Schorreppolder doen zich momenteel voor als gevolg van de tijdelijke afdamming van de Dode Kreek. Als noodmaatregel tegen vissterfte heeft de afdeling Water van Aminoal een beluchter geplaatst in de Gouweloze Kreek, zodat in periodes van zuurstofgebrek plaatselijk een zuurstofrijke zone kan worden gecreëerd.

Een duurzame oplossing voor het voorkomen van vissterfte moet worden gezocht in de verdere sanering van de vervuilingbronnen, het beter laten functioneren van de zuiveringsinfrastructuur en het reduceren van de overstortfrequentie en van de impact ervan op de ontvangende waterloop (zie ook onder 2).

In afwachting daarvan is het aangewezen dat de rivierbekkencomités zich beter organiseren voor het nemen van effectverzachtende maatregelen en het vlugger optreden bij dreigende vissterfte.

De provinciale visserijcommissie heeft, ter verbetering van de visserij, binnen haar takenpakket steeds bijzondere aandacht besteed aan de strijd tegen verontreiniging. Naar aanleiding van de vissterfte van augustus 1999 en van deze van 1998 heeft zij op de begroting 2000 van het Visserijfonds als effectverzachtende maatregel de aankoop van een drietal mobiele waterbeluchters ingeschreven teneinde, in samenwerking met de afdeling Bos en Groen, beter te kunnen optreden bij dreigende vissterfte.

Overwogen kan worden om de vijf provinciale visserijcommissies als "signaalgevers" nauwer te betrekken bij dit aspect van de werking van alle

rivierbekkencomités, gelet op hun belang bij het behoud van goede visbestanden, op hun ervaring uit het verleden bij het optreden bij vissterfte en vooral op de terreinkennis die bij de hengelaars aanwezig is.

**Vraag nr. 8
van 6 oktober 1999
van de heer JOHAN MALCORPS**

Pcb-vernietigingsbeleid – Stand van zaken

Pcb's (polychloor bifenil) behoren tot de groep van persistente organische pollutanten die via globale distillatie op wereldschaal verspreid raken en een toenemende bedreiging vormen voor mens en milieu. Zo is bijvoorbeeld de bioaccumulatie bekend van pcb's bovenaan de Arctische voedselketen (bij eskimo's, ijsberen, ...).

Het is van belang dat Vlaanderen zich mee inschrijft in het voornemen van UNEP (United Nations Environmental Program) om binnen één generatie deze hardnekkige gifstoffen uit ons milieu te bannen. Krachtens de OSPAR-conventie (Convention for the Protection of the Marine Environment of the North-East Atlantic) moest de vernietiging van pcb's in ons land al eind dit jaar een feit zijn. Dit blijkt in de praktijk niet haalbaar. Maar in het kader van het pcb-vernietigingsbeleid in Vlaanderen (cf. actie 31 van het Milieubeleidsplan) wil men wel zo snel mogelijk gaan.

In dit verband is het van belang zicht te krijgen op alle pcb-afvalstromen in het gewest en de wijze waarop ze kunnen worden beheerst en verwerkt op zo kort mogelijke tijd.

1. Hoeveel pcb-houdende transformatoren bevinden zich nog in het Vlaamse gewest ?

Hoeveel pcb-houdende condensatoren ?

In welke economische sectoren ?

Over welk gewicht aan transformatoren gaat het en over welk volume aan te verwerken pcb-olie ? Hoeveel transformatoren en transformatorolie zijn verontreinigd met pcb-resten (meer dan 50 ppm) ?

Hoeveel van deze transformatoren en pcb-olie worden nu reeds verwerkt (ontmanteling, zuivering en recyclage van de karkassen, verbranding van de pcb-olie of ander gecontamineerd

pcb-afval ? Wordt reiniging en "refilling" van pcb-houdende transformatoren toegestaan ?

2. In welke mate is er een sluitende inventaris van kleinere transformatoren (bv. in appartementsgebouwen) ?

In welke mate is er een sluitende controle op wat er gebeurt met oudere transformatoren bij afbraak van gebouwen, bij afbrekers/slopers, in de schrootsector ?

3. Hoe groot wordt het gewicht aan condensatoren en de hoeveelheid pcb-olie geschat in condensatoren van kleinere apparaten in Vlaanderen ?

Wat zijn de resultaten van de inventaris die de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) liet opmaken door een adviesbureau van de "niet onder controle gehouden en niet-geïdentificeerde pcb's" ?

Kan het schema worden meegedeeld dat door OVAM werd opgemaakt voor de inzameling en verwijdering van pcb-houdende onderdelen van wasmachines, TL-lampen en dergelijke (cf. jaarverslag OVAM 1998, blz. 26) ?

4. In het pcb-verwijderingsplan in het Milieujaarprogramma 1999 is bepaald dat de grote transformatoren (van de elektriciteitsproductie) in principe worden afgebouwd tegen 2005.

Is daarvoor voldoende verwijderingscapaciteit aanwezig in Vlaanderen ? In welke mate kunnen de afwijkingen waarin is voorzien tot 2010 dit verwijderingsscenario doorkruisen ? Zijn er minimale doelstellingen bepaald ? Worden ook alternatieve verwijderingswijzen onderzocht dan enkel verbranding (ontsmetting of dehalogenatie, solventextractie, bioremediatie via bacteriën, ...) ?

5. M.b.t. de pcb-afvalstromen over de grenzen heen: hoeveel concentratie van respectievelijk kleiner dan 30 ppm, tussen 30 en 50 ppm, tussen 50 en 1000 ppm en groter dan 1000 ppm) gaat vanuit Vlaanderen naar Wallonië (de cementovens), naar Nederland (bv. Akzo), naar andere landen ?

Hoeveel pcb-afval wordt ingevoerd vanuit andere gewesten of landen naar Vlaanderen ? Waar wordt de pcb-afvalolie verwerkt: bij Indaver, BASF of elders ?

6. Is er zicht op de hoeveelheid met pcb's sterk gecontamineerde gronden ? Worden er achter-

grondwaarden en saneringsnormen ingevoerd specifiek voor pcb's, naar Nederlands en Duits voorbeeld ?

7. Is er zicht op de "normale" achtergrondwaarden aan pcb's in water, lucht en bodem in Vlaanderen ? Is het niet noodzakelijk de hoeveelheid pcb's in kaart te brengen die vrijkomt bij specifieke processen, bijvoorbeeld bij verbrandingsovens ?

Wordt in het kader van de aanpak van de dioxine-emissies in de toekomst, een opdeling gemaakt tussen enerzijds dioxines/furanen en anderzijds vergelijkbare stoffen, maar met een eigen specificiteit, zoals hcb (hexachloorbenzeen) en pcb's ?

Antwoord

1. Er bevinden zich momenteel nog 10.516 pcb-houdende transformatoren en 5.968 pcb-houdende condensatoren in het Vlaamse gewest. Deze gegevens zijn afkomstig uit de inventaris voor pcb-houdende apparaten en geeft de situatie weer op 22 oktober 1999.

De transformatoren zijn als volgt verdeeld over de verschillende economische sectoren :

- energie- en waterhuishouding, 51% ;
- winning en verwerking van niet-energetische delfstoffen, chemische industrie, 9% ;
- metaalverwerkende industrie, 5% ;
- andere verwerkende industrie (voeding, textiel, hout, papier,...), 8% ;
- bouw, 1% ;
- handel, hotels, restaurants, 4% ;
- vervoer en communicatie, 6% ;
- bank- en verzekeringswezen, verhuur, 2% ;
- overige dienstverlening (scholen, ziekenhuizen, overheidsdiensten,...), 14%.

Transformatoren met minerale olie die werden verontreinigd door pcb's bevinden zich nog niet in een inventaris. De houders van dergelijke apparaten hebben er normaal gezien geen weet

van dat hun apparaten werden verontreinigd met pcb's. Een dergelijke verontreiniging wordt meestal pas vastgesteld op het ogenblik dat een apparaat moet worden afgevoerd.

Teneinde ook deze apparaten te kunnen opnemen in een inventaris, onderzoekt de OVAM de mogelijkheden om een analyseverplichting op te leggen bij afvoer van alle transformatoren die mogelijk pcb's bevatten.

In 1998 werden 114 pcb-houdende transformatoren afgevoerd naar vergunde verwerkingsinstallaties in binnen- en buitenland.

Reiniging en refilling van pcb-houdende transformatoren is toegestaan, maar moet wel tot doel hebben het pcb-gehalte in de transformatorolie te verminderen tot maximaal 500 ppm, en bij voorkeur tot minder dan 50 ppm.

2. In welke mate de inventaris van pcb-houdende apparaten sluitend is voor kleinere transformatoren die staan opgesteld in onder meer appartementsgebouwen, zal moeten blijken uit de resultaten die zullen worden behaald bij de diverse acties die OVAM zal (laten) uitvoeren met het oog op het vervolledigen van de inventaris van pcb-houdende apparaten.

Transformatoren die worden aangetroffen in leegstaande gebouwen, of die bij de verkoop van een gebouw werden achtergelaten door de vorige eigenaar van het gebouw, kunnen ambtshalve worden verwijderd indien de houder niet onmiddellijk kan of wil zorgen voor de verwijdering van de apparaten. De kosten van een ambtshalve verwijdering worden dan achteraf teruggevorderd van de houder. Het is de bedoeling op deze manier de transformatoren te verwijderen vooraleer gebouwen worden gesloopt.

Wat de schrootsector betreft, moet worden vermeld dat pcb-houdende transformatoren worden beschouwd als gevaarlijke afvalstoffen. Dit impliceert dat dergelijke apparaten enkel mogen worden verwerkt in installaties die vergund zijn voor de verwerking van gevaarlijke afvalstoffen (Vlarem II). Toezicht op de naleving van de bepalingen van Vlarem II gebeurt door de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), afdeling Milieu-inspectie.

3. Het gewicht aan condensatoren en de hoeveelheid pcb-olie in condensatoren van kleine apparaten in Vlaanderen is moeilijk kwantitatief weer te geven. De studie die de OVAM op dit

vlak heeft laten uitvoeren, resulteerde in een goede kwalitatieve omschrijving van de toestand, maar de kwantitatieve resultaten bleven beperkt tot schattingen.

Aan de hand van verkoopcijfers en gemiddelde levensduur werd berekend dat er in Vlaanderen vermoedelijk nog 60.000 pcb-houdende condensatoren in gebruik zijn in verlichtingsapparatuur. Dit type condensatoren bevat tussen de 30 en de 60 g pcb's per stuk.

Uit de studie is ook gebleken dat pcb-houdende condensatoren vaak werden aangewend in witgoed (wasmachines, vaatwassers, droogkasten, ...), en in mindere mate in bruingoed.

OVAM zal geen apart schema opstellen voor de inzameling en verwijdering van pcb-houdende condensatoren uit wit- en bruingoed. Dit wordt reeds geregeld via de aanvaardingsplicht voor wit- en bruingoed zoals bepaald in het Vlaams Reglement inzake Afvalvoorkoming en -beheer (Vlarea).

Met betrekking tot de inzameling voor condensatoren uit verlichtingsarmaturen kunnen we vermelden dat OVAM de mogelijkheid gaat onderzoeken voor het instellen van een aanvaardingsplicht voor TL-lampen, alsook voor de armaturen met de bijbehorende condensatoren.

4. België beschikt over een verwerkingscapaciteit van 3.000 ton/jaar voor het decontamineren van transformatoren. Daarnaast kunnen de ons omringende landen eveneens capaciteit ter beschikking stellen voor de verwerking van dergelijke apparaten. Twee installaties in Frankrijk en één installatie in Duitsland kunnen samen nog eens 3.600 ton/jaar verwerkingscapaciteit ter be-

schikking stellen voor het verwerken van Belgische apparaten.

Het is uiteraard zo dat het verlenen van afwijkingen tot uiterlijk 31 december 2010 ertoe zal leiden dat niet alle pcb-houdende apparaten zullen worden verwijderd tegen 31 december 2005. Er worden in het ontwerpverwijderingsplan wel criteria vermeld waaraan moet worden voldaan om in aanmerking te kunnen komen voor een afwijking op de einddatum.

Wat de verwijdering betreft, kunnen de houders van pcb-houdende apparaten de verwerkingswijze voor hun apparaten kiezen. Voorwaarden hierbij zijn dat de verwerking gebeurt in daartoe vergunde installaties en dat de gebruikte methode voldoet aan milieuveiligheidsnormen die gelijkwaardig zijn met verbranding.

Er zijn inderdaad houders die verkiezen de olie te laten dehalogeneren in plaats van te laten verbranden. Gelet op de kostprijs van dehalogenatie, wordt deze methode alleen aangewend voor de behandeling van speciale apparaten.

5. Een onderscheid tussen pcb-afvalolie op basis van de pcb-concentratie in ppm kan niet worden gemaakt.

Tevens beschikt OVAM niet over voldoende gegevens in verband met de in- of uitvoer van pcb-olie van of naar andere gewesten binnen België om een verantwoorde schatting te kunnen maken.

Op basis van de gegevens verzameld via de verordening 259/93 betreffende in-, uit- en doorvoer van gevaarlijk afval, is volgende informatie beschikbaar (in ton).

Invoer		1996	1997	1998	1999
BASF Antwerpen	Olie	377.140	239.960	266.560	–
Indaver Antwerpen	Olie	42.600	5.360	386.800	359.520
Stevor Genk	Olie	–	–	665.060	487.260
Watco Grimbergen	Apparaten	241.544	315.446	470.556	28.008
Uitvoer					
AKZO Nobel (NL)	Olie	–	97.160	253.320	198.140
ASEA Brown (D)	Apparaten	27.500	34.800	40.000	37.000
EMC Tredi (F)	Apparaten	–	39.715	39.000	–
Orion (NL)	Lamellen	307.220	578.920	382.540	–

6. Er is nog geen volledig overzicht van de hoeveelheid met pcb's sterk gecontamineerde gronden.

Conform het bodemsaneringsdecreet en het Vlaams Reglement op de Bodemsanering (Vlarebo) dient bij overdracht van gronden waar activiteiten hebben plaatsgevonden die bodemverontreiniging kunnen veroorzaken (lijst als bijlage 1 van Vlarebo), oriënterend bodemonderzoek te worden uitgevoerd. Tot deze zogenaamde "risicogronden" behoren ook gronden waar transformatoren voorkomen of voorkwamen met een individueel nominaal vermogen van meer dan 1.000 kVA. Naargelang dergelijke gronden worden overgedragen en dus onderzocht, zal het register van verontreinigde gronden worden aangevuld en het overzicht vollediger worden.

OVAM heeft daarnaast een studie aan de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) toevertrouwd om bodemsaneringsnormen en achtergrondwaarden voor pcb's voor te stellen. De resultaten van deze studie mogen in de loop van volgend jaar worden verwacht.

Vraag nr. 9
van 6 oktober 1999
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Afvalwaterheffing – Vermindering voor gehandicapten

De vigerende wetgeving voorziet in een vrijstelling van de milieuheffing op drinkwater voor gehandicapten. Voorwaarde is evenwel dat de watermeter op naam van de gehandicapte staat.

Hier rijzen heel wat problemen voor bepaalde groepen van gehandicapten. Gehandicapten die inwonen bij hun ouders kunnen deze maatregel niet genieten. Verlengd minderjarigen kunnen juridisch nooit meerderjarig worden en bijgevolg nooit een dergelijk voordeel genieten. Ten slotte zijn er nog de psychiatrische patiënten die gebruikmaken van de initiatieven van beschut wonen, waarbij de woning op naam staat van de VZW. Ook zij kunnen deze maatregel niet genieten.

Het huren van het huis op naam van één van de patiënten is een mogelijkheid, maar leidt tot heel wat problemen wanneer deze patiënt weggaat, zodat de betrokken organisaties deze piste noodgedwongen hebben verlaten.

In tijden waarin de thuiszorg en formules van semi-residentiële zorg meer en meer ingang vinden en bovendien door de overheid uitdrukkelijk worden gestimuleerd, lijkt een dergelijke werkwijze nog moeilijk te rechtvaardigen. Wie een gehandicapt familielid thuis verzorgt, lijkt wel te worden bestraft.

Bovendien bestaat voor gezinnen met volwassen gehandicapten de oplossing in een juridische constructie waarbij alle nutsvoorzieningen op naam van de gehandicapte worden gezet. Dit kan niet echt de bedoeling zijn.

1. Is het – gelet op het steeds toenemend belang van de thuiszorg – niet aangewezen de vrijstelling van de milieuheffing op drinkwater en gelijkaardige voordelen uit te breiden naar gezinnen waar een gehandicapte inwoont ?
2. De problematiek van de verlengd minderjarigen is nog schrijnender, omdat zij nooit aan de wetgeving kunnen voldoen om het voordeel te genieten.

Welke oplossing heeft de minister voor dit probleem ?

Antwoord

1. Overeenkomstig de wet van 26 maart 1971, zoals gewijzigd bij decreet van 20 december 1996 en 18 mei 1999, artikel 35ter, § 5, kan elke heffingsplichtige die de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten geniet, vrijstelling krijgen van de plicht tot betalen van de afvalwaterheffing. De heffingsplichtige is diegene op wiens naam de drinkwatermaatschappij factureerde in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar.

Het is dus niet voldoende, zoals in de vraag wordt gesteld, dat de heffingsplichtige gehandicapt is om vrijstelling te kunnen krijgen. De betrokkene moet de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten genieten, zodat alleen gezinnen die zich in een financieel moeilijke situatie bevinden vrijstelling kunnen krijgen.

Artikel 35ter, § 6 van bovenvermelde wet bepaalt dat personen die de inkomensvervangende tegemoetkoming genieten, maar niet de heffingsplichtige zijn omdat zij gedomicilieerd zijn in een gebouw met meerdere wooneenheden (een appartementsgebouw, een instelling,

...), vrijstelling kunnen krijgen van hun deel van de afvalwaterheffing.

Indien de psychiatrische patiënten waarvan sprake in de vraag gedomicilieerd zijn in het kader van initiatieven van beschut wonen waar de heffing betrekking heeft op meerdere woon-eenheden, kunnen zij wel vrijstelling van hun deel van de heffing krijgen. Hiertoe dienen zij binnen twaalf maanden na de verzendingsdatum van het heffingsbiljet de nodige documenten aan de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) te bezorgen.

2. Overeenkomstig het decreet houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begroting 1999 van 18 mei 1999 (Belgisch Staatsblad van 30 september 1999), kunnen heffingsplichtigen met een gezinslid gedomicilieerd op hetzelfde adres voor wie conform artikel 487bis-octies van het Burgerlijk Wetboek de verlengde minderjarigheid werd uitgesproken en die de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten geniet volgens de wet van 27 februari 1987, gewijzigd bij de wet van 22 december 1989 en bij de wet van 30 december 1992, reeds vrijstelling krijgen.

Vraag nr. 10
van 7 oktober 1999
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Parkbosproject Bredene – Stand van zaken

Het regeerakkoord bepaalt dat in verstedelijkte gebieden ruimte moet worden gereserveerd voor zogenaamde "stadsbossen".

In persverklaringen merkt de Vlaamse minister van Toerisme, de heer Renaat Landuyt, op dat aan de kust nog belangrijke inspanningen nodig zijn om dit doel te verwezenlijken. Hij spreekt daarbij over Blankenberge, waar momenteel 20 ha van de beloofde 70 ha aangelegd is, en van Oostende, waar amper 5 van de geplande 150 ha gerealiseerd is.

Over het geplande parkbos in Oostende/Bredene, ten oosten van de Spuikom, wordt nergens gesproken.

Is dit parkbos, aan de rand van Oostende en grotendeels op Bredens grondgebied, nog opgenomen

in de planning en zo ja, wanneer start men met de realisatie ervan ?

Antwoord

In 1997 werd in opdracht van de afdeling Bos en Groen een lokalisatiestudie voor een stadsrandbos in Oostende en Bredene uitgevoerd. Ondertussen werd reeds een aanvang genomen met de realisatie van het gedeelte van het stadsrandbos op het grondgebied van Oostende.

Ook het dossier van het parkbos in Bredene wordt verder voorbereid binnen de administratie. De verdere afwerking van het dossier is evenwel afhankelijk van de wijziging van het gewestplan, en dan vooral m.b.t. de voorgestelde wijziging van de bestemming van dagrecreatie naar parkgebied voor een smalle strook van het terrein tussen de Spuikom en het bestaande parkgebied. Het al of niet doorvoeren van deze wijziging is voor een deel bepalend voor de toekomstige aankoopprijs van het gebied.

Wanneer duidelijkheid is ontstaan over de eventuele herbestemming zal een nieuw schattingsverslag worden aangevraagd. Deze nieuwe schatting zal mee de basis vormen van de principiële beslissing die zal worden genomen rond het project van het parkbos.

Vraag nr. 12
van 12 oktober 1999
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Kabinetten – Dienstvoertuigen

Zie :
 Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen
 Vraag nr. 11
 van 12 oktober 1999
 van de heer Christian Van Eyken
 Blz. 154

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

JOHAN SAUWENS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN SPORT

Vraag nr. 2
van 28 september 1999
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Zweefsport – Mogelijkheden

Een typisch onderdeel van het vliegwezen is het zweefvliegen. Als per definitie hoort het thuis bij de recreatieve sporten.

Wel vereist het een ruime opleidingsperiode met ervaren instructeurs om de vliegtechniek aan te leren. Tevens is het zo dat het recreatieve element van het zweefvliegen voor jongeren nogal eens de aanzet betekent tot een latere professionele vliegcarrière. Geen wonder dan ook dat zowel de Belgische luchtmacht als de Sabena Flight Academy zweefstages (voor jongeren) organiseren, onder meer bedoeld om de attractiviteit van het vliegwezen te promoten en om de recrutering van piloten te bevorderen.

Blijkbaar wordt het met de dag moeilijker om in Vlaanderen nog aan zweefvliegen te doen.

1. Klopt het dat nergens in West- of Oost-Vlaanderen nog aan zweefvliegen kan worden gedaan ?

Welke mogelijkheden zijn er dan wel in de overige Vlaamse provincies ?

2. Wat is het beleid terzake ?

Antwoord

1. Het wordt inderdaad met de dag moeilijker om in Vlaanderen nog aan zweefvliegen te doen.

Het klopt dat men op dit ogenblik nergens in West-Vlaanderen aan zweefvliegen kan doen. De intercommunale van het vliegveld Wevelgem-Bissegem stelt op dit moment heel moeilijk te vervullen voorwaarden en verbiedt vanaf 1 januari 2001 het zweefvliegen volledig.

In Oost-Vlaanderen is er nog een privaat vliegveld in Overboelare (Geraardsbergen).

Met betrekking tot de mogelijkheden in de overige Vlaamse provincies gaat het om :

- Antwerpen : 4 vliegvelden (Balen, Brasschaat, Zoersel en Weelde) ;
- Limburg : 2 gemeenteterreinen (Hasselt, Zwartberg) ;
- Brabant : 2 militaire domeinen (Schaffen en Goetsenhoven-Tienen).

De laatste tien jaar zijn er een aantal vliegvelden ofwel gesloten, ofwel verboden voor zweefvliegen, namelijk : St.-Denijs-Westrem, Aalst, Oombergen, Beernem, Wevelgem, Zottegem en Brugge. De betrokken clubs moesten uitwijken naar Henegouwen (Cerfontaine) en Noord-Frankrijk. Zo verblijven er nu 6 Vlaamse clubs in Wallonië, (4 in Amougnes, 2 in Maubray). De 14 clubs in Vlaanderen (ongeveer 1.000 leden) krijgen het steeds moeilijker om hun sport te beoefenen, zeker in eigen streek.

2. Met betrekking tot het beleid terzake is het duidelijk dat zweefvliegen mogelijk moet blijven, maar deze problematiek overstijgt de sportmaterie.

De zweefvliegsport zoekt naar andere mogelijkheden. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen schrijft voor dat er geen vliegvelden meer mogen bijkomen, maar om te zweefvliegen is een strook gras in principe voldoende. Hiervoor zijn geen – al dan niet commerciële – vliegvelden nodig.

Op korte termijn moeten er stappen worden genomen om de vliegvelden Wevelgem-Bissegem en Ursel opnieuw open te krijgen of beschikbaar te maken voor het zweefvliegtuigen.

Om op lange termijn de plaats van zweefvliegvelden, al dan niet in verwevingsgebied, in Vlaanderen vast te leggen, zal er een initiatief worden genomen tot het oprichten van een interdepartementale werkgroep rond sport, ruimtelijke ordening en milieu, die overlegt met de gemeenten en provincies.

Vraag nr. 3
van 30 september 1999
van de heer JAN LOONES

Beschermde weidegebied Lampernisse – Handhavingsbeleid – Aankoop

De Westhoek, en meer bepaald het weidegebied (komgrondengebied) van Lampernisse, blijkt alweer te worden bedreigd in zijn ongereptheid.

Hoewel het weidegebied van Lampernisse sedert 1993, dankzij de definitieve bescherming, een beschermd statuut verkreeg, worden de jongste maanden verschillende bepalingen van het beschermingsbesluit met voeten getreden. Zo worden greppels en weidedepressies opgevuld met puin en aarde, wordt er gedraineerd zonder vergunning, worden veevangkooien geplaatst zonder vergunning, enzovoort.

Een strikt handhavingsbeleid terzake zou de betrokken eigenaars/gebruikers en gemeentebesturen duidelijk moeten maken dat dit zomaar niet kan.

Een aangewezen manier om het weidegebied, gelegen binnen de afbakening van het landinrichtingsproject Westhoek, blijvend te vrijwaren voor de toekomst, zou bovendien de aankoop zijn van de meest waardevolle gronden (met ecologische en cultuurhistorische waarden).

Meteen zou tevens worden tegemoetgekomen aan een van de beslissingen van het Vlaams regeerakkoord ter verwerving van natuurgebieden via een inhaalbeweging.

1. Is de minister op de hoogte van de recente overtredingen van verschillende bepalingen van het beschermingsbesluit m.b.t. het weidegebied van Lampernisse ?
2. Heeft de minister maatregelen genomen om daaraan een einde te maken ?
3. Heeft de minister initiatieven genomen, eventueel in de richting van aankoop, met het oog op een duurzame oplossing ter vrijwaring van de meest waardevolle gebieden in de Westhoek ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

Alle vastgestelde inbreuken op de bepalingen van het beschermingsbesluit houdende de bescherming als landschap van het komgrondengebied in Lampernisse werden gemeld aan de procureur des konings bij de rechtbank van eerste aanleg. Tot op heden werden de door Monumenten en Land-

schappen gevraagde herstelwerken nog niet gerechtelijk gevorderd.

Met betrekking tot de werking van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) in dit gebied moet worden vermeld dat het betrokken beschermd landschap voor ruim twee derde van de oppervlakte deel uitmaakt van de ruilverkaveling Fortem en tevens een deelproject vormt in het landinrichtingsproject Westhoek.

De verwerving van de meest waardevolle historische en ecologische gronden, hetzij door de Vlaamse Landmaatschappij, hetzij door de afdeling Natuur, biedt mijns inziens meer garanties voor het behoud van het historisch grondgebruik, het percellerings- en slotenpatroon, de bijzondere terreinconfiguratie en de waterhuishouding van het beschermd landschap.

Het beheer daarentegen van deze gronden in de vorm van extensieve begrazingsentiteiten, al dan niet met opgestuwde percelen ten behoeve van de floristische en avifaunistische waarden, is in het kader van de uitvoering van de ruilverkaveling Fortem een belangrijk discussiepunt. Zo duidt het structuurplan van de ruilverkaveling Fortem de zone van Lampernisse-Zuid aan als groene zone voor natuurontwikkeling mits opstuwning van de Kleine IJzerbeek. De slaagkansen van dit mooie voorstel staan of vallen met de mogelijkheid om beheersovereenkomsten af te dwingen bij de landbouwers.

Uit oogpunt van een langetermijnvisie enerzijds ten behoeve van het behoud van de waarden van het beschermd landschap en anderzijds evenzeer ten behoeve van een verantwoord beheer, lijkt een natuurontwikkelingsfunctie en -bestemming hier de beste keuze te zijn.

De haalbaarheid van deze keuze zal in overleg met mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, verder worden onderzocht.

Vraag nr. 4
van 30 september 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Pact met gemeenten en OCMW's – Draagvlak

Het pact tussen de Vlaamse regering en de gemeenten en OCMW's is een politiek akkoord om in gezamenlijk overleg samen te werken in het kader van een doelmatiger en democratischer

overheidsbeleid in de lokale besturen. Verschillende gemeenten en OCMW's onderschreven dit pact.

Het is belangrijk dat dit pact een engagement inhoudt van alle beleidsbetrokkenen, dus ook van de gemeente- en OCMW-raadsleden. Ook lokale maatschappelijk relevante groepen kunnen hierbij een zinvolle inbreng doen.

Zo ontstaat een breed draagvlak voor het lokale bestuur en is een eerstelijnsbeleid dicht bij de bevolking gegarandeerd, wat de bedoeling is van het pact.

1. Werden in gemeenten uitdrukkelijk lokale maatschappelijk relevante groepen betrokken bij de voorbereidingen ter afsluiting van het pact? Zo ja, in welke gemeenten?
2. Werden de leden van de gemeente- en OCMW-raden betrokken bij het totstandkomen van dit pact? Zo ja, in welke gemeenten werd dit pact goedgekeurd door gemeente- of OCMW-raad?
3. Is het niet zinvol bij de verdere evolutie van het "groeipact" specifieke plaatselijke bevolkingsgroepen te betrekken? Wordt daaraan gewerkt?

Antwoord

Het pact dat de Vlaamse regering en de Vlaamse gemeenten en OCMW's sloten, is een politiek akkoord waarbij de ondertekenaars zich engageren om gezamenlijk te overleggen en samen te werken om het overheidsbeleid in Vlaanderen doelmatiger en democratischer uit te bouwen ten bate van de Vlaamse burger. Het pact is dus een overeenkomst die verhoudingen tussen bestuursoverheden regelt. In die optiek is het niet betrekken van bepaalde bevolkingsgroepen bij de voorbereiding niet relevant.

Bij de besprekingen die tot het pact hebben geleid, vertegenwoordigde de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) de gemeenten en de OCMW's. De regering heeft zich niet ingelaten met de wijze waarop deze vereniging de inspraak van de Vlaamse gemeenten en OCMW's georganiseerd heeft. Zij heeft zich ook niet ingelaten met de wijze waarop de gemeenten en OCMW's tot hun besluit zijn gekomen. Wel heeft de VVSG zich ertoe verbonden om intensief met alle gemeenten en OCMW's te overleggen, zodat de engagementen een breed draagvlak hebben bij het lokale bestuursniveau.

Op 16 september 1999 ontving ik van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten volgend overzicht. De raden aangeduid met een x ondertekenden het pact.

(zie tabel *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 22 oktober 1999, blz. 61 e.v. – red.*)

Vraag nr. 5 van 30 september 1999 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Taalgebruik – Kiesbrieven randgemeenten

Bij de verkiezingen van 13 juni laatstleden werden de oproepingsbrieven in de zes faciliteitengemeenten rond Brussel en in Voeren volgens taalcode verzonden.

Dit gaat duidelijk in tegen de richtlijnen die vervat zaten in de omzendbrieven die destijds door de voorganger van de minister naar de betrokken gemeentebesturen werden gestuurd.

Is de minister op de hoogte van deze feiten?

Welke stappen heeft hij eventueel in dit dossier al gezet?

Antwoord

In het Belgisch staatsblad van 20 maart 1999 werden de onderrichtingen gepubliceerd van de federale minister van Binnenlandse Zaken van 5 maart 1999 inzake de verkiezingen van het Europees Parlement, van de Kamer, van de Senaat, van het Vlaams Parlement, van de Waalse Raad, van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad en van de Raad van de Duitstalige Gemeenschap.

Punt C. 8. van hoofdstuk I stelt terecht dat volgens de vaste rechtspraak van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht de oproepingsbrieven voor de kiezers worden beschouwd als betrekkingen met particulieren in de zin van de gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken. Dit wil zeggen dat in de randgemeenten en taalgrensgemeenten de oproepingsbrieven uitsluitend in de taal mogen zijn waarvan de betrokken particulier in zijn betrekking met de plaatselijke overheid gebruikmaakt.

Volgens de omzendbrief van 16 december 1997, waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, moet deze bepaling in die zin worden geïnter-

preteerd dat een inwoner telkens uitdrukkelijk moet verzoeken om de desbetreffende documenten in het Frans te ontvangen.

Het versturen van oproepingsbrieven volgens taalcode is bijgevolg in strijd met de omzendbrief. Ik heb dan ook op 29 september 1999 aan de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant de opdracht gegeven mij een globaal overzicht te bezorgen van de beslissingen die in verband met het drukken en/of verzenden van de oproepingsbrieven op basis van taalaanhorigheid werden getroffen, van de gevallen waarin hij tegen deze beslissingen is opgetreden en van de wijze waarop de oproepingsbrieven in de praktijk werden verstuurd.

Vanuit de bevoegdheid inzake de uitoefening van het administratief toezicht hebben de gouverneur en ikzelf nochtans slechts de bevoegdheid om op te treden tegen besluiten van de gemeenteoverheden. Het versturen van oproepingsbrieven is slechts een materiële daad en geen besluit. Slechts indien aan deze materiële handeling een besluit is voorafgegaan, kan hiertegen in het kader van het administratief toezicht worden opgetreden.

Het lijkt mij duidelijk dat de nietigheid van de verkiezingen niet kan worden ingeroepen op grond van het versturen van oproepingsbrieven in strijd met de taalwetten.

Artikel 107 van het Algemeen Kieswetboek bepaalt dat alle personen die zijn ingeschreven op de kiezerslijst tot de stemming worden toegelaten. De kiezer kan zich dus niet beroepen op het ontvangen van een in een verkeerde taal gestelde oproepingsbrief (hetgeen, indien men ervan uitgaat dat de betrokkene die oproepingsbrief niet verstaat, gelijk moet worden gesteld met het niet ontvangen van een oproepingsbrief), om nadien te beweren dat hij daardoor niet aan zijn stemplicht heeft kunnen voldoen.

Overeenkomstig artikel 31 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, spreekt het Vlaams Parlement zich uit over de geldigheid van de kiesverrichtingen betreffende zijn leden en hun opvolgers. Elk bezwaar tegen een verkiezing moet, op straffe van verval, schriftelijk gebeuren, ondertekend door één van de kandidaten, binnen tien dagen na het opmaken van het proces-verbaal.

Op 6 juli 1999 heeft het Vlaams Parlement zich uitgesproken over de geldigheid van de verkiezingen.

**Vraag nr. 6
van 30 september 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Export Vlaanderen – Benuttingsgraad subsidiecapaciteit

Kan de minister meedelen welke van de in 1997 en 1998 gereserveerde middelen voor initiatieven van Export Vlaanderen uiteindelijk niet werden aangewend wegens onvoldoende belangstelling vanwege het bedrijfsleven, wegens een gewijzigde economische conjunctuur in het buitenland of wegens verdagingen ?

Antwoord

Van de in 1997 en 1998 gereserveerde middelen voor initiatieven van Export Vlaanderen werd zowel in 1997 als in 1998 een bedrag van circa 6.000.000 (8 %) niet aangewend wegens onvoldoende belangstelling vanwege het bedrijfsleven, wegens een gewijzigde economische conjunctuur in het buitenland of wegens verdagingen.

**Vraag nr. 7
van 1 oktober 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Taalgebruik – Brieven dienst Voorafbetalingen

Ik beschik over een document waaruit blijkt dat de dienst Voorafbetalingen van het federale ministerie van Financiën eentalig Franse berichten naar inwoners van Vlaamse faciliteitengemeenten stuurt.

Dit gaat in tegen de visie van de vorige Vlaamse regering waarbij de vraag om Franstalige documenten te ontvangen bij iedere gelegenheid moet worden herhaald. Aangezien de minister reeds te kennen heeft gegeven dat dit ook zijn visie is, wens ik te vernemen of hij op de hoogte is van de hierboven geschetste gang van zaken.

Is hij het ermee eens dat die indruist tegen de taalwetgeving ?

Zo ja, heeft hij al stappen ondernomen ten aanzien van de federale overheid om een einde te maken aan die onwettelijke handelwijze ?

Antwoord

Binnen het kader van mijn bevoegdheden voor Binnenlandse Aangelegenheden ben ik enkel be-

voegd het gewoon administratief toezicht uit te oefenen op handelingen van gemeenten, OCMW's provincies en intercommunale verenigingen.

De Administratie van de Directe Belastingen, dienst Voorafbetalingen, van het ministerie van Financiën is een federale dienst. Het spreekt vanzelf dat ik, in mijn hoedanigheid van Vlaams minister, geen enkele bevoegdheid heb om op te treden tegen handelingen van federale overheidsorganen.

De visie van de vorige Vlaamse regering waarbij de vraag om Franstalige documenten te ontvangen bij iedere gelegenheid moet worden herhaald, visie die ik inderdaad onderschrijf, had bovendien enkel betrekking op documenten uitgaande van lokale besturen of Vlaamse overheidsinstellingen.

**Vraag nr. 8
van 6 oktober 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Voeren – Subsidiëring sportinfrastructuur

Het is bekend dat de loyale Voerenaars de concurrentiestrijd met de sportinfrastructuur die door toedoen van de Franse Gemeenschap werd uitgebouwd, niet aankunnen.

Sedert geruime tijd zijn de Voerenaars vragende partij voor de bouw van een sportschuur met minimale afmetingen van 44 m x 24 m x 7 m, zodat sportdisciplines kunnen worden beoefend waarvoor de Voerenaars nu alleen bij de Franstaligen terecht kunnen. De sportschuur zou kunnen worden gebruikt voor binnen- en buitenschoolse activiteiten.

Heeft de minister terzake reeds een beslissing genomen ?

Antwoord

In een recent verleden werden door het Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openluchtcreatie (Blos) reeds de mogelijkheden onderzocht in verband met de bouw van een nieuwe sporthal in de gemeente Voeren. Hieromtrent werd de Vlaamse volksvertegenwoordiger reeds in 1996 geïnformeerd door mijn voorganger, de heer Luc Martens, toenmalig Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

In verband met de behoefte in Voeren voor een nieuwe sporthal van 44 m x 24 m x 7 m, heb ik Blos gevraagd nogmaals een onderzoek hieromtrent in te stellen. Hieruit blijkt onder meer het volgende.

1. Het naschools gebruik van de bestaande turnzaal in de provinciale school in 's Gravenvoeren (afmetingen 23 m x 11 m x 7 m) blijft beperkt. In deze zaal kunnen weliswaar slechts kleinere sportdisciplines worden beoefend (badminton, volleybal, gymnastiek, judo, aerobic, ...).

Er bestaat op dit ogenblik geen enkele garantie dat een zaal met grotere afmetingen een betere naschoolse bezetting zal opleveren dan de bestaande kleinere zaal.

2. In de plaats van een nieuwe sporthal lijkt veel eerder behoefte te bestaan aan een degelijke sportomkadering, waarbij nieuwe sportinitiatieven worden genomen en bestaande sport-voorallen-activiteiten verder worden ondersteund en begeleid.

Dit kan leiden tot beter uitgebouwde sportstructuren en een betere bezetting van de bestaande sportaccomodaties (inclusief het overdekt zwembad).

3. Er is behoefte aan veeleer kleinschalige sport- en recreatie-infrastructuur, zoals de aanleg van enkele kleine sportterreinen.

Rekening houdende met deze bevindingen, met het feit dat sport een belangrijke factor is van gemeenschapsvorming en inburgering, alsook met het belang voor de jeugd om als overheid een degelijke competitie-infrastructuur te bezitten, wil ik graag onderzoeken hoe de Vlaamse Gemeenschap op korte termijn iets concreet kan doen voor het Vlaamse sportleven in Voeren.

Op langere termijn wil ik het Vlaams Actieplan van 8 februari 1995 uitvoeren en onderzoeken of de sportschuur een haalbare kaart is en zo ja, waar zij moet komen.

**Vraag nr. 9
van 6 oktober 1999
van de heer LUDWIG CALUWE**

Vlaamse ambtenaren – Vakantiegeld

Federaal minister voor Ambtenarenzaken Luc Van den Bossche onderzoekt of het mogelijk zou zijn

het vakantiegeld voor federale ambtenaren op hetzelfde niveau te brengen als de vergoedingen binnen de privé-sector (+/- 90 % van een bruto maandloon).

1. Werd een soortgelijke maatregel voor de Vlaamse ambtenaren reeds onderzocht ?
2. Heeft de federale minister hierover met de minister overleg gepleegd ?
3. Is hiervoor ruimte vrijgemaakt binnen de Vlaamse begroting 2000 ?

Antwoord

1. Naar aanleiding van het onderzoek ingesteld door federaal minister voor Ambtenarenzaken Luc Van den Bossche, om na te gaan of het mogelijk is om het vakantiegeld voor federale ambtenaren op hetzelfde niveau te brengen als de vergoedingen binnen de privé-sector (\pm 90 % van een bruto maandloon), kan ik meedelen dat ook voor de Vlaamse ambtenaren een eerste raming werd gemaakt van de budgettaire weerslag die een dergelijke maatregel zou hebben.

In de veronderstelling dat het bedrag van het vakantiegeld zou worden gebracht op 90 % van het bruto maandloon, kan de budgettaire weerslag voor de diensten van de Vlaamse regering (ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de vijf Vlaamse wetenschappelijke instellingen) worden geraamd op circa 430 miljoen frank.

Wat de Vlaamse openbare instellingen betreft die thans een vakantiegeldregeling hebben die geldt voor de overheidssector, kan via een louter extrapolatie de budgettaire weerslag worden geraamd op circa 560 miljoen frank.

2. De federale minister heeft hierover geen overleg gepleegd.
3. In het comité A werden nog geen concrete afspraken gemaakt nopens een eventuele verhoging van het vakantiegeld.

Derhalve werd in de begroting 2000 hiervoor nog niets opgenomen.

Vraag nr. 10
van 7 oktober 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten – Dossiers "onbehoorlijk bestuur"

Tijdens de vorige zittingsperiode gaf de voorganger van de minister te kennen dat hij zijn federale collega systematisch op de hoogte hield van daden van onbehoorlijk bestuur die werden gesteld door de burgemeesters van een aantal Vlaamse gemeenten met faciliteiten voor Franstaligen.

1. Heeft de Vlaamse regering ooit enig bericht ontvangen van het verder gevolg dat hieraan werd gegeven door de federale overheid ?
2. Informeert de minister geregeld naar het verloop van de verschillende dossiers die in het verleden door de Vlaamse regering aan de federale minister van Binnenlandse Zaken werden bezorgd ?
3. Werden tijdens deze zittingsperiode door de minister al dossiers van burgemeesters uit de faciliteitengemeenten voor verder gevolg overgezonden aan de federale regering ?
4. Wordt er eventueel op aangedrongen dat de federale minister zijn verantwoordelijkheid terzake zou nemen ?

Antwoord

Uit mijn onderzoek terzake blijkt dat mijn voorganger bij brief van 1 augustus 1997 een tuchtdossier doorstuurde naar de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken over de verspreiding van een artikel in het gemeentelijk informatieblad "Voeren info", verspreid in de loop van maart 1997, waarin beledigingen stonden aan het adres van de Vlamingen, de Vlaamse overheid en de Vlaamse instellingen. Hierop heeft de minister van Binnenlandse Zaken aan het gemeentebestuur laten weten dat een informatieblad uitgaande van de gemeentelijke overheid en door haar gefinancierd, objectief moet zijn, aan de bevolking een volledig beeld moet geven van de organisatie en werking van de gemeentelijke diensten en niet mag verworden tot een politiek pamflet van een individueel mandataris of een bepaalde politieke stroming. Daarbij heeft hij duidelijk laten aanvoelen dat, indien men op die manier doorgaat, het wel eens een zwaarwichtig dossier zou kunnen worden.

Wat de andere faciliteitengemeenten betreft, werden in het verleden geen tuchtdossiers naar de federale minister van Binnenlandse Zaken gezonden.

Tijdens deze zittingsperiode werden door mij nog geen tuchtdossiers betreffende de faciliteitenge-

meenten voor verder gevolg overgezonden aan de federale minister van Binnenlandse Zaken.

Wat de laatste vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreft, ben ik ervan overtuigd dat de bevoegde federale minister zijn verantwoordelijkheid dossier per dossier zal nemen wanneer dat nodig is. Als daar aanleiding toe is, zal ik aan de gevoerde briefwisseling herinneren.

**Vraag nr. 11
van 8 oktober 1999
van de heer PAUL VAN GREMBERGEN**

Vlaamse milieubedrijven – Exportpromotie

Een recente studie van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) over de Vlaamse milieusector toont onder meer aan dat heel wat Vlaamse milieubedrijven nieuwe exportmogelijkheden zoeken. Voor de afzet in de directe buurlanden bijvoorbeeld is één op vier of één op drie exporterende bedrijven nieuw te noemen. Daaraan gekoppeld stelt de SERV vast dat een aantal andere landen hun milieubedrijven zeer actief ondersteunen bij hun exportactiviteiten. Men verwijst dan vooral naar Amerika, Canada en het Verenigd Koninkrijk.

Er wordt erkend dat ook de Vlaamse overheid inspanningen verricht, maar "de milieubedrijven zouden relatief weinig van deze diensten gebruikmaken".

1. Op welke wijze worden de Vlaamse milieubedrijven bij hun exportactiviteiten effectief ondersteund ?
2. Hoe evalueert de minister dit specifiek exportinstrumentarium, onder meer in vergelijking met de ondersteunende activiteit van de Amerikaanse, Canadese en Britse overheid ?
3. Hoeveel milieubedrijven maken van deze diensten thans gebruik ?
4. Deelt de minister de mening van de SERV dat nog te weinig milieubedrijven van deze diensten gebruikmaken ?
5. Zo ja, waaraan wijt de minister deze onderbenutting van de ondersteunende dienstverlening ?

Antwoord

1. De Vlaamse milieubedrijven worden bij hun exportactiviteit door Export Vlaanderen op dezelfde wijze ondersteund als de andere Vlaamse exporterende bedrijven, namelijk door middel van het toekennen van financiële stimuli, door de organisatie van groepszakenreizen, contactdagen en groepsstanden op buitenlandse vakbeurzen, ... Zoals voor de andere sectoren worden er voor de milieusector nu en dan een aantal thematische acties georganiseerd.
 2. Er bestaat aldus geen specifiek exportinstrumentarium voor de milieusector binnen Export Vlaanderen. Met betrekking tot specifieke instrumenten ter ondersteuning van de internationale ontplooiing en valorisatie van de Vlaamse milieuknowhow kan wel worden verwezen naar :
 - a) de creatie in 1997 van een Vlaams Milieu Trust Fund bij de Wereldbank door de toenmalig minister-president Luc Van den Brande en toenmalig minister bevoegd voor Milieu Theo Kelchtermans. Het fonds beoogt de participatie van Vlaamse partners in door de Wereldbank gefinancierde milieuprojecten te bevorderen ;
 - b) de activiteiten van de Vlaamse Milieu Holding (VMH). Die verschafft risicokapitaal ten behoeve van de ontwikkeling van de Vlaamse milieu-industrie en is ook sterk internationaal actief via de Vlaamse Milieu Holding Internationaal (VMHI).
- Beide vallen echter buiten mijn bevoegdheidsdomein.
- Informatie over de overheidssteun specifiek voor de exporterende milieubedrijven in de Verenigde Staten, Canada en het Verenigd Koninkrijk zal later worden meegedeeld.
3. In 1998 maakten milieubedrijven gebruik van de volgende diensten :
 - financiële tegemoetkomingen voor prospectiesteun : 6 bedrijven ;
 - subsidies voor individuele deelname aan vakbeurzen : 10 bedrijven ;
 - acties : er werden drie thematische acties gerealiseerd, met in totaal 24 deelnemende bedrijven (Verenigd Koninkrijk : 6 deelnemers ;

Portugal : 8 deelnemers ; Hongarije : 10 deelnemers). Het percentage milieubedrijven dat aan de collectieve acties met multisectoraal karakter deelneemt, bedraagt circa 2 %.

4. Ik deel de mening van de SERV dat inderdaad te weinig milieubedrijven van deze diensten gebruikmaken.
5. Deze onderbenutting van de ondersteunende dienstverlening is mijns inziens te wijten aan het gebrek aan belangstelling van de bedrijven uit de milieusector.

Tijdens de afgelopen jaren diende Export Vlaanderen diverse geplande acties in de milieusector, zoals contactdagen en workshops, te annuleren bij gebrek aan belangstelling vanwege de bedrijven. Enkel de groepsstanden op Franse vakbeurzen zoals Pollutec, kunnen op relatief grote belangstelling rekenen.

De geringe belangstelling vindt vermoedelijk zijn oorzaak in de sterke heterogeniteit van deze sector, waarbij onder meer de scheidingslijnen met andere sectoren niet scherp zijn afgebakend.

Desondanks blijft Export Vlaanderen in het actieprogramma 2000 thematische acties voor de milieusector plannen, onder meer contactdagen in de Baltische Staten en de zakenreis naar Turkije.

Vraag nr. 12
van 12 oktober 1999
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Kabinetten – Samenstelling

Zie :

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

Vraag nr. 10

van 12 oktober 1999

van de heer Christian Van Eyken

Blz. 154

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 14
van 14 oktober 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

SIF+-gemeenten – Overdracht van middelen

Sinds 1996 vervangt het Sociaal Impulsfonds (SIF) een waaier van andere fondsen, dotaties en begrotingsartikelen om de kansarmoede in steden en gemeenten tegen te gaan. Elk OCMW heeft een gewaarborgd trekkingsrecht. Een aantal gemeenten beschikken over extra middelen, afhankelijk van criteria als werkzoekenden, bestaansminimumtrekkers, kwaliteit van woningen, kinderen in probleemsituaties, enzovoort, die door gemeente en/of OCMW kunnen worden gebruikt.

Minister Vogels verklaarde tijdens de gedachtewisseling in de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen van 7 oktober jongstleden dat zowel zijzelf als minister Anciaux en de minister bevoegd zijn voor het SIF, vermits het hier gaat én over grootstedelijk beleid, én over OCMW's en gemeenten. Vandaar dat ik deze vraag ook richt aan de drie ministers.

Nu de eerste impulsperiode voor de SIF+-gemeenten voorbij is, kan men allicht de balans beginnen te maken in verband met het al dan niet zinvol en effectief besteden van de middelen in deze periode. Aangezien het hier om een concreet meerjarenplan ging, zullen de projecten nu immers moeten kunnen worden afgerond.

1. Kunnen SIF+-gemeenten financiële middelen overdragen van één impulsperiode naar een volgende ? Wat indien zij niet in aanmerking komen als SIF+-gemeente ? Moet dit passen in het meerjarenplan van het OCMW ?
2. Welke van de SIF+-gemeenten vroegen om een deel van de middelen over te dragen naar de volgende impulsperiode ?
3. Welke motivatie werd hierbij gebruikt ? Om welke bedragen gaat het ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden en aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden.

**Vraag nr. 15
van 18 oktober 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 11

van 18 oktober 1999

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 135

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

**Vraag nr. 17
van 20 oktober 1999
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Kasteel Beaulieu (Machelen) – Restauratie

De Vlaamse regering is zopas akkoord gegaan met het uitvoeren van dringende instandhoudingswerken aan het kasteel Beaulieu in Machelen. Hiermee zou een bedrag gemoeid zijn van circa 1,5 miljoen.

Gelet evenwel op de staat van verval van dit vroeger merkwaardige kasteel, zullen verdere restauratiewerken moeten worden uitgevoerd die alleszins een veelvoud zullen kosten van genoemd bedrag.

1. Vallen deze kosten ten laste van de NV Beaulieu, die achteraf het gebouw zal inrichten om er kantoren in te vestigen ?
2. Heeft men reeds enig idee van de kostprijs van deze restauratiewerken ? Welke waarborgen bezit men reeds dat genoemde vennootschap voor de goede afloop van de werken zal instaan ?

3. Een bestemmingswijziging zal ook moeten worden doorgevoerd om de installatie van kantoren toe te laten.

Werden reeds initiatieven genomen op het vlak van de ruimtelijke ordening ?

4. Door een koninklijk besluit (KB) moet sedert 1 augustus bij bouw- en verbouwwerken een veiligheidscoördinator worden aangewezen.

Wordt deze voor toezicht op de restauratie van het kasteel Beaulieu door de Vlaamse Gemeenschap aangewezen, of door de naamloze vennootschap die het in erfpacht heeft gekregen ?

- N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands beleid en Europese Aangelegenheden.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING
EN MEDIA

**Vraag nr. 2
van 28 september 1999
van de heer JACKY MAES**

"Camping Cosmos" – Productiepremie

De Raad van State heeft de Vlaamse regering tot tweemaal toe teruggefloten in verband met haar omstreden weigering een productiepremie toe te kennen aan de film "Camping Cosmos". Een eerste keer met het arrest nr. 69.924 van 2 december 1997. Een tweede keer met het arrest nr. 76.505 van 20 oktober 1998. De Raad van State heeft dan ook gesteld dat door het weigeren van deze premie van 6,5 miljoen frank een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel is ontstaan.

Met deze tweede schorsing die nu een feit is, wordt het besluit van 26 november 1996 van de Vlaamse regering om geen productiepremie toe te kennen aan de CVBA Transatlantic Films voor de langspeelfilm "Camping Cosmos", definitief vernietigd. De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De bal ligt nu in het kamp van de nieuwe Vlaamse regering, want de productiepremie van 6,5 miljoen werd tot op heden nog steeds niet uitbetaald.

1. Is de minister op de hoogte van het feit dat de Vlaamse regering nog steeds geen uitvoering heeft gegeven aan het arrest van de Raad van State omtrent de productiepremie van de film "Camping Cosmos" ?
2. Wordt de productiepremie van 6,5 miljoen als nog toegekend ?

Zo ja, wanneer wordt ze uitbetaald ?

Antwoord

Ik heb kennis genomen van het contentieux omtrent dit dossier.

Na de tweede uitspraak werd gestreefd naar een minnelijke schikking. De zaak is nog altijd in bespreking tussen de aangestelde advocaten.

Zodra hierover officieel uitsluitsel is, zal ik terzake een beslissing nemen.

Vraag nr. 3 van 1 oktober 1999 van de heer JOS DE MEYER

Gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke – Stand van zaken

De realisatie van het gecontroleerd overstromingsgebied in Kruibeke is een omstreden project bij een deel van de bevolking. Recentelijk is er een bouwaanvraag ingediend voor de realisatie van de ringdijk.

1. Volgens mijn informatie ligt deze ringdijk gedeeltelijk buiten het overstromingsgebied en binnen het bijzonder plan van aanleg (BPA) Sportcentrum.

Is deze informatie correct ? Wat zijn hiervan de gevolgen ? Moet de procedure voor de bouw-

aanvraag en het openbaar onderzoek dan heropstarten ?

2. Is de MER-studie (milieueffectrapport) ondertussen volledig afgewerkt ?

Wat zijn de gevolgen voor de kwaliteit van het grondwater en de bodem door gebruik van vervuild slib ?

Zijn de ligging en de grootte van het wachtbekken reeds bekend ?

Op welke wijze wordt de Barbierstreek in dit project geïntegreerd ?

Is er reeds officieel overleg geweest met het gemeentebestuur van Kruibeke over dit MER-rapport ? Wanneer ? Met wie ? Met welke afspraken ?

Is de bevolking van Kruibeke, Bazel, Rupelmonde reeds geïnformeerd over dit belangrijk project ? Of vindt de minister dit overbodig ? Zo neen, wanneer en hoe zal dit gebeuren ?

Welke beleidsuitgangspunten hanteert de minister m.b.t. de totaalrichting van dit gebied ? Op welke wijze worden veeteelt, landbouw, natuur, recreatie in dit gebied verzoend ?

4. Denkt de minister nog aan de realisatie van het sluitstuk van het Sigmaplan, namelijk de realisatie van de stormstuw ? Hoever staan deze plannen ? Worden er ook overstromingsgebieden op de rechteroever gerealiseerd, of wordt alleen Kruibeke belast met de zogezegde beveiliging van de Zeeschelde ?
5. Welke oppervlakte (in ha en met juiste ligging) moet worden onteigend voor de realisatie van het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke – Bazel – Rupelmonde ?

Antwoord

1. Een klein deel van de ringdijk zoals aangevraagd, was qua tracé op een bepaalde plaats niet conform met het gewestplan. Dit minieme deel viel binnen de begrenzing van het BPA Sportcentrum van de gemeente Kruibeke. Niettemin heeft de gemeente het in haar advies niet nodig geacht hierop te wijzen.

Als gevolg van deze vaststelling werden de oorspronkelijke plannen C4 8657 en C4 8659 ver-

vangen door de plannen C4 8657A en C4 8659A. Aangezien het hier om gewijzigde plannen gaat, zullen mijns inziens de procedure van de bouwaanvraag en derhalve ook het openbaar onderzoek moeten worden heringediend en overgedaan.

2. Aangezien de bouwaanvraag slechts volledig kan worden verklaard indien ze vergezeld was van een conform verklaard MER en aangezien dit ook gebeurde, moet ik besluiten dat het MER volledig afgewerkt was.

Het conform verklaren en het interpreteren van een MER valt echter volledig binnen de bevoegdheid van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal).

Aangezien er een openbaar onderzoek werd gehouden, is de bevolking van de betrokken gemeente zeker geïnformeerd over dit project.

- 3, 4 en 5. Het antwoord op deze deelvragen behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister bevoegd voor Openbare Werken.

**Vraag nr. 4
van 7 oktober 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Zeekanaal Willebroek – Woonzone

Het gemeentebestuur van Willebroek heeft tijdens de vorige zittingsperiode een aanvraag ingediend om een deel van de beschikbare terreinen gelegen aan het Zeekanaal in Willebroek voor te behouden voor woongebied. Meer bepaald betreft het hier het gebied langs de Heindonksesteenweg en de Fabrieksstraat.

Tot op heden heeft het gemeentebestuur hierop geen antwoord ontvangen.

Heeft de minister terzake reeds een beslissing genomen ?

Antwoord

Het gemeentebestuur van Willebroek heeft vorig jaar voorstellen geformuleerd voor wijziging van het gewestplan Mechelen. Deze voorstellen hadden deels betrekking op het voorzien in nieuwe industriegronden, deels op het wijzigen van industriegronden in andere bestemmingen. Zo wordt ook voor het gebied tussen de Heindonksesteen-

weg, het kanaal (Fabriekstraat), de Mechelsesteenweg en de spoorweg Mechelen-Sint-Niklaas, thans op het gewestplan Mechelen voor het grootste gedeelte industriegebied, een wijziging in woongebied gevraagd.

Vragen tot gewestplanwijziging worden thans getoetst aan het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. De gemeente Willebroek is daarin opgenomen als een economisch knooppunt buiten de stedelijke gebieden. Dergelijk knooppunt wordt in een provinciaal uitvoeringsplan afgebakend, of op voorstel van de provincie door het Vlaams Gewest in de gewestplannen afgebakend. In afwachting van het afbakingsproces is het voorbarig thans reeds in bijkomende industriegronden te voorzien. Om die reden werden er recentelijk alleen nog gewestplanwijzigingen doorgevoerd om te voldoen aan dringende behoeften.

Door de behoefte aan bijkomende industriegronden en de problemen om nieuwe industrieterreinen te vinden, is het niet evident om "bestaande" industriegronden te schrappen. Zeker niet wanneer het een site betreft die van rond de eeuwwisseling een industrieel karakter heeft en die bovendien langs het Zeekanaal gelegen is, een internationale waterweg met groot gabarriet. De beschikbaarheid van industriegrond aan het Zeekanaal is in Willebroek essentieel om de modal shift naar de waterweg conform het hedendaags mobiliteitsbeleid te doen lukken.

Ten slotte, wat de vraag tot wijziging naar woongebied betreft, zijn er in Willebroek nog "ruime" woon(uitbreidings)gebieden voorhanden en is er dus geen behoefte aan bijkomende woongebieden. Dit blijkt uit de woonbehoeftestudie van de gemeente.

Om voormelde redenen werd in de lopende wijziging van het gewestplan Mechelen waartoe de vorige Vlaamse regering op 8 juni 1999 heeft beslist, de gevraagde wijziging niet opgenomen. Het ontwerp-gewestplan werd aan het gemeentebestuur toegezonden, zodat het kennis heeft van de genomen beslissing.

**Vraag nr. 5
van 8 oktober 1999
van de heer CARL DECALUWE**

GSM-masten – Inplanting langs gewestwegen

Door de telecomoperatoren worden GSM-masten geplaatst langs hoofdwegen en primaire wegen, vaak in de bouw- en geluidsvrije zones.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal GSM-masten gelegen langs enerzijds hoofdwegen en anderzijds primaire wegen ?
2. Welke vergunningsregeling bestaat er hieromtrent ?
3. In welke mate zijn er processen-verbaal opge maakt voor GSM-masten die niet goed werden geplaatst ? Indien deze bestaan, hoeveel zijn het er en in welke mate wordt dan ook effectief opgetreden ?

N.B. Een vraag over hetzelfde onderwerp werd gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Antwoord

1. Deze informatie wordt niet systematisch bijgehouden. Ik kan dan ook geen exact antwoord terzake geven.

Wel kan ik medelen dat op 4 juni 1998 een code voor een duurzame ruimtelijke inplanting van draadloze telecommunicatie-infrastructuur werd ondertekend door de toenmalig Vlaamse minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening Eddy Baldewijns, de drie telecomoperatoren en de betrokken administraties. Deze code onderschrijft verschillende basisprincipes, waaronder het principe van duurzaam ruimtegebruik door bundeling van de basisstations met bestaande gebouwen en infrastructuur en het principe van medegebruik. Tevens werd een wederzijds engagement aangegaan dat de operatoren een overzicht van het reeds in exploitatie zijnde netwerk aan de overheid zouden overhandigen en dat er afspraken zouden worden gemaakt inzake plaats, vormgeving en inplanting.

Deze code fungeert als leidraad bij de behandeling van bouwaanvragen. Zo zijn er thans een 140-tal aanvragen in behandeling voor de oprichting van multi-operatorsites langs de autosnelwegen op domein dat wordt beheerd door de administratie Wegen en Verkeer. Dit zijn pylonen waarvan meer dan één operator kan gebruikmaken. Verwacht wordt dat dit aantal tot 250 dossiers kan oplopen.

2. Voor vaste permanente constructies is uiteraard een bouwvergunning noodzakelijk.

3. Uiteraard zijn er reeds processen-verbaal opge maakt voor GSM-pylonen die zonder bouwvergunning werden opgericht.

De exacte omvang is moeilijk te bepalen, daar deze informatie evenmin systematisch wordt bijgehouden en de processen-verbaal door diverse instanties worden opgemaakt (administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm), rijks-wacht, gemeentepolitie, bevoegde gemeentelijke ambtenaren, ...).

Tegen iedere overtreding wordt door de administratie, binnen de beschikbare middelen, opgetreden. De effectieve veroordeling is uiteraard een zaak voor de rechterlijke macht.

(Antwoord Steve Stevaert : blz. 143 – red.)

Vraag nr. 6 van 8 oktober 1999 van de heer JOACHIM COENS

BPA's zonevreemde bedrijven – Stand van zaken

De problematiek van de zonevreemde bedrijven verdient bijzondere aandacht. Zonevreemde bedrijven zorgen voor heel wat tewerkstelling en hebben vaak geen alternatieve vestigingsplaats door een gebrek aan bedrijventerreinen.

Tijdens de vorige zittingsperiode werden in de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer hoorzittingen gehouden, zowel met de administratie als met vertegenwoordigers van werknemers- en werkgeversorganisaties. Daarbij werd de planmatige aanpak naar voren geschoven als beste oplossing voor de zonevreemde bedrijven. Door het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening krijgt het sectoraal bijzonder plan van aanleg (BPA) een ruimere decretale basis.

In de praktijk lijkt de administratie er echter de voorkeur aan te geven om de toestand van deze bedrijven te regelen door middel van structuur- en uitvoeringsplannen in het kader van het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening. Er zijn ook vragen in verband met de juiste interpretatie van de richtlijnen omtrent het sectoraal BPA die door de provinciale diensten van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) moeten worden toegepast.

1. Hoeveel BPA's werden aan de minister voorgelegd sedert zijn aantreden ? In hoeveel van deze BPA's trof de minister reeds een beslissing ? In hoeveel van deze BPA's is er sprake van een rappel door de gemeente ?

Hoelang is nu de totale behandelingsduur van een BPA ? Hoe evolueerde deze behandelingsduur sedert de goedkeuring van de omzendbrief van 27 februari 1997 in verband met BPA zonevreemde bedrijven (Belgisch Staatsblad van 13 maart 1997) ?

2. Hoeveel gemeenten, per provincie, zijn bezig met de opmaak van een sectoraal BPA ? In welk stadium ? Over hoeveel bedrijven gaat het per gemeente en hoeveel mensen stellen deze bedrijven te werk ?
3. Wat is de specifieke toestand in de provincie Antwerpen ? Welke werkwijze wordt daar gevolgd en wat is de timing ? Hoeveel mensen van de provinciale afdeling van Arohm houden zich met deze sectorale BPA's bezig ? Kan worden aangetoond dat deze dossiers prioritair worden behandeld, zoals voorgeschreven in de vermelde omzendbrief ?
4. Welke dossiers van zonevreemde bedrijven kunnen via een gewoon BPA, dus individueel, worden opgelost ?
5. Wat zijn de instructies die de provinciale diensten van Arohm bij de opmaak van BPA's moeten hanteren inzake de volgende categorieën zonevreemde bedrijven: de zonevreemde land- en tuinbouwcentra, de zonevreemde horeca, de zonevreemde ambachtelijke bedrijven ?
6. Kan een sectoraal BPA dat pas gerealiseerd zal zijn na het ingaan van het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening (1 mei 2000), worden onderworpen aan de planbatenregeling ?
7. Wat is het exacte criterium om een zonevreemd bedrijf door zijn oppervlakte niet op te nemen in een sectoraal BPA en door te verwijzen naar een gewestplan ?

Antwoord

1. Sinds juli 1999 heeft mijn administratie 2 ontwerpen van sectoraal BPA voor definitieve goedkeuring ontvangen, namelijk Tongeren eind september en Deerlijk half oktober. De dossiers van deze ontwerpen van sectorale

BPA's worden momenteel voor besluitvorming voorbereid binnen de decretale termijnen. Zodoende is van rappel nog geen sprake.

Uit de termijnen bij de reeds goedgekeurde sectorale BPA's valt af te leiden dat het gemiddeld 14 tot 15 maanden duurt om de formele procedure (van de eerste adviesvraag conform artikel 18 tot en met het minister besluit (MB) te doorlopen.

Gelet op het beperkt aantal sectoraal BPA's goedgekeurd of in definitieve fase, is een evolutie nog niet af te leiden. Toch merk ik op dat de adviesvragen over voorontwerpen van sectorale BPA's conform artikel 18 in 1999 duidelijk gestegen zijn. Tot op heden zijn in 1999 door mijn administratie 15 gemeenten geadviseerd, ten opzichte van 6 gemeenten in 1998 en 3 gemeenten in 1997.

2. Van formele procedures, dus vanaf adviesvraag artikel 18 tot en met ministerieel besluit, zijn de volgende gegevens bekend.
 - Er is in Antwerpen door Laakdal een voorontwerp ingediend waarin 14 bedrijven in aanmerking komen voor een sectoraal BPA, maar vooralsnog slechts 2 bedrijven zijn opgenomen.
 - In Limburg heeft Bocholt een voorontwerp ingediend waarin 21 bedrijven in aanmerking komen en 18 zijn opgenomen. Door Tongeren is een ontwerp voorgelegd voor goedkeuring waarin 101 bedrijven in aanmerking komen voor toepassing van omzendbrief RO 97/01, en er zijn 16 bedrijven opgenomen.
 - In Oost-Vlaanderen zijn er voorontwerpen ingediend door Evergem, Geraardsbergen, Kluisbergen, Knesselare, Wetteren en Zottegem (6). In totaal kunnen 234 zonevreemde bedrijven in aanmerking komen volgens omzendbrief RO 97/01 en zijn 70 bedrijven opgenomen in de voorontwerpplannen.
 - In de provincie Vlaams-Brabant heeft Sint-Pieters-Leeuw een voorontwerp ingediend waarin 17 bedrijven in aanmerking komen voor een sectoraal BPA, maar slechts 1 bedrijf is opgenomen. Gooik heeft reeds een goedgekeurd sectoraal BPA zonevreemde bedrijven. Bij het ontwerp werden echter verschillende inventarislijsten bijgevoegd zonder een gemeentelijke uitspraak over wat

de inventaris was. Aldus is in het ministerieel besluit geen inventaris opgenomen.

- In West-Vlaanderen zijn voorontwerpen ingediend door Anzegem, Avelgem, Diksmuide, Harelbeke, Kortemark, Lendelede, Oostkamp, Spiere-Helkijn, Staden, Wingene en Zwevegem (11). In de voorontwerpen komen 741 bedrijven in aanmerking voor toepassing van de omzendbrief. Deerlijk heeft een ontwerp voor definitieve goedkeuring voorgelegd. Wingene en Zwevegem zijn de enige gemeenten in West-Vlaanderen die reeds een goedgekeurd BPA zonevreemde bedrijven hebben. Beide gemeenten hebben een adviesvraag artikel 18 voor de tweede fase gesteld.

Mijn administratie is slechts gedeeltelijk op de hoogte van gemeenten die de opmaak van een sectoraal BPA overwegen of vragen hebben gesteld omtrent de mogelijkheden van een sectoraal BPA. Enkel een tiental gemeenten heeft het opportuun geacht om informeel contact te leggen met Arohm. Daarbij is te benadrukken dat dit geenszins betekent dat ook daadwerkelijk een sectoraal BPA zal worden opgemaakt.

De gemeentelijke gegevens over de bedrijven geven weinig tot geen informatie over de tewerkstelling.

3. Over de specifieke toestand in de provincie Antwerpen kan ik naar het antwoord op vraag 2 verwijzen.

De werkwijze is in deze provincie gelijk aan de andere provincies : op gemeentelijke initiatieven op informeel vlak wordt gereageerd na overleg tussen de ROHM-afdeling en de beleidsafdeling Ruimtelijke Planning. Voor formele adviesvragen dient de gemeente alle bevoegde instanties en besturen om advies te vragen en de verdere decretale procedure voor BPA's te doorlopen. De betrokken afdelingen van Arohm hebben dergelijke adviesvragen beantwoord binnen de decretale termijn van dertig dagen.

4. De omzendbrief RO 97/01 is bedoeld als anticipatie op het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. De voorkeur blijft uitgaan naar een geïntegreerde aanpak met betrekking tot de behandeling van zonevreemde bedrijven in bestemmingen van de open ruimte.

Het kan voorkomen dat een bedrijf gelegen is in een omgeving waarvoor de gemeente als geheel een BPA wenst op te maken. In dergelijke situatie geldt het BPA als de invulling en detailtering van het gewestplan en/of de omzendbrief RO 93/01 voor afwijking van het gewestplan.

Een ander mogelijk scenario dat thans wordt bestudeerd, is de versnelde invoering van het planologisch attest, dat wordt losgekoppeld van de eis om over een goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan te beschikken, maar wel wordt gekoppeld aan de opmaak van een zogenaamd bedrijfs-BPA. Dit BPA zal noodzakelijkerwijze ruimtelijk worden afgewogen mede op basis van de principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (cf. artikel 165 van het nieuwe decreet RO). Het initiatief gaat hierbij uit van het bedrijf zelf, waarbij de overheid wordt gedwongen op pro-actieve en toekomstgerichte wijze uitspraken te doen. Deze denkpiste vergt echter een nieuwe decretale onderbouw.

5. Het standpunt van mijn administratie is dat het sectoraal BPA als voorafname van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan dient voor dringende problemen van industriële, ambachtelijke, agrarisch toeleverende en agrarisch verwerkende bedrijven.

Een sectoraal BPA waarin daarnaast ook kleinhandel, horeca, recreatie en landbouwbedrijven worden opgenomen, stemt niet overeen met de oorspronkelijke doelstelling van dit instrument. De opmaak van een sectoraal BPA wordt er enkel door verzwaard. Om voor deze bedrijven een ruimtelijke afweging te kunnen maken, is immers een ander en veel ruimer afwegingskader nodig (zoals een visie op kleinhandel, op recreatief medegebruik van de open ruimte, op landbouw, ...).

Vanuit dit opzicht kan de gemeente beter investeren in de opmaak van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

6. Het nieuw decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening stelt enkel planbaten voorop bij ruimtelijke uitvoeringsplannen.

Aldus geldt in de regelgeving, zoals op dit ogenblik bekend, geen planbatenregeling voor sectorale BPA's die in uitvoering komen na 1 mei 2000.

7. Het is niet wenselijk om een te absoluut criterium te hanteren om een bedrijf al dan niet op te nemen ; het is beter om dit geval per geval ruimtelijk te beoordelen.

In principe is het functioneren van bedrijven op lokaal niveau en de omvang van het ruimtelijk probleem doorslaggevend om het sectoraal BPA als instrument te gebruiken. Daarbij wordt vanuit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen de oppervlakte van maximaal vijf hectare als richtinggevend vooropgesteld.

**Vraag nr. 9
van 18 oktober 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 11
van 18 oktober 1999
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 135

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

**Vraag nr. 11
van 18 oktober 1999
van de heer JAN LOONES**

Havenuitbouw Zeebrugge – Gebiedsbestemmingen

Zie :
Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
Vraag nr. 11
van 18 oktober 1999
van de heer Jan Loones
Blz. 178

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president

van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

**Vraag nr. 12
van 18 oktober 1999
van de heer DIRK DE COCK**

Geplande loskade Temse – Gebiedsbestemmingen

Ik vernam dat er plannen bestaan om langs de Schelde in Temse, stroomafwaarts van de brug ter hoogte van de watersportclub, een loskade aan te leggen. De bouwaanvraag hiervoor zou reeds ingediend zijn.

Indien deze loskade wordt verwezenlijkt, betekent dit definitief de dood van de watersport in die omgeving en een onduidelbare schending van het natuurpark Scheldeland ten behoeve van één bepaalde firma, Belgomine.

De huidige toestand is een aberratie en zou moeten worden rechtgezet, namelijk door de uitzonderingstoestand te beëindigen. Het gewestplan voorziet immers in een natuurgebied, met een strookje, voor een andere bestemming.

1. Is het inderdaad zo dat de vermelde firma een bouwaanvraag heeft ingediend ?
2. Wat zijn de concrete plannen, de timing en de gevolgen voor zowel de watersportclub als het natuurpark Scheldeland ?
3. Welk standpunt heeft de minister ingenomen in deze problematiek ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 2
van 28 september 1999
van de heer JOHAN DE ROO**

Eigen inning onroerende voorheffing – Uitgangssituatie

Vanaf dit jaar start de Vlaamse regering met de eigen inning van de onroerende voorheffing.

1. Hoeveel werd er geïnd in 1998 ?
2. Hoeveel mensen hebben in 1998 een vermindering van de onroerende voorheffing gevraagd ?

Kan hierbij eveneens het totaalbedrag van deze vermindering worden gegeven ?

3. Hoeveel mensen zullen door de verbetering van de inning automatisch een vermindering krijgen op hun onroerende voorheffing ?

Antwoord

1. Tijdens het begrotingsjaar 1998 inde de Administratie der Directe Belastingen van het federale ministerie van Financiën 58.314.259.725 frank aan onroerende voorheffing in het Vlaamse gewest. Daarin zijn 10.020.233.455 frank provincieopcentiemen en 44.334.596.473 frank gemeenteopcentiemen begrepen, waardoor er voor het Vlaamse gewest zelf 3.959.429.797 frank werd geïnd.

Ingevolge het koninklijk besluit van 6 mei 1999 houdende de uitvoering van artikel 4, § 6 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, werden daarenboven tijdens datzelfde begrotingsjaar inzake onroerende voorheffing 7.374.479 frank nalatigheidsintresten toegekend aan het Vlaams Gewest en 2.021.330 frank aan verwijlntresten gedragen door het Vlaams Gewest.

De boekhoudkundige staten van de Administratie der Directe Belastingen laten echter niet toe om te bepalen hoeveel van die inningen in 1998 betrekking hebben op het aanslagjaar 1998, zijnde, althans inzake onroerende voorheffing, het inkomstenjaar 1998.

Toch laten de statistieken waarover de administratie beschikt toe om te bepalen hoeveel rechten er met betrekking tot het aanslagjaar 1998 (eindtoestand op 4 mei 1999) werden ingekohierd in het Vlaamse gewest.

Daaruit blijken volgende cijfers :

- Vlaamse gewest, 4.118.548.805 frank, waarvan 133.955.641 frank tijdens het begrotingsjaar 1999 ;
- provincies, 10.342.179.447 frank, waarvan 303.435.158 frank tijdens het begrotingsjaar 1999 ;
- gemeenten, 46.062.040.718 frank, waarvan 1.485.377.709 frank tijdens het begrotingsjaar 1999.

2. Voor het aanslagjaar 1998 kregen in het Vlaamse gewest 528.562 belastingplichtigen een vermindering van de onroerende voorheffing wegens kinderlast en/of handicap en 543.460 wegens bescheiden woning.

Dit vertegenwoordigt een totaal bedrag van 3.238.574.753 frank (provincie- en gemeenteopcentiemen inbegrepen).

3. Vermits momenteel 93 % van de aanslagen ingekohierd is, kan uiteraard nog geen definitief cijfer met betrekking tot de automatisch verstrekte verminderingen in 1999 worden gegeven.

Wel kan worden meegedeeld dat op dit ogenblik reeds 1.124.869 verminderingen werden toegekend, tegenover een totaal van 1.072.022 vorig jaar.

**Vraag nr. 5
van 1 oktober 1999
van de heer CHRIS VANDENBROEKE**

Weddenschappen op paardenrennen – Fiscale opbrengsten

De belasting op weddenschappen is ingevolge de wet van 16 januari 1989 een gewestelijke aangele-

genheid. Tevens is het zo dat paardenrennen inzonderheid in Vlaanderen plaatsvinden (onder meer in Oostende, Kuurne, Waregem, Sterrebeek en Tongeren).

Nu blijkt evenwel dat de opbrengsten van de weddenschap op paardenrennen, althans wat binnenlandse koersen betreft, negatief evolueren. Inzonderheid is dit het geval voor weddenschappen bij notering en in mindere mate voor onderlinge weddenschappen. Het tegendeel is dan weer waar voor weddenschappen op buitenlandse koersen.

1. Wat is de reden voor de dalende fiscale opbrengsten van weddenschappen op binnenlandse koersen ?

2. Hoeveel bedragen de opbrengsten van weddenschappen op paardenrennen voor zowel 1997 als 1998, en dit uitgesplitst voor buitenlandse en binnenlandse koersen (met een onderverdeling voor de binnenlandse naar onderlinge weddenschappen en weddenschappen bij notering) ?

Antwoord

Uit de vergelijking van de cijfers van 1997 en 1998 blijkt dat de vaststelling inzake de dalende opbrengsten van de weddenschappen op binnenlandse paardenrennen enkel opgaat voor weddenschappen bij notering, zoals blijkt uit de ontvangsten die in frank zijn opgenomen in onderstaande tabel.

Aard weddenschappen	Begrotingsjaar 1997	Begrotingsjaar 1998	Procentueel verschil
Weddenschappen op buitenlandse paardenrennen	273.431.509	261.184.109	- 4,5 %
Onderlinge weddenschappen op binnenlandse paardenrennen	113.236.516	135.797.751	+ 19,9 %
Weddenschappen bij notering op binnenlandse paardenrennen	41.874.369	30.124.912	- 5,5 %
Algemeen totaal	418.542.394	427.106.772	+ 2 %

Ondanks de daling van de weddenschappen bij notering, die slechts een klein deel van het totaal uitmaken, mag gelet op de globale aangroei van de weddenschappen op binnenlandse paardenrennen zeker niet worden geconcludeerd dat de tendens dalend is.

Het is zelfs zo dat de weddenschappen op binnenlandse rennen door hun aangroei een deel van hun achterstand op de buitenlandse rennen hebben goedge maakt.

Vraag nr. 6 van 1 oktober 1999 van de heer JOHAN DE ROO

Meesternorm – Alternatief

Onlangs bevestigde de Vlaamse regering dat zij bij de begrotingsopmaak voor volgend jaar afstand zal nemen van de Meesternorm van de vorige regeringsploeg. Dat zou de regering extra beleidsruimte geven.

1. Wat wordt bedoeld met de opmerking dat de Meesternorm voor de administratie niet zo duidelijk is ?
2. Tot welke communautaire scheeftrekkingen kan de Meesternorm leiden ?
3. Kan de Vlaamse regering bij het niet volgen van de Meesternorm garanties bieden dat de belangen van de komende generatie worden veiliggesteld door de opbouw van reserves om de kosten verbonden aan de vergrijzing en de risico's van een tegenvallende conjunctuur in te dekken ?

Wat zijn deze garanties ?

Antwoord

De Vlaamse Gemeenschap heeft inderdaad aangekondigd dat zij haar normering zal afstemmen op de door de Hoge Raad van Financiën vooropgestelde saldi. Deze saldi lagen in de lijn van de

"Meesternorm" zoals die tot 1998 werd toegepast. In het kader van de opstelling van de begroting 1999 heeft de Vlaamse regering beslist om de Euro-Meesternorm toe te passen.

Het navolgende antwoord neemt de Euro-Meesternorm als referentiepunt.

1. Bij het aantreden van deze regering (juli 1999) werd door het kabinet aan de administratie de vraag gesteld of zij in staat was de Euro-Meesternorm toe te passen. De administratie heeft toen meegedeeld dat zij in het verleden niet betrokken is geweest bij de opstelling van de norm en dat zij niet over de noodzakelijke knowhow beschikte voor de implementatie ervan.

Ondertussen kon dit euvel worden verholpen doordat een aantal ambtenaren, na hun kabinetsverlof, naar hun administratie zijn teruggekeerd.

2. Vlaanderen heeft in het kader van de normering die volgde op de bijzondere financieringswet steeds een eigen koers gevaren. Die normering heeft er voornamelijk in de periode 1994-1999 toe geleid dat de beleidsmogelijkheden in de overgangperiode werden beperkt ten voordele van een ruimere beleidsmarge in de definitieve fase.

De vermindering van de schuld mag evenwel geen doel op zich worden. Een vooruitziend budgettair beleid dient niet enkel oog te hebben voor de budgettaire orthodoxie, maar moet daarnaast ook rekening houden met de relevante noden van de maatschappij. Zo dient het budgettair beleid onder andere ook bij te dragen tot de versteviging van het economische weefsel via de ondersteuning van investeringen, vorming, opleiding, wetenschappelijk onderzoek, ...

Kan Vlaanderen zich veroorloven op dat vlak achterop te hinken in vergelijking met het Waals of het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ?

3. De huidige bevoegdheidsverdeling in het federale België is zo geregeld dat het belangrijkste deel van de kosten die verbonden zijn met de vergrijzing zullen moeten worden gedragen door de federale overheid en de sociale zekerheid (pensioenen en ziekteverzekering).

Dit neemt niet weg dat Vlaanderen op het vlak van de vergrijzing en binnen de grenzen van zijn huidige bevoegdheden een proactief beleid kan

gaan voeren. Het is om die reden dat deze regering beslist heeft in de begroting 2000 bijkomend in vier miljard te voorzien voor de verdere spijzing van het Zorgfonds. Bovendien blijft deze regering een bijzonder belang hechten aan de uitbouw van voorzieningen voor de ouderen, onder andere via een verhoging van de middelen die ter beschikking worden gesteld van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA).

Het is inderdaad zo dat de risico's die kunnen voortvloeien uit een tegenvallende conjunctuur vanaf de definitieve fase groter zijn dan in de overgangsfase. Immers, vanaf het jaar 2000 zijn de middelen van de Vlaamse Gemeenschap voor 100 % gekoppeld aan de groei van het reële bruto nationaal product (BNP). Om de daaruit voortvloeiende risico's te verminderen, zal de raming van de middelen gebeuren op basis van voorzichtige macro-economische hypothesen. Ontwikkelingen op het vlak van de inflatie hebben een beperkter effect op de begroting, aangezien zowel de middelen als de uitgaven in belangrijke mate inflatiegebonden zijn. Een a-cyclische norm impliceert dat de begroting elk jaar wordt opgesteld aan de hand van een vooropgestelde trendmatige evolutie van de belangrijkste macro-economische parameters. Positieve of negatieve afwijkingen ten opzichte van die a-cyclische norm zorgen dan voor gelijkaardige afwijkingen op het vlak van de normsaldi.

Vraag nr. 9
van 16 september 1999
van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Meesternorm – Ministeriële uitspraken

Uit de Financieel-Economische Tijd (FET) van 11 september jongstleden onthou ik dat de Euro-Meesternorm niet gehandhaafd blijft, omdat hij te ingewikkeld is.

1. Wat is de verklaring voor het feit dat de Euro-Meesternorm "voor de administratie niet zo duidelijk is" ?

Wat is er niet zo duidelijk aan de Euro-Meesternorm ?

2. In het artikel in de FET laat de minister-president uitschijnen dat de vorige minister van Begroting heeft geweigerd om het econometrisch model waarop de norm gebaseerd is, te verschaffen.

Bevestigt hij deze stelling ?

Zo ja, legt hij zich hier dan bij neer ? Het kan toch niet dat "een publiek goed" zomaar wordt ontvreemd.

- Volgens de minister-president kan het feit dat Vlaanderen zijn schuld momenteel sneller afbouwt dan het stabiliteitspact of de Hoge Raad van Financiën (HRF) voorschrijven, tot communautaire scheefftrekkingen leiden.

Kan de minister-president deze stelling verduidelijken ?

Welke nadelige gevolgen verwacht hij hier dan van ?

- Volgens het bericht uit de Financieel-Economische Tijd van 11 september jongstleden zullen we door het volgen van de HRF-norm volgend jaar over een aanvullende beleidsruimte van 8 tot 9 miljard beschikken.

Bevestigt de minister-president dit ?

Antwoord

- Bij het aantreden van deze regering (juli 1999) werd door het kabinet aan de administratie de vraag gesteld of zij in staat was de Euro-Mees-ternorm toe te passen. De administratie heeft toen meegedeeld dat zij in het verleden niet betrokken is geweest bij de opstelling van de norm en dat zij niet over de noodzakelijke knowhow beschikte voor de implementatie ervan.

Ondertussen werd dit euvel verholpen. Toch blijven er nog enkele relatief minder belangrijke problemen die een eenduidige interpretatie bemoeilijken.

- Ten gevolge van technische problemen bleek het "model" dat via elektronische informatie-drager werd overgedragen, bij ontvangst door de administratie niet onmiddellijk bruikbaar te zijn.

De noodzakelijke aanpassingen konden slechts gebeuren op het ogenblik dat de bevoegde personen uit kabinetsverlof teruggekeerd waren.

- Vlaanderen heeft in het kader van de normering die volgde op de bijzondere financieringswet steeds een eigen koers gevaren. Die normering heeft er voornamelijk in de periode 1994-

1999 toe geleid dat de beleidsmogelijkheden in de overgangperiode werden beperkt ten voordele van een ruimere beleidsmarge in de definitieve fase.

De vermindering van de schuld mag evenwel geen doel op zich worden. Een vooruitziend budgettair beleid dient niet enkel oog te hebben voor de budgettaire orthodoxie, maar dient daarnaast ook rekening te houden met de relevante noden van de maatschappij. Zo dient het budgettair beleid onder andere ook bij te dragen tot de versteviging van het economische weefsel via de ondersteuning van investeringen, vorming, opleiding, wetenschappelijk onderzoek, ...

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 14
van 13 september 1999
van de heer JAN LOONES

Elektrische voertuigen – Beleid

Het gebruik van elektrische voertuigen wordt steeds actiever gepromoot bij overheid, bedrijven en particulieren.

In alle regeringsverklaringen heeft de kwaliteit van het leven een prominente plaats gekregen. Ook het Vlaams regeerakkoord heeft de kwaliteit van het leven als leidmotief. Mobiliteit en de kwaliteit van het leven zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Het Vlaamse mobiliteitsplan wil niet enkel oplossingen brengen voor de mobiliteit, maar ook voor de milieuhinder door het verkeer, zodat de leefbaarheid van steden en dorpen toeneemt.

Het gebruik van elektrische voertuigen – die hun nut al hebben bewezen in andere landen, zoals Italië, Frankrijk, Zwitserland en Finland – komt heel goed tegemoet aan deze doelstellingen. Een overheid die zelf het voorbeeld geeft, kan op waarde rekenen van de burger. De Vlaamse overheid mag hierin niet achterblijven.

- Welke plaats heeft de promotie van elektrische voertuigen (wagens, scooters, bestelwagens) in het beleid, in het kader van het werken aan een meer leefbare omgeving ?

2. Heeft de minister reeds overwogen om elektrische voertuigen te doen gebruiken binnen de diensten van zijn/haar departement ?
3. Heeft de minister reeds overwogen om elektrische voertuigen te doen gebruiken binnen de diensten van zijn/haar kabinet ?
4. Welke concrete initiatieven heeft hij/zij genomen of gepland om het gebruik van elektrische voertuigen te bevorderen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 19 november 1999, blz. 114 – red.)

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 4
van 27 september 1999
van de heer CARL DECALUWE

Outplacement onderwijspersoneel – Terugbetaling bezoldigingen

Sinds 1993 wordt aan sommige personeelsleden die in het onderwijs of in de psycho-medisch-sociale centra (PMS) ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking, de mogelijkheid geboden om voor een betrekking buiten het onderwijs te kiezen. Hiervoor ontvangt het personeelslid zijn activiteitswedde (toelage) uit het onderwijs. De wedde (toelage) wordt verder betaald door het departement Onderwijs. Tot op heden diende de instelling zelf geen deel van de bezoldiging te betalen.

Nu blijkt dat de Vlaamse regering op 11 mei 1999 de beslissing nam dat per 1 januari 1999 de instelling die een personeelslid tewerkstelt buiten het onderwijs, een deel van de bezoldiging moet terug-

storten aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs.

Deze maatregel zou aangekondigd zijn geweest (niet aangetekend) aan de betrokken instelling. Nu blijkt dat voor talrijke instellingen de terugbetaling tot financiële problemen kan leiden.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van het aantal personeelsleden dat onder dit stelsel wordt tewerkgesteld, en dit opgesplitst naar de verschillende sectoren en per provincie ?
2. Hoeveel personeelsleden stopten hun activiteiten sedert de beslissing van de Vlaamse regering ?
3. Welk bedrag wordt volgens de verwachtingen van het departement Onderwijs teruggestort vanaf 1 januari 1999 ?
4. Zijn er in deze aangelegenheid ook personeelsleden betrokken die geen functie meer kunnen opnemen in het onderwijs of in de PMS-centra ?
5. In welke mate werden maatregelen uitgewerkt om de terugbetalingen financieel haalbaar te maken voor de betrokken instellingen ?

N.B. Een vraag over deze problematiek m.b.t. de instellingen in de welzijnssector werd gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Antwoord

1. Op 1 januari 1999 waren er 129 personeelsleden betrokken bij het stelsel van "outplacement", en dit in de volgende sectoren :
 - welzijnssector : 48
 - gezondheidssector : 47
 - gehandicaptenzorg : 12
 - Kind en Gezin : 20
 - bijzondere jeugdzorg : 1
 - leefmilieu en infrastructuur : 1.

Gegevens van de personeelsleden per provincie zijn niet beschikbaar.

2. Aan de 84 instellingen/organisaties die bij het outplacement waren betrokken, werd gevraagd de bestaande overeenkomsten aan te passen aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 11 mei 1999. Van de 84 aangeschreven instellingen/organisaties waren er op 12 oktober 1999 24 die noch telefonisch, noch schriftelijk hebben gereageerd. Aan deze instellingen werd op 13 oktober laatstleden aangekondigd een herinneringsschrijven toegezonden, met het verzoek de nodige gegevens zo spoedig mogelijk te bezorgen.

Van de 121 personeelsleden die in juli 1999 nog bij outplacement betrokken waren, zijn er op 12 oktober 1999 :

- 62 waarvoor aangepaste overeenkomsten werden toegezonden ;
 - 32 waarvan de overeenkomsten of andere gegevens nog ontbreken ;
 - 11 dossiers die nog in bespreking zijn ;
 - 4 personeelsleden die niet meer ter beschikking gesteld zijn ;
 - 12 personeelsleden die werden ontslagen, waarvan 5 voor en 7 na 1 januari 1999.
3. Uit het antwoord op de tweede deelvraag blijkt dat het departement nog niet over de definitieve lijst beschikt van het aantal personeelsleden waarvoor vanaf 1 januari 1999 een deel van de bezoldiging zal worden teruggevraagd.

Zodra dit aantal personeelsleden bekend is, kan het globaal terug te betalen bedrag worden geraamd.

4. De personeelsleden die geheel of gedeeltelijk ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking en die op vrijwillige basis gekozen hebben voor een tewerkstelling buiten het onderwijs, komen in aanmerking voor een reffectatie of een wedertewerkstelling, en dit volgens de bepalingen van het besluit van 29 april 1992. De verplichtingen om een personeelslid te reffecteren of weder tewerk te stellen, gelden tot en met het beëindigen van de werkzaamheden van de voor het niveau en het onderwijsnet eerst bevoegde reffectatiecommissie. Dit zijn, naargelang het geval, de zonale reffectatiecommissies, de reffectatiecommissie van de scholengemeenschap, de reffectatiecommissie van

de scholengroep in het gemeenschapsonderwijs en de interprovinciale reffectatiecommissie.

Eens het personeelslid tewerkgesteld is buiten het onderwijs, komt er ook verplicht een einde aan de tewerkstelling, indien er een definitieve vacature is in hetzelfde ambt bij de inrichtende macht van de instelling of het centrum die het personeelslid heeft ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking, of bij de inrichtende macht die de school of het centrum waar het personeelslid ter beschikking gesteld is, heeft overgenomen. Het personeelslid kan echter ook vrijwillig terugkeren naar het onderwijs.

Indien een instelling een personeelslid in outplacement niet langer wenst tewerk te stellen, moet dit personeelslid opnieuw worden gereffecteerd of wedertewerkgesteld binnen het onderwijs. De onderscheiden reffectatiecommissies bieden hiertoe de mogelijkheid.

5. Er werden geen dergelijke maatregelen uitgewerkt.

(Antwoord Mieke Vogels : blz. 149 – red.)

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 22
van 23 september 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Fazantenjacht – Uitzettingsverbod

Recentelijk kondigde de minister een verbod af op het uitzetten van fazanten. In de praktijk komt dit neer op een teloorgang van de jacht. Immers, de hoge kosten verbonden aan het jagen ten gevolge van het beheer van de jachtgebieden zullen niet langer worden gecompenseerd door de "opbrengst".

Het gevolg is dat er wellicht geen beheer meer zal worden uitgevoerd.

1. Werden de gevolgen van een dergelijke maatregel op het natuurbeheer in de jachtgebieden, maar ook op het sociaal-economische vlak bestudeerd ?

Zo ja, wat zijn de bevindingen van die studie ?

2. Het lijkt niet denkbeeldig dat talrijke jagers ten gevolge van die maatregel hun hobby zullen opgeven.

Vreest de minister in dat geval geen ongebreidelde groei van de stroperij, met alle gevolgen voor het wildbestand, waarop dan geen controle meer zal bestaan ?

Antwoord

Ik wil eerst en vooral de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop wijzen dat de jacht op uitgezette fazanten maar een zeer beperkt onderdeel is van de globale jachtactiviteiten in Vlaanderen. Omrent het uitzetten van fazanten is geen concrete beleidsbeslissing genomen. Ik heb me ook geëngageerd om, vooraleer wijzigingen door te voeren, hierover eerst overleg te hebben, onder andere met de jagersverenigingen en de Vlaamse Hoge Jachtraad. Wel wil ik erop wijzen dat deze praktijk wordt verboden door het Jachtdecreet van 24 juli 1991, artikel 29, maar dat telkens afwijkingen werden toegestaan in het kader van het openingsbesluit.

1. De gevolgen van een dergelijke maatregel op het sociaal-economische vlak werden nog niet bestudeerd.
2. Jagers zullen ook meer en meer worden gestimuleerd om deel uit te maken van wildbeheers-eenheden (WBE) waarbinnen weidelijke jacht wordt nagestreefd.

Een belangrijk deel van de jagers is zelf geen voorstander van het uitzetten van gekweekte fazanten, vermits dit geen vorm is van "weidelijke jacht". Een weidelijk jager zal er daarom naar streven een evenwichtige populatie van fazanten op te bouwen, in overeenstemming met de draagkracht van het gebied. De weidelijke jager let er bovendien op dat zijn gebied en de erop voorkomende wildstand voldoende wordt bewaakt. De kans op een aangroei van de stroperij lijkt mij dan ook veeleer beperkt.

Toch zal, in het kader van een betere handhaving, de taak van de jachtwachters moeten worden herbekeken.

Vraag nr. 1 van 27 september 1999 van de heer CARL DECALUWE

Kabinetsmedewerkers – Detacheringen

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 1

van 27 september 1999

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 129

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 2 van 28 september 1999 van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Verwijderingsplan pcb-houdende apparaten – Uitsstel

In een mededeling verklaarde de minister dat iets meer tijd moet worden uitgetrokken om een volwaardig plan voor de reiniging en/of verwijdering van pcb-houdende (polychloor bifenyl) apparaten op te stellen.

1. Stelde OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) de minister op 1 september in kennis van een pcb-plan ?

Zo neen, waarom niet ?

Zo ja, welke kritiek had de minister dan op dit plan ?

2. Wat bedoelt de minister precies met een plan dat van in den beginne beantwoordt aan alle verwachtingen ?

3. Aan wie wordt het besluit tot verschuiving van de datum nog voor advies voorgelegd ? Binnen welke tijdsspanne volgt dit advies ?

Antwoord

- 1 en 2. De OVAM heeft mij op 20 juli 1999 een ontwerpverwijderingsplan voor pcb-houdende apparaten gestuurd. Dit ontwerpplan was in wezen een louter verwijderingsplan. Op mijn vraag werd het ontwerpplan uitgebreid met een luik risicobeheersing.

Om een risicoloos pcb-vernietigingsbeleid te kunnen voeren, werd er een onderscheid gemaakt tussen de verschillende situaties waarin pcb-houdende apparaten zich kunnen bevinden (waar staat het apparaat, over welk apparaat gaat het, ...). Afhankelijk van de situatie waarin een apparaat zich bevindt, is er een oplossing gezocht om de afvoer en de verwerking ervan op een gecontroleerde manier te laten verlopen.

3. Het besluit tot verschuiving van de datum is voorgelegd aan de Raad van State. Daarbij is een spoedadvies gevraagd.

De Raad van State is daar echter niet op kunnen ingaan, waardoor het besluit de normale procedure bij de Raad van State moet doorlopen.

Vraag nr. 3 van 28 september 1999 van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Gaverbeek en Mandel – Waterkwaliteit

Naar ik mocht vernemen, is de kwaliteit van de Gaverbeek en van de Mandel de voorbije jaren gevoelig verbeterd sinds de ingebruikneming van een rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI). Voor de Gaverbeek is dit de RWZI van Waregem, voor de Mandel de RWZI van Roeselare.

1. Wat is voor de Gaverbeek de kwaliteitsverbetering voor de jaren 1997-1998-1999 ? En voor de Mandel ?
2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren voor beide waterlopen ?

Wanneer wordt voor beide waterlopen een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht ?

Antwoord

1. De Gaverbeek

Tot 1995 was de Gaverbeek ter hoogte van de monding in de Leie in Waregem zeer zwaar verontreinigd.

De index voor zuurstofhuishouding (= basis Prati-Index, bPI), gebaseerd op opgeloste zuurstof, ammonium en chemische zuurstofvraag, was hoger dan 16. De biologische kwaliteit was "zeer slecht" (Belgisch Biologische index, BBI = 2). In 1998 was de zuurstofhuishouding verbeterd tot de kwaliteitsklasse "verontreinigd" (bPI = 6,2). De biologische kwaliteit was geëvolueerd naar "slecht" (BBI = 4).

De fysico-chemische en biologische kwaliteit van de Gaverbeek is duidelijk verbeterd ter hoogte van Waregem, als gevolg van de ingebruikneming van het rioolwaterzuiveringsstation in Waregem. Ter hoogte van Harelbeke blijft de waterkwaliteit ongewijzigd ("zeer slecht").

Naast de RWZI Waregem zijn ook de collectoren langs de Gaverbeek, de Leie, de Kasselrijbeek en de Maalbeek uitgevoerd en ingebruikgenomen. De aansluitende gemeentelijke riolering is grotendeels uitgevoerd.

De aansluiting van de hogergelegen woongebieden is gepland door middel van de collector Hooibeek (voor uitvoering opgedragen aan Aquafin). Voor de kernen Anzegem, Wortegem en Ingooigem moet nog de afweging worden gemaakt tussen een aansluiting op de RWZI Waregem of een plaatselijke zuivering.

Ondanks de reeds bestaande zuiveringsinfrastructuur is de kwaliteit van de Gaverbeek niet aanzienlijk verbeterd. Naast de visuele vervuiling blijft er nog een biologische belasting aanwezig.

Knelpunten zijn onder meer :

- de kwaliteit van het gemeentelijk rioleringsstelsel ;
- de aansluitingsplicht op riolering wordt niet altijd nageleefd ;
- ongeveer 10 % van de woningen ligt te verspreid om aangesloten te worden op een centrale zuivering. De gemeente dient initia-

tieven te nemen om individuele zuivering op te leggen en te stimuleren ;

- het naleven van de lozingsvoorwaarden opgenomen in de milieuvergunning van de bedrijven. De visuele vervuiling van de waterlopen (aanwezigheid van kleur) is een bezwarend element voor het groot aantal textielbedrijven ;
- ter hoogte van de Deerlijkseweg wordt het afvalwater van de wijk Nieuwenhove (\pm 120 inwoners) in de Alfortbeek geloosd. De gemeente Waregem heeft nog geen plannen om dit lozingspunt te verbinden met de collector.

Zoals uit bovenvermelde knelpunten kan worden geconcludeerd, is de verdere kwaliteitsverbetering van de Gaverbeek vooral een kwestie van een grondige aanpak door de vervuilers.

De bovengemeentelijke infrastructuur kan hierin geen merkbare verbetering meer brengen.

2. De Mandel

De fysico-chemische kwaliteit van de Mandel afwaarts Roeselare vertoont een geleidelijke verbetering sinds 1996. In de eerste helft van 1990 was de Mandel nog "uiterst zwaar verontreinigd", sindsdien kan de waterloop worden bestempeld als "zwaar verontreinigd". De basis Prati-Index is afgenomen (met andere woorden de kwaliteit is verbeterd) van 22,3 in 1995 naar 10,5 in 1998.

Biologisch gezien wordt vooralsnog geen verbetering vastgesteld. De biologische kwaliteit varieert van uiterst slecht (BBI = 1) afwaarts Roeselare, tot slecht (BBI = 4) in de bovenloop ter hoogte van Oostnieuwkerke. In de zandvangen en bassins van de Mandel wordt een matige biologische kwaliteit gehaald (BBI = 5).

De huidige kwaliteit van de Mandel blijft dus nog zeer slecht, niettegenstaande de ingebruikneming van de RWZI Roeselare. In tegenstelling hiermee is er wel een duidelijke fysico-chemische én biologische verbetering van de Roobeek (zijbeek van de Mandel) als gevolg van de aansluiting van Ardoeie op de RWZI van Roeselare. De biologische kwaliteit is geëvolueerd van uiterst slecht (BBI = 0) in 1995 tot matig (BBI = 5) in 1998.

Naast de RWZI Roeselare zijn ook de collectoren ter aansluiting van Roeselare, Beveren, Ardoeie en Oekene aangelegd en ingebruikgenomen. De aansluiting van Staden-Oostnieuwkerke is voor uitvoering opgedragen aan de NV Aquafin.

In het afwateringsgebied van de Mandel dienen, naast het zuiveringsgebied van de RWZI Roeselare, ook nog de zuiveringsgebieden Ingelmunster en Wakken te worden uitgebouwd. De projecten binnen deze gebieden zullen op zijn vroegst eind 2003 in gebruik kunnen worden genomen. Het betreft enerzijds de RWZI Ingelmunster met collectoren voor de aansluiting van Izegem en Ingelmunster, en anderzijds de RWZI Wakken en de aanleg van collectoren ter aansluiting van Wakken, Sint-Eloois-Vijve en Wielsbeke.

Een merkbare verbetering van de waterkwaliteit van de Mandel kan dus pas worden verwacht vanaf 2004.

Een optimale kwaliteitsverbetering kan echter pas worden bereikt indien ook hier een aantal knelpunten op het niveau van de vervuiler worden aangepakt :

- de aansluitingsplicht op riolering ;
- de kwaliteit van het gemeentelijk rioleringsstelsel en de verwevenheid ervan met de oppervlaktewaterafvoer ;
- de sanering van verspreide bebouwing door middel van individuele zuivering.

Vraag nr. 4 van 28 september 1999 van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Heulebeek Kortrijk – Waterbeheersing

Aan de monding van de Heulebeek met de Leie, ten oosten van Kortrijk, is een vang aangebracht voor het zwerfvuil.

Deze beek is blijkbaar niet aangepast om hoge debieten te verwerken. Dit zorgt geregeld voor overstromingen, met wateroverlast tot gevolg.

Dit zou te voorkomen zijn door het aanleggen van wachtbekkens.

Werd reeds voorzien in een passend waterbeheersingsplan voor de Heulebeek ?

Zo ja, is de aanleg van wachtbekkens daarin opgenomen ? Hoeveel bedraagt dan het prijskaartje hiervoor (orde van grootte) ?

Antwoord

In het verleden werden voor de Heulebeek verschillende scenario's opgesteld om wateroverlast te voorkomen, onder meer door de aanleg van wachtbekkens.

Deze projecten zijn nimmer in uitvoering geraakt door een toegenomen maatschappelijke kritiek op dergelijke werken, voornamelijk met betrekking tot hun milieu-impact.

De noodzaak en dimensionering van bepaalde ingrepen en maatregelen worden thans opnieuw onderzocht met behulp van een computermodel dat de afstroming van de Heulebeek kan simuleren.

Eind dit jaar zullen de eerste scenariovergelijkingen bekend zijn en kan in onderling overleg met de lokale partners een passend waterbeheersingsplan worden opgesteld. Tot dan zijn elke conclusie en kostenraming voorbarig.

Vraag nr. 5 van 30 september 1999 van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Leiebekken – Waterkwaliteit

Het doornemen van de nieuwsbrief De Milieuboot van september 1999 bezorgt de lezer, naast heel interessant leesvoer, evenzeer enkele onthutsende vaststellingen. Het relaas van de wetenschappelijke milieuboottocht die begin juli werd gehouden, liegt er niet om. Zonder meer wordt immers gesteld, en ik citeer: "dat het Leiebekken nog steeds het meest vervuilde rivierbekken van Vlaanderen is ... Talrijke industrieën, ongezuiverd huishoudelijk afvalwater en diffuse verontreiniging vanuit de landbouw vormen nog altijd een grote belasting." Tot een gelijkaardig besluit kwam overigens een jaar eerder de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM).

Dat het ook anders en beter kan, volgt dan weer uit een vergelijking van de staalopnames per locatie. Hoe meer stroomopwaarts, des te hoger ligt het zuurstofgehalte (met niveauverschillen die tot het drievoudige oplopen).

Vanuit het besef dat de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) er prat op gaat met name voor het Leiebekken een integraal waterbeleid uit te tekenen, wens ik dienaangaande enkele specifieke vragen te formuleren.

1. Welke extra investeringen zijn er gepland om van het Leiebekken opnieuw een leefbaar rivierbekken te maken ?

Wordt hierbij met een geëigend jaarprogramma gewerkt en zo ja, welke planning wordt er vooropgesteld ?

2. Is het niet aangewezen om het vergunningenbeleid inzake industrieel afvalwater nader te controleren en te verstrengen ? Welke maatregelen zijn hierbij gepland ?

3. Langs hoeveel lozingspunten komt er ongezuiverd water in de Leie en in welke mate kan dit worden geremedieerd ?

Antwoord

1. Inzake afvalwatersanering is het Leiebekken, net zoals de andere hydrografische bekkens, opgenomen in een investeringsprogramma voor bovengemeentelijke zuiveringsinfrastructuur. De sanering wordt besproken per zuiveringsgebied : dit is een gebied dat wordt afgebakend door een rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) en de aansluitende leidingen.

Het Leiebekken kan worden opgedeeld in een achttal zuiveringsgebieden, die hierna van stroomopwaarts naar stroomafwaarts worden besproken.

a) Het zuiveringsgebied Menen

In dit zuiveringsgebied, dat zich uitstrekt over de gemeenten Wervik, Menen en Welvelgem, zijn tal van projecten in uitvoering, in studie of opgedragen ter uitvoering aan de NV Aquafin. De RWZI is aanbesteed, de bouw ervan kan starten.

In de capaciteit van de RWZI is ook in een deel voorzien voor de vuilvracht die vanuit Frankrijk (Halluin) op de Leie wordt aangevoerd.

In dit zuiveringsgebied kan vanaf 2004 een aanzienlijke vuilvracht (ongeveer 60.000 inwonerequivalent, IE) worden gezuiverd.

b) Het zuiveringsgebied Heule

Dit zuiveringsgebied moet instaan voor de sanering van de sterk vervuilde Heulebeek. Het betreft de sanering van het afvalwater van ongeveer 15.000 IE.

De projecten binnen dit zuiveringsgebied werden opgedragen aan de NV Aquafin. Ze bevinden zich in de studiefase. De voltooiing wordt verwacht tegen eind 2003.

Eventuele problemen met een noodzakelijke gewestplanwijziging kunnen nog vertraging veroorzaken.

c) Het zuiveringsgebied Harelbeke

De zuiveringsinfrastructuur binnen dit gebied is grotendeels uitgevoerd. De RWZI is reeds geruime tijd operationeel en heeft een capaciteit van 150.000 IE.

Er zijn nog twee bovengemeentelijke projecten uit te voeren :

- de doortocht Kortrijk : deze werken verlopen parallel met werken van AWZ, die om reden van ernstige bodemverontreiniging vertraging oplopen. De sanering van de vuilvracht (ongeveer 3.000 IE) zal zeker niet vóór 2004 uitgevoerd zijn ;
- de doortocht Zwevegem : dit project werd eerder als gemeentelijk bestempeld. Gezien de hoge moeilijkheidsgraad (13 lozingspunten op de Keibeek in het centrum van Zwevegem) is voorgesteld deze sanering ten laste van het gewest te nemen en op te nemen in het investeringsprogramma 2002.

d) Het zuiveringsgebied Beveren-Leie

De zuiveringsinfrastructuur in dit gebied is grotendeel ter uitvoering opgedragen aan de NV Aquafin. Het betreft een vuilvracht van ongeveer 10.000 inwoners, die nu nog ongezuiverd naar de Leie wordt afgevoerd. De operationalisering van de infrastructuur mag eind 2003 worden verwacht.

e) Het zuiveringsgebied Waregem

Naast de RWZI Waregem zijn reeds een aantal collectoren ingebruikgenomen. De aansluiting van de hogergelegen woongebieden is gepland door middel van de collector

Hooibeek. Voor de kernen Anzegem, Wortegem en Ingooigem dient nog de afweging te worden gemaakt tussen de aansluiting op de RWZI of een plaatselijke zuivering.

f) Het zuiveringsgebied Wakken

Dit zuiveringsgebied dient nog te worden uitgebouwd. De ingebruikneming van de RWZI en de collectoren ter aansluiting van Wakken, Sint-Elooi-Vijve en Wielsbeke is gepland voor eind 2003.

g) Het zuiveringsgebied Olsene

De RWZI en de aansluitende collector- en rioleringsprojecten zijn ter uitvoering opgedragen aan de NV Aquafin.

De volledige uitbouw zal voltooid zijn tegen eind 2003. Het betreft de sanering van ongeveer 15.000 IE.

h) Het zuiveringsgebied Deinze

De RWZI Deinze is in aanbouw. Een tweetal collectoren zijn reeds uitgevoerd. De resterende leidingeninfrastructuur is ter uitvoering opgedragen aan de NV Aquafin. De volledige uitbouw zal voltooid zijn eind 2003. Het betreft de sanering van ongeveer 20.000 IE.

Samenvattend kan worden gesteld dat binnen afzienbare tijd (tegen 2004) de waterkwaliteit van de Leie merkbaar zal verbeteren, rekening houdende met de geprogrammeerde investeringsprojecten.

2. Het is duidelijk dat ook vanwege de industrie inspanningen worden verwacht.

Bij het adviseren van de lopende vergunningsdossiers worden volgende principes toegepast, conform de acties van het Milieubeleidsplan :

- de sanering aan de bron : om de RWZI optimaal te laten werken, moeten grote, biologisch niet verwerkbare afvalwaterstromen worden afgekoppeld van de RWZI en door het bedrijf zelf volledig worden gezuiverd en in oppervlaktewater geloosd ;
- er gebeurt een afstemming van de vergunde vracht op de werkelijk geloosde en betaalde vracht, met andere woorden, te grote marges in de vergunningen worden weggewerkt en

gelijk gebracht met de lozingsrealiteit. Op die manier kunnen RWZI's immers correcter worden gedimensioneerd ;

- er wordt zo veel mogelijk rekening gehouden met de best beschikbare technieken (BBT) ;
 - er wordt rekening gehouden met de te bereiken kwaliteitsdoelstellingen. Vooral gevaarlijke stoffen worden gelimiteerd op basis van de te bereiken kwaliteitsdoelstellingen (rekening houden met een verdunningsfactor) ;
 - er wordt voor gezorgd dat niet-verontreinigd hemelwater zo veel mogelijk uit de riolering wordt geweerd.
3. Het exact aantal lozingspunten is moeilijk eenduidig te bepalen en zegt weinig over de aangevoerde vuilvracht.

Door de VMM kan worden aangegeven dat momenteel volgende vuilvrachten rechtstreeks op de Leie worden geloosd (telkens ±):

centrum Wervik	5.000 IE
centrum Menen	12.500 IE
centrum Halluin	20.000 IE
centrum Zwevegem	7.000 IE
centrum Kortrijk	3.000 IE
centrum Wielsbeke	4.000 IE
centrum Waregem	5.000 IE

De vervuilde waterlopen Heulebeke, Gaverbeek en Mandel voeren respectievelijk ongeveer 15.000 IE, 1.700 IE en 42.000 IE in verdunde vorm aan vuilvracht naar de Leie.

Een totale vuilvracht van ongeveer 115.000 IE wordt dus min of meer rechtstreeks naar de Leie aangevoerd.

Door de uitvoering van de verschillende investeringsprojecten voor dit gebied (zie ook antwoord bij deelvraag 1) zal deze vuilvracht sterk worden gereduceerd.

Vraag nr. 6
van 30 september 1999
van de heer JOHAN MALCORPS

Milieu-inspectie – Processen-verbaal

Volgens artikel 29 van het Strafwetboek (SW) moeten ambtenaren alle wetsovertredingen die zij

vaststellen, melden aan de procureur des konings. Vlarem I heeft dit artikel in een hertaalde versie overgenomen.

Concreet wil dat zeggen dat er bij de Milieu-inspectie veel aandacht en energie gaat naar processen-verbaal (PV). Ook voor zaken die de inspecteur met wat gezond verstand en wat overredingskracht zelf kan oplossen.

Anderzijds leert de praktijk dat het parket heel wat van die processen-verbaal seponeert, nadat die PV's daar een hele rits administratieve behandelingen hebben ondergaan (lezen, inschrijven, afstemmen, uitschrijven, ...).

1. Waarom komt er geen afspraak tussen de afdeling Milieu-inspectie en de parketten-generaal over wat zal worden vervolgd (en dus moet worden gemeld) en wat niet ?

Het gerecht en de inspectie zullen op die manier tijd vrij krijgen om nuttiger dingen beter te doen.

2. Heeft de minister reeds een initiatief genomen om die mallemlen te stoppen ?

Antwoord

1. Aangezien alle inbreuken op de milieuhygiënewetgevingen wanbedrijven zijn, dient de toezichhoudende ambtenaar, gelet op artikel 29 van het Strafwetboek, strikt genomen van iedere inbreuk, hoe miniem die ook is, proces-verbaal op te maken en naar de procureur des konings te sturen.

Naar Belgisch recht veronderstelt het bestaan van een misdrijf echter twee elementen : een materieel en een moreel element, namelijk het vrijwillig en bewust uitvoeren van de strafbare gedraging. Het Hof van Cassatie heeft reeds bij herhaling onderstreept dat, wanneer de wettelijke kwalificatie van een misdrijf op geen enkele wijze verwijst naar een vorm van opzet of van onachtzaamheid, de inbreuk niet strafbaar is door het enkele feit van de voltrekking ervan. Steeds moet een moreel element aanwezig zijn of, negatief uitgedrukt, mogen er noch schulduitsluitingsgronden (dwang of overmacht cf. artikel 71 SW en dwaling of onwetendheid – niet uitdrukkelijk in de wet opgenomen), noch rechtvaardigingsgronden (wettige verdediging of noodweer cf. artikel 416 SW ; noodtoestand – geen wettelijke basis ; wettelijk voorschrift cf.

artikel 70 SW of hoger bevel cf. artikel 70 SW) aanwezig zijn.

Hieruit volgt dat de toezichthoudende ambtenaar wel een zekere beoordelingsbevoegdheid heeft en dat hij niet gehouden is proces-verbaal op te maken indien hij op grond van zijn professionele kennis tot de slotsom komt dat de exploitant geen gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid kan worden verweten. Natuurlijk moet deze beoordelingsbevoegdheid met de nodige voorzichtigheid worden gehanteerd.

2. Tijdens de vorige zittingsperiode werd gewerkt aan een "voorontwerp van decreet tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met titels betreffende toezichtsbepalingen, administratieve sancties, veiligheidsmaatregelen en strafsancities".

In de adviezen die hierover werden uitgebracht door de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad) en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), werd de zogenaamde problematiek van de zelfstandige afhandelingsbevoegdheid van toezichthoudende ambtenaren aangeraakt.

Wanneer het bedoelde voorontwerp van decreet – zoals opgenomen in het regeerakkoord – opnieuw ter sprake komt, kan ook de problematiek van de zelfstandige afhandelingsbevoegdheid worden bekeken. Dit kan evenwel slechts binnen de speelruimte die wordt geboden door de huidige bevoegdheidsverdeling tussen de federale overheid en de gewesten.

3. Sinds een aantal jaren bestaat er een Commissie Vervolgingsbeleid voor Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening. In deze commissie wordt het handhavingsbeleid besproken voor materies die vallen onder de bevoegdheid van het departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN).

De belangrijkste activiteit van de commissie is het opstellen van prioriteitennota's waarin de hoofdlijnen van het vervolgingsbeleid worden beschreven en de prioritair te beteugelen inbreuken worden opgesomd. Verder worden ook concrete problemen inzake toezicht, verbalisering en vervolging besproken en worden terzake afspraken gemaakt. Ook wordt toelichting rond nieuwe regelgeving verstrekt.

Voorzitter van deze commissie is de heer Fernand Desmyter, secretaris-generaal van het de-

partement LIN. Verder kunnen vertegenwoordigers van volgende instanties aan dit overleg deelnemen : de parketten-generaal ; de bevoegde kabinetten ; de verschillende administraties en afdelingen van LIN (de afdeling Juridische Dienstverlening, de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen en de afdelingen Milieu-inspectie en Europa en Milieu van de administratie Milieu-, Natuur-, land- en Waterbeheer) ; relevante Vlaamse openbare instellingen (VOI) zoals de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM).

De commissie komt drie- tot viermaal per jaar samen.

Door de commissie werd onder andere een "Prioriteitennota vervolgingsbeleid milieurecht in het Vlaamse gewest" opgesteld. Deze nota werd tijdens de vorige zittingsperiode door de commissie goedgekeurd (met name op 7 juni 1999). Ze is naar verluidt ook bevestigd door het College van Procureurs-generaal.

**Vraag nr. 7
van 30 september 1999
van de heer JAN LOONES**

Beschermde weidegebied Lampernisse – Handhavingsbeleid – Aankoop

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

Vraag nr. 3

van 30 september 1999

van de heer Jan Loones

Blz. 188

Antwoord

1. Het handhavingsbeleid behoort niet tot mijn bevoegdheidsdomein, maar wel tot dit van de Vlaamse minister bevoegd voor Monumenten en de Landschappen en van de Vlaamse minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening.
2. In het landschappelijk waardevol agrarisch gebied van Lampernisse geldt geen natuurvergunningplicht inzake het wijzigen van het reliëf (of de drainage of het plaatsen van veevangkooien), maar wel inzake het dichten van stilstaande waters, poelen of waterlopen.

Aangezien de overtredingen, voorzover bekend, over opvullingen van greppels en weidedepressies zonder stilstaand water zouden gaan, kon of kan er niet worden opgetreden in het kader van de natuurvergunningplicht voor wijziging van kleine landschapselementen. Wel zal ik een herstelling van het oorspronkelijk reliëf eisen in het kader van de zorgplicht.

Voor het overige : zie eveneens onder 1.

3. Het komgrondegebied van Lampernisse, een landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens de gewestplanbestemming, is beschermd als landschap wegens zijn grote cultuurhistorische en ecologische waarde.

Aangezien de aankoop van gronden de beste garantie biedt om de aanwezige natuurwaarden te beschermen en te versterken, overweegt de afdeling Natuur van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) reeds lang om gronden in het komgrondegebied van Lampernisse aan te kopen, maar daar is op verzoek van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) nog niet mee gestart.

De VLM is gestart met twee projecten waarbij zij gronden verwerft.

Ten eerste heeft de VLM reeds meerdere percelen aangekocht in de ruilverkaveling Fortem, waarin een gedeelte van het komgrondegebied ligt. Deze ruilverkaveling werd reeds in 1988 opgestart.

Ten tweede : het weidegebied van Lampernisse is eveneens gelegen in het proeflandinrichtingsproject De Westhoek. Het richtplan voor dit project werd op 12 juni 1995 door mijn voorganger Theo Kelchtermans goedgekeurd. In uitvoering van dit richtplan wordt momenteel het inrichtingsplan "Komgronden van Lampernisse" afgewerkt. In het voorjaar van 2000 zal dit inrichtingsplan de adviesprocedure doorlopen.

Het inrichtingsplan beoogt onder meer het veiligstellen en valoriseren van de natuur- en landschapswaarden die gekoppeld zijn aan de weilandcomplexen van de polders. De biologische waarde van het komgrondegebied van Lampernisse wordt bepaald door de aanwezigheid van een bijzondere soortenrijkdom aan wateren moerasvegetaties, aan een voor West-Vlaanderen unieke waterfauna en aan zeldzame broed- en standvogels en wintergasten. De land-

schappelijke waarde hangt nauw samen met het grillige percelerings- en afwateringspatroon.

Naargelang de realisatie van het inrichtingsplan wordt een actief en gericht grondaankoopbeleid gevoerd. Een eerste aankoop betreft een aantal weilandpercelen gelegen in de komgronden (Kleine Kriphoek) met een totale oppervlakte van 4,15 ha. De verworven percelen zullen na realisatie van het inrichtingsplan worden toebedeeld aan de afdeling Natuur en een natuurgegericht agrarisch beheer krijgen.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD* (Reglement artikel 81, 6)

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 7
van 6 oktober 1999
van de heer ANDRE MOREAU

Onroerende voorheffing – Berekening

In opdracht van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden door CIPAL (Centrum voor Informatie Provincies Antwerpen en Limburg) – Belastingdienst voor Vlaanderen – de persoonsgegevens verzameld met het oog op de inning van de onroerende voorheffing.

Dezer dagen werden de aanslagbiljetten verzonden aan de belastingplichtigen. Bij onderzoek van diverse aanslagbiljetten heb ik vastgesteld dat er fouten geslopen zijn in de berekening van het te betalen bedrag. Deze fout komt voor indien de belastingplichtige recht heeft op toegepaste vermindering voor hetzij bescheiden woning, hetzij kinderen met recht op kinderbijslag en/of gehandicapte gezinsleden of grootoorlogsverminkte.

1. Is de minister-president op de hoogte van de foutieve berekeningen en de eventuele gevolgen ervan voor de eigenaars ?

* datum van afsluiting : 10/11

2. Welke fout in het computerprogramma ligt aan de basis van deze foutieve berekening ?
3. Neemt de Vlaamse Gemeenschap de verantwoordelijkheid voor deze fout, of wordt de verantwoordelijkheid gelegd bij de firma die de berekeningen diende uit te voeren in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap ?
4. Werd de bevolking geïnformeerd omtrent de eventuele verkeerde berekening van het aanslagbiljet en werd meegedeeld langs welke weg men zijn bezwaar kan kenbaar maken aan de Belastingdienst voor Vlaanderen ?
5. De dossiers die niet aangepast zijn voor de uiterste betaaldatum, waardoor de belastingplichtige te veel dient te betalen, worden nadien verbeterd en het te veel betaalde bedrag vermeerderd met 7 % rente wordt teruggestort aan de belastingplichtige.

Wanneer gebeurt deze terugbetaling en hoeveel kost deze rente aan de Vlaamse Gemeenschap ?

6. De foutieve berekening heeft ook gevolgen voor de provincies en de gemeenten.

Werden deze besturen van deze foutieve berekening ook ingelicht ?

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 9
van 8 oktober 1999
van de heer JAN LOONES

Kerosinevervuiling luchthaven Oostende – Volksgezondheid

De milieuproblemen rond de Oostendse luchthaven blijken zich hoe langer hoe meer te manifesteren. Zo zou, naar verluidt, de kerosine-uitstoot door de zware cargovliegtuigen erger zijn dan vermoed en zware gevolgen hebben voor de gezondheid van de omwonenden.

Volgens de overheid zouden er geen statistische bewijzen zijn voor de verontreiniging en het nadelig effect daarvan op de omwonenden. Nochtans stelt een neus-, keel- en oorspecialist wonende in

de omgeving van de Oostendse luchthaven, in zijn praktijk een verontrustende toename vast van luchtwegeninfecties en zeldzame tumoren (De Zeewacht van 1 oktober 1999). De arts staat trouwens niet alleen met zijn bevindingen ; alle geneesheren in zijn domein stellen een sterke toename van allergieën vast.

De toxische kerosineconcentraties zijn bij piekmomenten, zoals na het warmdraaien en opstijgen van de zware cargovliegtuigen, zeer hoog en worden, naargelang de klimatologische omstandigheden, soms tot diep in de binnenstad waargenomen. Meer dan de helft van de Oostendse bevolking ondervindt aldus hinder van de kerosine-uitstoot. Daarbij komt dat door de aanwezigheid van een groot aantal scholen nabij de luchthaven vooral jonge kinderen – waarvan bekend is dat hun immuunsysteem vaak nog onrijp is en door herhaalde luchtwegeninfecties soms ook verzwakt – een extra kwetsbare groep vormen.

De nadelige effecten op de gezondheid van lange blootstelling aan kerosinebestanddelen (kerosinemengsels bevatten stoffen die, volgens medische literatuur, kankerverwekkende eigenschappen bezitten) nopen dan ook tot uiterste voorzichtigheid en maatregelen terzake, temeer daar er geen alternatief is voor de lucht die men inademt en de bevolking zich dus amper kan wapenen tegen dit probleem.

1. Is de minister op de hoogte van de ernstige gezondheidsproblemen die reeds waargenomen werden bij de omwonenden van de Oostendse luchthaven, als gevolg van de kerosineverontreiniging ?
2. Is de minister op de hoogte van het feit dat dit probleem zich verder dreigt uit te breiden, tot zelfs voor de Oostendse bevolking die ver van de luchthaven woont ?
3. Werd er door de overheid reeds een onderzoek verricht naar de invloed van kerosine-uitstoot op de volksgezondheid ?
4. Werden er ooit metingen uitgevoerd in verband met de kerosine-uitstoot ? Op welke tijdstippen ? Met welke resultaten ?
5. Wat heeft de minister eventueel reeds ondernomen om ervoor te zorgen dat er maatregelen worden genomen ter bescherming van de gezondheid van de mensen die in de omgeving van de Oostendse luchthaven en zelfs ver daarbuiten wonen ?

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.	
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden					
	9	16.09.1999	P. Van Grembergen	<i>Meesternorm – Ministeriële uitspraken</i>	205
△	1	27.09.1999	C. Decaluwe	<i>Kabinetsmedewerkers – Detacheringen</i>	129
	2	28.09.1999	J. De Roo	<i>Eigen inning onroerende voorheffing – Uitgangssituatie</i>	203
	4	30.09.1999	P. Lachaert	<i>Overheidsopdrachten – Identiteit bestuurders en aandeelhouders</i>	130
	5	01.10.1999	C. Vandenbroeke	<i>Weddenschappen op paardenrennen – Fiscale opbrengsten</i>	203
	6	01.10.1999	J. De Roo	<i>Meesternorm – Alternatief</i>	204
○	7	06.10.1999	A. Moreau	<i>Onroerende voorheffing – Berekening</i>	216
	10	14.10.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ring Brussel – Bewegwijzering</i>	135
	11	18.10.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	135
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie					
	5	30.09.1999	J. De Roo	<i>Hasselts openbaarvervoerexperiment – Financiële evaluatie</i>	136
	9	06.10.1999	C. Decaluwe	<i>Verlichtingspalen E313 – Roestvorming</i>	137
	10	06.10.1999	J. De Meyer	<i>N49 Antwerpen-Knokke – Omvorming tot autosnelweg</i>	138
	11	06.10.1999	C. Decaluwe	<i>Verkeerscampagnes – Evaluatie</i>	139
	13	06.10.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>N730 As-Opglabbeek – Fietspadproject</i>	141
	14	06.10.1999	P. Lachaert	<i>Jaagpad Schelde Destelbergen – Herstelling</i>	141
	16	07.10.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wateroverlast Netebekken – Pompen</i>	142
	17	08.10.1999	C. Decaluwe	<i>GSM-masten – Plaatsingscriteria en opbrengsten</i>	143
	18	08.10.1999	J. De Meyer	<i>Oude Durmebrug Hamme – Bestemming</i>	145
	19	08.10.1999	R. Van Den Heuvel	<i>E19 – Uitrit UZ Antwerpen</i>	146
	21	08.10.1999	D. Ramoudt	<i>Opruiming oorlogsmateriaal kust – Aanbesteding</i>	146
	27	12.10.1999	R. Van Den Heuvel	<i>R11 Morsel – Veiligheidsaanpassingen</i>	147
	31	14.10.1999	F. Vermeiren	<i>Openbaarvervoercampagne Vlaams-Brabant – Scholen</i>	147
	33	14.10.1999	D. Holemans	<i>Werken N466 Drongen – Veiligheid</i>	148
M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen					
	14	13.09.1999	J. Loones	<i>Elektrische voertuigen – Beleid</i>	206
	1	27.09.1999	C. Decaluwe	<i>Kabinetsmedewerkers – Detacheringen</i>	149

2	27.09.1999	C. Decaluwe	<i>Outplacement onderwijspersoneel – Terugbetaling bezoldigingen</i>	149
4	30.09.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Taalgebruik Dienst 100</i>	150
5	06.10.1999	P. Ceysens	<i>Thuiszorg – Erkende organisaties</i>	150
6	06.10.1999	P. Ceysens	<i>Thuiszorg – Zorgplannen</i>	151
8	07.10.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Fiscale aftrekbaarheid</i>	153
○ 9	08.10.1999	J. Loones	<i>Kerosinevervuiling luchthaven Oostende – Volksgezondheid</i>	217
10	12.10.1999	C. Van Eyken	<i>Kabinetten – Samenstelling</i>	154
11	12.10.1999	C. Van Eyken	<i>Kabinetten – Dienstvoertuigen</i>	154

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden

8	20.09.1999	J. Stassen	<i>Sociale woonwijken – Gemeenschapslokalen</i>	155
9	23.09.1999	J. Maes	<i>Toewijzing sociale woningen – Prioriteit campingbewoners</i>	156
1	27.09.1999	C. Decaluwe	<i>Kabinetsmedewerkers – Detacheringen</i>	157
2	27.09.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Subsidiëring jeugdwerk</i>	157
3	27.09.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Subsidiëring culturele dorpsinfrastructuur</i>	158
5	30.09.1999	A. Van Nieuwerkerke	<i>Subsidiëring beeldende kunstenaars – Regionale spreiding</i>	159
7	01.10.1999	E. Van Vaerenbergh	<i>Sociale huur – Intresten op huurwaarborg</i>	159
8	06.10.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VGC-subsidiëring – Bicommunautaire instellingen</i>	160
9	07.10.1999	J. De Roo	<i>Gemeentelijke jeugdwerkbeleidsplannen – Stand van zaken</i>	161
10	07.10.1999	J. De Roo	<i>Gemeenten zonder openbare bibliotheek – Stand van zaken</i>	162
12	08.10.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brussel en Vlaamse Rand – Impact gewestelijk expresnet</i>	164
13	12.10.1999	C. Van Eyken	<i>Kabinetten – Samenstelling</i>	165
20	18.10.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	165

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

2	27.09.1999	J. De Roo	<i>Onderwijsfinanciering – BTW-opbrengsten</i>	166
3	27.09.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalgemengde Vlaamse scholen – Slaagkansen</i>	167
4	27.09.1999	C. Decaluwe	<i>Outplacement onderwijspersoneel – Terugbetaling bezoldigingen</i>	207
5	28.09.1999	C. Vandenbroeke	<i>Nederlands Tweede Taal en Werkgroep Immigratie – Samenwerking</i>	168
6	28.09.1999	C. Vandenbroeke	<i>Personeel secundair onderwijs – Uitstapregeling</i>	169
7	30.09.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kinderverzorg(st)ers in het kleuteronderwijs – Opleidingen</i>	171
9	07.10.1999	E. Schuermans	<i>Studietoelagen – Inkomensvoorwaarden</i>	172
10	08.10.1999	L. Sannen	<i>Onderwijzend personeel – Ziektecontrole</i>	172
16	18.10.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	173

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

	2	30.09.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDAB Brussel – Initiatieven</i>	174
	3	01.10.1999	J. De Roo	<i>Werkgelegenheidsbeleid – Bijsturingen</i>	175
	5	06.10.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Premies loopbaanonderbreking – Aanvraagprocedure</i>	176
△	6	07.10.1999	J. Maes	<i>Permanente campingbewoning – Begeleidingsplan Bredene</i>	177
	7	12.10.1999	C. Van Eyken	<i>Kabinetten – Samenstelling</i>	178
	8	12.10.1999	C. Van Eyken	<i>Kabinetten – Dienstvoertuigen</i>	178
	10	18.10.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	178
	11	18.10.1999	J. Loones	<i>Havenuitbouw Zeebrugge – Gebiedsbestemmingen</i>	178

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

	17	20.09.1999	L. Caluwe	<i>Schadecommissie grondwaterwinning – Werking</i>	179
	18	23.09.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Jacht – Loodhagel</i>	180
	19	23.09.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zwembaden – Vlaremnormen</i>	180
	20	23.09.1999	D. Ramoudt	<i>Vissterfte Oostende – Maatregelen – Riolerings</i>	181
	22	23.09.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Fazantenjacht – Uitzettingsverbod</i>	208
	1	27.09.1999	C. Decaluwe	<i>Kabinetsmedewerkers – Detacheringen</i>	209
	2	28.09.1999	C. Vandenbroeke	<i>Verwijderingsplan pcb-houdende apparaten – Uitstel</i>	209
	3	28.09.1999	C. Vandenbroeke	<i>Gaverbeek en Mandel – Waterkwaliteit</i>	210
	4	28.09.1999	C. Vandenbroeke	<i>Heulebeek Kortrijk – Waterbeheersing</i>	211
	5	30.09.1999	C. Vandenbroeke	<i>Leiebekken – Waterkwaliteit</i>	212
	6	30.09.1999	J. Malcorps	<i>Milieu-inspectie – Processen-verbaal</i>	214
	7	30.09.1999	J. Loones	<i>Beschermd weidegebied Lampernisse – Handhavingsbeleid – Aankoop</i> .	215
	8	06.10.1999	J. Malcorps	<i>Pcb-vernietigingsbeleid – Stand van zaken</i>	183
	9	06.10.1999	P. Ceysens	<i>Afvalwaterheffing – Vermindering voor gehandicapten</i>	186
	10	07.10.1999	G. Vanleenhove	<i>Parkbosproject Bredene – Stand van zaken</i>	187
	12	12.10.1999	C. Van Eyken	<i>Kabinetten – Dienstvoertuigen</i>	187

J. SAUWENS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

	2	28.09.1999	C. Vandenbroeke	<i>Zweefsport – Mogelijkheden</i>	188
	3	30.09.1999	J. Loones	<i>Beschermd weidegebied Lampernisse – Handhavingsbeleid – Aankoop</i> .	188
	4	30.09.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Pact met gemeenten en OCMW's – Draagvlak</i>	189
	5	30.09.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalgebruik – Kiesbrieven randgemeenten</i>	190
	6	30.09.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Vlaanderen – Benuttingsgraad subsidiecapaciteit</i>	191
	7	01.10.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalgebruik – Brieven dienst Voorafbetalingen</i>	191
	8	06.10.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Subsidiëring sportinfrastructuur</i>	192

9	06.10.1999	L. Caluwe	<i>Vlaamse ambtenaren – Vakantiegeld</i>	192
10	07.10.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitengemeenten – Dossiers "onbehoorlijk bestuur"</i>	193
11	08.10.1999	P. Van Grembergen	<i>Vlaamse milieubedrijven – Exportpromotie</i>	194
12	12.10.1999	C. Van Eyken	<i>Kabinetten – Samenstelling</i>	195
14	14.10.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>SIF+-gemeenten – Overdracht van middelen</i>	195
15	18.10.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	196
17	20.10.1999	F. Vermeiren	<i>Kasteel Beaulieu (Machelen) – Restauratie</i>	196

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

2	28.09.1999	J. Maes	<i>"Camping Cosmos" – Productiepremie</i>	196
3	01.10.1999	J. De Meyer	<i>Gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke – Stand van zaken</i>	197
4	07.10.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zeekanaal Willebroek – Woonzone</i>	198
5	08.10.1999	C. Decaluwe	<i>GSM-masten – Inplanting langs gewestwegen</i>	198
6	08.10.1999	J. Coens	<i>BPA's zonevreemde bedrijven – Stand van zaken</i>	199
9	18.10.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	202
11	18.10.1999	J. Loones	<i>Havenuitbouw Zeebrugge – Gebiedsbestemmingen</i>	202
12	18.10.1999	D. De Cock	<i>Geplande loskade Temse – Gebiedsbestemmingen</i>	202